SĂ DESCOPERIM ÎMPREUNĂ:
PRIMAVARA

ÎN COSMOS

Primăvara vine anul acesta, în emisfera boreală, joi 20 martie, ora 22h 2m 42s timp universal (vineri 21 martie, ora 0h 2m 42s ora României).

Dar de ce a fost iarnă și de ce vine primăvara? Întrebare firească dacă ne gindim că, rotindu-se în jurul axei sale în 24 de ore, Pămîntul expune în etape suprafața sa luminii Soarelui. În zona aflată cu fața spre Soare este zi, în cealaltă — noapte.

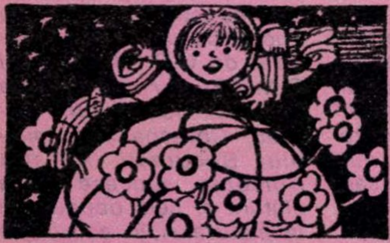

Dar axa de rotație a Pămintului este inclinată față de orbita sa cu un unghi de 66° 33', ceea ce determină faptul că emisferele terestre sint expuse cind una, cind cealaltă mai mult razelor darnice ale Soarelui. Or, la 21 martie acea linie care separă lumina de întuneric trece exact prin cei doi poli, deci pe tot globul ziua este egală cu noaptea (evident, cu excepția polilor), de unde și numele de echinox. La ecuator ziua este egală cu noaptea tot anul.

Deși momentul echinoxului de primăvară este atit de exact, el oscilează puțin de la un an la altul în jurul acestei date, datorită duratei convenționale a anului de 365 sau 366 de zile, valori care aproximează durata reală a anului astronomic de 365 de zile 5h 48m 46s (în care Pămîntul face un tur complet în jurul Soarelui).

Momentul echinoxului este semnalat de răsăritul și apusul Soarelui. Într-adevăr, doar la echinocții acesta răsare exact în punctul cardinal est și apune exact la vest, jumătate din traiectoria sa diurnă situindu-se deasupra orizontului și jumătate dedesubt. În rest, mișcarea aparentă și complicată a Soarelui pe bolta cerească îl face pe acesta să răsară în diferite puncte ale cerului. Această oscilație este mai rapidă la echinocții și mai lentă la solstiții.

Faptul că ne îndreptăm către vară ne poate face să credem că Pămîntul, în mișcare pe orbita sa eliptică, se apropie de Soare, deci va trece curînd la periheliu, ceea ce este cu totul fals. Prin periheliu a trecut la 2 ianuarie. Acum el se indepărtează de Soare și va ajunge la afeliu în ziua de 5 iulie. De ce totuși vara este mai cald, nu pe tot globul, ci doar în emisfera nordică? Pentru că Soarele urcă tot mai sus pe bolta cerească, ceea ce face ca strălucirea lui aparentă sau cantitatea de energie radiantă solară să fie mai mare în iulie. De exemplu, la latitudinea noastră, ea este de aproape trei ori mai mare vara decît iarna. Dacă adăugăm la aceasta și faptul că vara ziua este mai lungă decît noaptea, deci solul are puțin timp să se răcească, ne vom explica de ce vara este mai cald. Dar cum orbita Pămîntului nu este un cerc, ci o elipsă, căldura primită de la Soare crește totuși puțin cind Pămîntul trece prin periheliu. Așa se face că, în emisfera noastră, iernile sînt mai puțin aspre și verile mai puțin toride decît în emisfera sudică.

Și tot pentru că orbita terestră este o elipsă, durata anotimpurilor este diferită. După 89 de zile de iarnă, urmează 92,8 zile de primăvară, 93,6 zile de vară și 89,8 zile de toamnă. Deci să ne bucurăm din plin de minunata primăvară, pînă la 21 iunie, cînd începe cel mai lung anotimp al anului — vara.

MAGDA STAVINSCHI,
cercetător științific principal, Centrul de Astronomie și Științe Spațiale

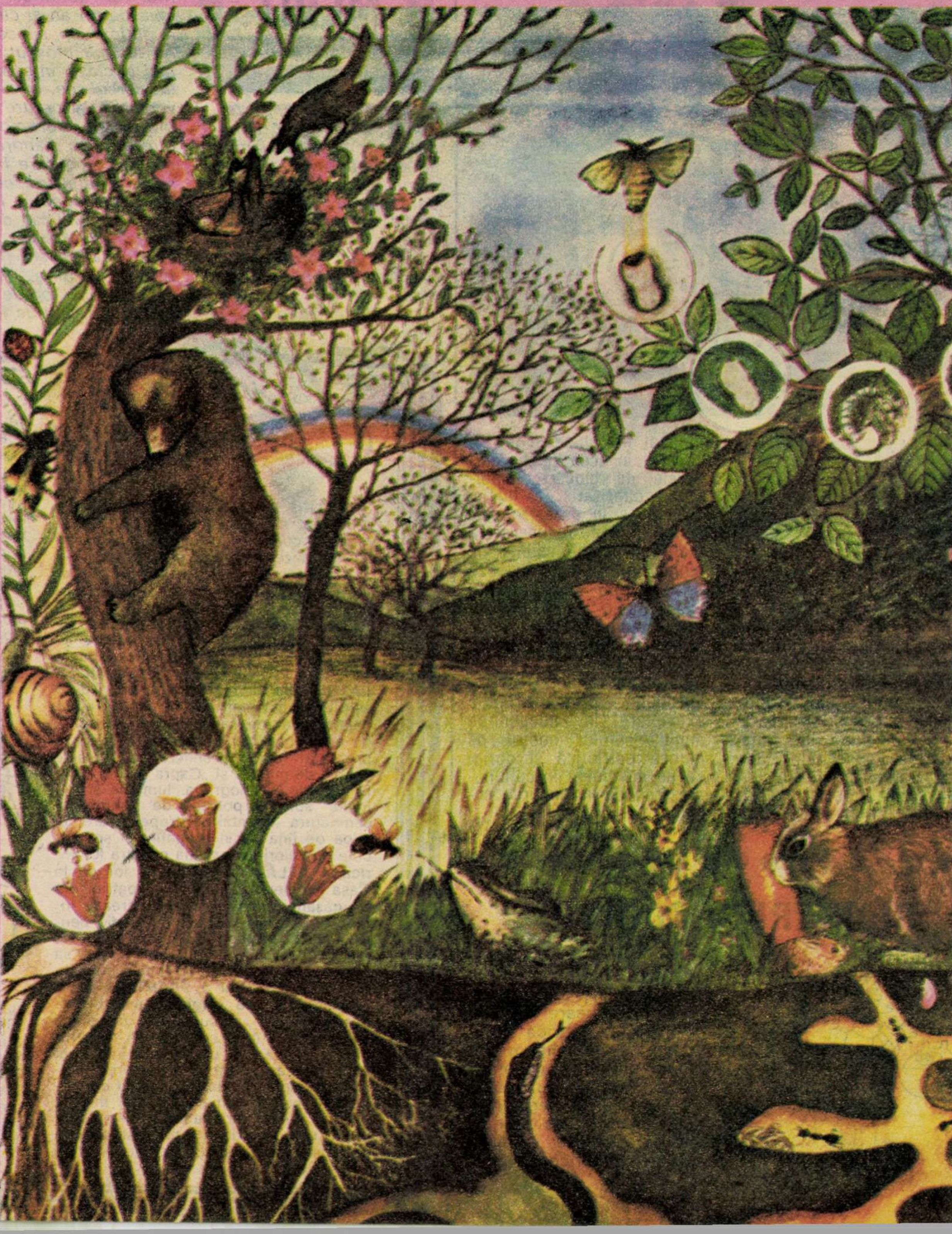

ÎN NATURĂ

Ziua creşte, noaptea scade. A venit primăvara.

Au ieşit şi cele dintii flori. Nu le căutaţi pe pămint. Primele flori sint miţişorii alunilor şi ai sălciilor. Se arată cind neaua încă nu s-a mistuit pe de-a-ntregul. Le urmează, prin poienele mai însorite, ghioceii, brînduşele şi toporaşii. Pentru a putea rezista temperaturilor de pină la —5° C, care nu sint rare noaptea, petalele şi sepalele lor se închid de îndată ce se arată vreun semn de ger. Traista ciobanului, romaniţa nu s-au ascuns nicăieri în timpul iernii. Florile lor nu sint decit bobocii tirzii de toamnă care au iernat sub zăpadă!

Vegetaţia sporeşte văzînd cu ochii. Într-o zi de primăvară cu soare, colţul ierbii creşte cu 4—5 mm; recordul creşterii îl deţine însă stuful: circa 20 cm pe zi! Plesnesc mugurii copacilor. Florile scoruşilor, ale porumbarilor apar înaintea frunzelor. În cinci-şase zile, întreaga pădure este verde. O frunză de stejar se dezvoltă complet cam în două săptămini. Fireşte, nu toţi copacii înfrunzesc deodată şi nici frunzele lor nu cresc toate în acelaşi timp. Mugurii din părţile mai însorite — acumulînd mai multă căldură şi lumină — se dezvoltă cei dintii. Cel mai „leneş“ copac al pădurii este salcimul; el înfrunzeşte ultimul!

S-au născut şi cei dintii puişori ai primăverii: iepuraşii. Pe cimpuri şi mai cu seamă prin pădure neaua încă mai zăboveşte prin viroage. Dar iepuraşilor nu prea le pasă. Încă din primele zile de viaţă au cojocele de blană bine „împletite“. Stau cuminţi în covrul lor toată ziua, lipiţi pămintului; blăniţele lor îi ascund, incit abia dacă pot fi deosebiţi. Iepuraşii sint puii care se nasc cel mai bine dezvoltaţi şi au cel mai rapid ritm de creştere: după o săptămină pot roade colţ proaspăt de iarbă, iar după o lună-două işi pot duce viaţa pe cont propriu!

În scorbura fagului, în care şi-a durat sălaşul, veveriţa a adus şi ea pe lume doi-trei pui. Deşi abia născuţi, au codiţele stufoase şi-mbîrligate ale neamului lor. Şi-s jucăuşi, şi neastîmpăraţi! Cu greu îi poate ţine veveriţa pe lingă cuib.

Nu mult după ele, mistreţele şi vulpile işi numără, la rîndul lor, puii: cam patru-cinci fiecare. În urmă, căprioarele şi lupoaicele: căprioarele unul-doi, rar trei iezi, lupoaicele cam cinci-şase căţelandri orbi şi neajutoraţi.

Întotdeauna, în pădure, puii ierbivorilor se dezvoltă mai repede şi mai complet decît cei ai carnivorilor. Aceasta pentru a se putea apăra mai bine şi mai curînd, ierbivorele avînd mai mulţi vrăjmaşi.

ÎN VĂZDUH

Odată cu primăvara pornesc înspre tărîmurile lor de baştină dinspre miazănoapte, unde vor cuibări, şi oaspeţii care au iernat pe la noi: neamurile de raţe şi gişte polare, forfecuţele, unii mătăsari şi ciocîrlani, lor neprindu-le temperaturi superioare celei de 20° C. Distanţele de zbor sint de 4 000—5 000 km şi chiar mai mult! Le vor străbate în citeva etape. În primăverile tirzii — numai în două sau trei! Le vor lua locul zecile soiurilor de aripate, unele doar în trecere prin ţara noastră, altele rămînînd să cuibărească aici.

Călătoarele işi fac zborurile lor de migrare fie în perechi singuratice, fie în stoluri mai mari ori mai mici. Cocostîrcii, rîndunelele, răpitoarele de zi, prigoriile, multe din speciile cîntătoare zboară dimineaţa; dacă le zoreşte vremea, mai fac o bucată de drum şi după-amiaza ori noaptea. Raţele, gîştele, cocorii, sitarii zboară mai mult noaptea. Primăvara fac drumul de două-trei ori mai repede decît l-au făcut în toamnă, cind au plecat. Viteza medie este de 30—40 km/oră. Gîştele şi raţele zboară cu 60—90 km/oră. Rîndunelele şi lăstunii pot depăşi 100 km/oră. Drepneaua are viteza obişnuită de 150 km/oră, dar, uneori, poate atinge şi 320 km/oră!

Obişnuit, zboară la citeva sute de metri înălţime. Atunci cînd trec munţii se ridică însă şi la peste 3 000 m. Din avion au fost observate stoluri de gîşte şi cocori care au zburat la 6 000 m, iar peste Himalaia chiar la peste 8 000 m!

În zborurile lor, pentru a învinge mai uşor rezistenţa aerului, mai cu seamă păsările mari păstrează o anumită ordine, alcătuind formaţii de zbor caracteristice. Cocorii, gîştele, lebedele zboară în unghiuri; atunci cînd osteneşte, pasărea din vîrful unghiului trece în coada liniei, unde zborul este mai lesnicios. Păsările mici zboară în stol şi-n front larg. Cocostîrcii alcătuiesc un stol care, înaintînd, se răsuceşte în jurul axului său.

Cîrsteiul de cîmp işi face călătoria de migrare alergînd pe jos; zboară numai atunci cînd este nevoit să treacă peste ape. În schimb corcodeii zboară doar deasupra uscatului; apele le trec înot!

PE OGOARE

A venit primăvara; s-a spălat zăpada de pe cîmpuri; au ridicat fruntea în soare grîneţele şi orzoaicele semănate în toamnă. Semănat la vreme, intrat înfrăţit în iarnă, grîul poate răbda geruri de pînă la —25° C, iar orzul de pînă la —20° C. Cel mai bine rezistă la frig secara: pînă la —30° C. Acoperite de nea, grîneţele pot străbate perioade de geruri şi mai mari. Diferenţa de temperatură de la suprafaţa zăpezii şi de sub cojocul de omăt poate fi şi de peste 15° C! Atit grîul cît şi orzul, precum şi celelalte plante de cultură care au intrat verzi sub nea, cum ar fi rapiţa, lucerna etc., au crescut şi s-au dezvoltat sub mantia albă. Perioada de „călire“ la frig este strict necesară bunei dezvoltări a grîului, orzului şi secarei de toamnă.

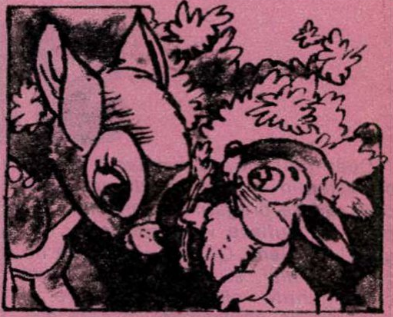

Încep semănăturile de primăvară. În „ferestrele“ iernii — atunci cînd sint mai multe zile însorite una după alta şi temperatura solului a ajuns la peste 0° C – mazărea; urmează floarea-soarelui, inul de fuior şi de ulei, ovăzul, porumbul, sfecla de zahăr şi furajeră, fasolea, fiecare avîndu-şi cerinţa sa specifică în ceea ce priveşte temperatura solului: între + 2° C şi + 12° C. Calendarul ogorului este foarte strins primăvara. Lucrările se succed la intervale scurte: pregătirea patului germinativ, însămînţările, întreţinerea culturilor. Orice lucrare trebuie executată nici mai devreme, nici mai tîrziu, ci la vremea sa!

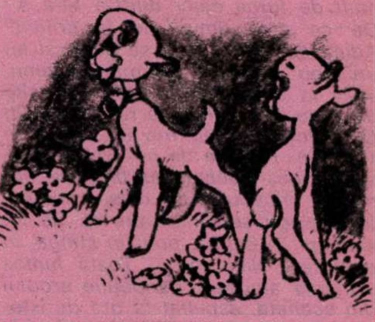

Păstrarea şi înmagazinarea apei în sol este o cerinţă primordială. În medie, pentru un kilogram de boabe, cerealele au nevoie de 8—15 litri de apă!

Înfloresc livezile şi cer o grijă deosebită în apărarea lor de brumă. Dacă mugurii nedezghiocaţi pot rezista la geruri mergînd pînă la — 20° sau chiar — 25° C, după ce au plesnit nu mai pot suporta geruri superioare lui —5° C, iar florile mor la —1° sau chiar la 0° C. La asemenea temperaturi polenizarea nu poate avea loc. Împotriva efectelor nefavorabile ale brumelor se luptă prin fumigaţii. Brumele „cad“ în zorii zilelor următoare nopţilor reci şi senine, lipsite de curenţi de aer, cînd stelele sclipesc mai frumos pe cer!

EUGEN JIANU

JURNAL DE SPECTATOR LA BRIGADA SEMAFOR!

Ceea ce-l mira, ba chiar îl intriga pe Valentin M. era marele secret în care fusese pregătită „premiera". Nimeni nu suflase vreo vorbă, iar Gigel D. și Remi G. se juraseră că nu știuseră nici ei nimic pînă acum cinci minute, cînd se încheiase adunarea de detașament în care elevii certați cu învățătura, disciplina și frecvența fuseseră din nou aspru criticați. În ce-i privește pe „duo Remi și Gigel", ei ceruseră imediat cuvîntul și cu tot avîntul declaraseră că de-acum aveau de gînd să-și țină angajamentul foarte ferm. Dar ce s-o fi întîmplat, se întrebase Valentin nedumerit de faptul că numele său n-a fost pomenit? Cum de nu fusese de-astă dată muștruluit tocmai el, elevul care le dădea cel mai mult de furcă celor dintr-a VI-a A? De ce era „omis" de la critică? Adică de ce să nu i se ofere și lui un nou prilej să promită solemn, să-și ia angajamente! (Dar de cîte ori și le luase și nu le respectase?!) Un „clopoțel" lăuntric îi „sună" lui Valentin. Nu știa de ce avea impresia că, deși spectacolul brigăzii „Semafor" începuse de cîteva minute, toți colegii se uitau spre el. Se foi stînjenit în bancă, privi în stînga, în dreapta... Nici vorbă! Toată lumea urmărea amuzată peripețiile eroului din scenetă, ascultat la ora de istorie. Îi veni și lui Valentin să rîdă cam... în sec însă. Matei ăsta, elevul veșnic neatent și care nu învață, tocmai se scuza cum că el întotdeauna ar fi răspuns exact dacă n-ar fi fost... intimidat! (acesta fiind leit-motivul care dădea titlul piesei „Un elev intimidat"). Culmea e că după cum evoluau faptele (elevul Matei luase într-o singură zi 4 de 4!) acestea începeau să aducă tot mai identic cu un caz foarte... autentic! „Apreciez autorii dramatici, unii îmi sînt chiar simpatici, dar piesele lor, frate, sînt uneori prea „ancorate" în pura realitate! Și-apoi încotro, înspre cine vrea să „bată" acțiunea celei de față?! – se indignă Valentin. Dar ce mă privește pe mine cu cine are asemănare eroul X și de ce m-oi fi lansînd eu în tot felul de analogii, cînd nu sînt aici decît un simplu spectator? Așa că ia mai bine să urmăresc jocul actorilor. Uite, de pildă, Florina. N-aș fi crezut vreodată că ea, elevă numai de 9 și 10, ar putea intra atît de perfect în pielea școlarului abonat permanent la notele slabe. O fi avut pe aproape vreun „model", vreun exemplu... concret?" se întrebă Valentin, cuprins de un nou gînd suspect...

Iată însă că sceneta n-avea deloc, după cum se aștepta, un final „dramatic". Ba, dimpotrivă, era un triumfător „happy-end", eroul fiind copleșit de laude și felicitări pentru întîiul succes cu care își prefigura de-acum înainte drumul în sus, către notele mari.

. . . .

Au trecut de la spectacolul brigăzii „Semafor" a clasei a VI-A (de la Școala nr. 10, Slatina) mai multe săptămîni. O surprinzătoare schimbare (asemănătoare eroului din „Un elev intimidat") se petrecuse cu Valentin M. Nu mai lipsea de la școală, devenise mult mai atent la ore, notele lui începuseră să mai crească, ba chiar reușise să ia și un 9 la limba română. După ce toată lumea îl felicitase, cum și meritase, Amalia Țînțăreanu, Alina Sterian și Luminița Băluță, împreună cu tovarășa dirigintă au hotărît că a sosit timpul să-i spună adevărul despre sceneta cu pricina.

. . . .

Era o recreație ca de obicei cu multă animație. Georgică N., care se plimba tacticos prin curtea școlii ca să se „relaxeze" după încordarea de la ora de matematică, tocmai trecea pe lîngă un grup de școlari din clasele mai mici, în mijlocul cărora „trona" colegul Valentin M. „Ce le-o fi tot îndrugînd?" — se mira Georgică văzînd cum puștimea se holba la el pierdută în nesfîrșit respect și admirație. Apropiindu-se, nu-i veni să-și creadă urechilor: Valentin se lăuda de zor cum că în ultima vreme nu luase decît note de 10! Ei bine, din această cauză Georgică se hotărî brusc să renunțe la pauză și alergînd în clasă le povesti colegilor, pe nerăsuflate, cele aflate. După ce, în fine, valul de indignare se mai potoli, cu toții deciseră să aducă la cunoștință faptele și tovarășei dirigințe. Și așa se face că împreună găsiseră cea mai originală și eficientă cale prin care eroul nostru se lecuise nu numai de meteahna minciunii și lăudăroșeniei, ci și de lene, chiul și nepăsarea pentru carte.

*

Dragi cititori, așteptăm să ne scrieți și voi cum și-au demonstrat eficiența – în detașamentul, în unitatea voastră – intervențiile gazetelor și brigăzilor „Semafor". Relatați-ne despre cazuri concrete și nu uitați să ne trimiteți în continuare foiletoane, epigrame, caricaturi, fotografii.

ILEANA PIȚA

Epigrame

UNUI MATEMATICIAN

Ecuațiile-s mute,
Pline de necunoscute;
Dar nici una, văd eu bine,
N-are taine... pentru tine!

UNUI BĂTĂUȘ

Sorinel, dragă băiete,
Nu le necăji pe fete:
Băiat mare te-ai făcut,
Dar nu ești... bine crescut!

UNUI SÎRGUINCIOS

Vrei la toate numai zece
Și pe slove ești stăpîn:
Fiindcă-un an de școală trece,
Însă notele... rămîn.

CELUI CARE NU ÎNVAȚĂ

Știu că ești adeseori
Ne-ntrecut la ghicitori;
Dar că-i bine să citești,
Treaba asta... n-o ghicești?

CRIȘAN CONSTANTINESCU

enigmele lui DOREL

SCENARIUL: SANDU ALEXANDRU
DESENE: PUIU MANU

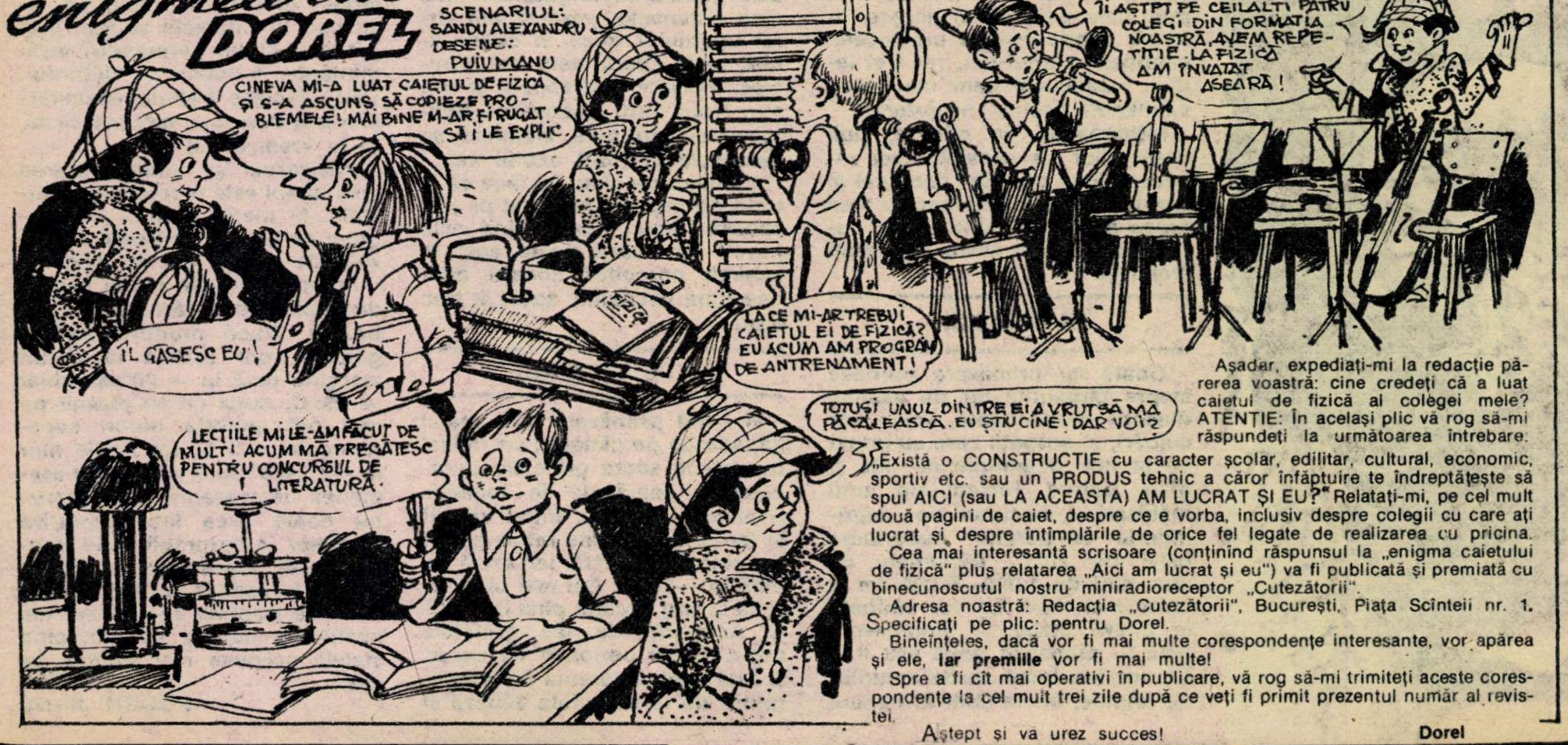
CINEVA MI-A LUAT CAIETUL DE FIZICĂ ȘI S-A ASCUNS SĂ COPIEZE PROBLEMELE! MAI BINE M-AR FI RUGAT SĂ I LE EXPLIC.
ÎL GĂSESC EU!
FIZICA
LA CE MI-AR TREBUI CAIETUL EI DE FIZICĂ? EU ACUM AM PROGRAM DE ANTRENAMENT!
ÎI AȘTEPT PE CEILALȚI PATRU COLEGI DIN FORMAȚIA NOASTRĂ. AVEM REPETIȚIE. LA FIZICĂ AM ÎNVĂȚAT ASEARĂ!
LECȚIILE MI LE-AM FĂCUT DE MULT! ACUM MĂ PREGĂTESC PENTRU CONCURSUL DE LITERATURĂ.
TOTUȘI UNUL DINTRE EI A VRUT SĂ MĂ PĂCĂLEASCĂ. EU ȘTIU CINE! DAR VOI?

Așadar, expediați-mi la redacție părerea voastră: cine credeți că a luat caietul de fizică al colegei mele? ATENȚIE: În același plic vă rog să-mi răspundeți la următoarea întrebare:

„Există o CONSTRUCȚIE cu caracter școlar, edilitar, cultural, economic, sportiv etc. sau un PRODUS tehnic a căror înfăptuire te îndreptățește să spui AICI (sau LA ACEASTA) AM LUCRAT ȘI EU?" Relatați-mi, pe cel mult două pagini de caiet, despre ce e vorba, inclusiv despre colegii cu care ați lucrat și despre întîmplările de orice fel legate de realizarea cu pricina.

Cea mai interesantă scrisoare (conținînd răspunsul la „enigma caietului de fizică" plus relatarea „Aici am lucrat și eu") va fi publicată și premiată cu binecunoscutul nostru miniradioreceptor „Cutezătorii".

Adresa noastră: Redacția „Cutezătorii", București, Piața Scînteii nr. 1. Specificați pe plic: pentru Dorel.

Bineînțeles, dacă vor fi mai multe corespondențe interesante, vor apărea și ele, **iar premiile** vor fi mai multe!

Spre a fi cît mai operativi în publicare, vă rog să-mi trimiteți aceste corespondențe la cel mult trei zile după ce veți fi primit prezentul număr al revistei.

Aștept și vă urez succes!

Dorel

Aţi întrebat? Vă răspundem!

RUBRICĂ REALIZATĂ CU PARTICIPAREA SUBREDACŢIILOR „CUTEZĂTORII" DIN JUDEŢELE BOTOŞANI, OLT, DÎMBOVIŢA ŞI VÎLCEA

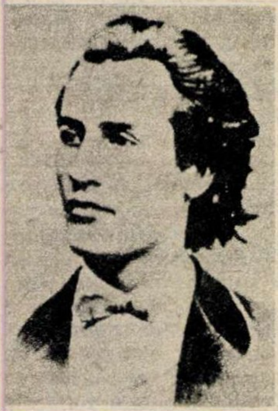

MARGARETA POPA din Slatina formulează o întrebare interesantă: Cum s-a produs debutul lui Eminescu?

Se împlinesc, la 9 martie, 120 de ani de la debutul poetului produs în paginile revistei **Familia.** După o copilărie obişnuită, cu năstruşniciile care nu i-au fost străine nici lui Mihai, viitorul poet vădeşte predispoziţii lirice: „Fiind băiet, păduri cutreieram/ Şi mă culcam ades lîngă izvor/ Iar braţul drept sub cap eu mi-l puneam/ S-ascult cum apa sună-ncetişor".

Studiile gimnaziale sînt urmate sub calda îndrumare a profesorului Aron Pumnul, învăţat al epocii, trăind în spiritul Revoluţiei de la 1848, pe care o slujise cu înflăcărare, patriot în acţiunea cercetării istorice şi a promovării vieţii spirituale româneşti, De altfel în casa acestuia va locui, citind cărţi din vasta lui bibliotecă, fiind şi martorul morţii lui Aron Pumnul, la 24 ianuarie 1866. În această zi, cu 120 de ani în urmă, avea să compună prima sa creaţie — dedicată marelui profesor — apărută în broşura **Lăcrămioarele invaeţaceilor gimnazişti... la mormîntul prea iubitului lor profesoriu Arune Pumnul.**

Apariţia acestor versuri a fost hotărîtoare, determinîndu-l pe tînărul poet să trimită, de îndată, alte poezii revistei **Familia,** pe care o citise în biblioteca lui Aron Pumnul şi care îl tenta pentru a demonstra propriei sale familii de la Ipoteşti că destinul său este legat de poezie. Editorul revistei, cărturarul Iosif Vulcan, primeşte cu bucurie proaspetele creaţii, publicîndu-le în numărul 6, din 8 martie 1866, însoţindu-le de această notiţă: **„Cu bucurie deschidem coloanele foaiei noastre acestui june numai de 16 ani, care, cu primele încercări poetice trimise nouă, ne-a surprins plăcut".**

În acest fel pătrunde în literatura română creatorul ei de aur: Mihai Eminescu, poetul care va ridica literatura naţională la înălţimea universalităţii.

V. CRĂCIUN

MEMBRII CERCULUI UNICEF de la Şcoala nr. 5 din Rm. Vîlcea ştiu că anul 1986 a fost declarat de către O.N.U. An Internaţional al Păcii. Ei întreabă care sînt principalele acţiuni mondiale consacrate acestui eveniment.

Iata, pe scurt, cîteva din acţiunile prevăzute în Anul Internaţional al Păcii: pe lîngă numeroase acţiuni de masă, demonstraţii şi marşuri ale păcii, vor avea loc reuniuni la nivel local, regional şi continental în sprijinul încetării cursei înarmărilor, în primul rînd al celor nucleare, şi al trecerii la dezarmare, simpozioane, mese rotunde şi dezbateri pe teme majore: efectele deosebit de favorabile, pentru toate popoarele, pe care le-ar avea trecerea la dezarmare şi reducerea cheltuielilor militare etc.

Anul internaţional al păcii

În diferite ţări de pe glob se vor deschide expoziţii pe teme ca „Apărarea păcii — cauza comună a tuturor popoarelor", „Armele nucleare — o ameninţare pentru omenire", „Cosmosul — domeniu de colaborare paşnică, nu de confruntare militară" etc. Se vor mai desfăşura numeroase concerte, concursuri, competiţii sportive consacrate promovării generoaselor idei ale Anului Internaţional al Păcii.

DAN COLISNIC din Botoşani întreabă ce este biogazul.

Miniaturizarea instalaţiilor menite să folosească energia biomasei — sursă gratuită, inepuizabilă — putînd duce la crearea de adevărate „butelii de aragaz" în gospodăriile ţărăneşti, în C.A.P., şcoli, crescătorii de animale, a fost experimentată şi demonstrată şi la Iaşi, la Întreprinderea de gospodărie comunală, unde aplicarea la scară cvasi-industrială s-a făcut cu cîteva rezervoare-cisternă de cîte 1 500 m^3 de biogaz, care alimentau constant cu combustibil toate activităţile unităţii şi ar putea menţine foc continuu într-o proiectată fabrică de sticlărie.

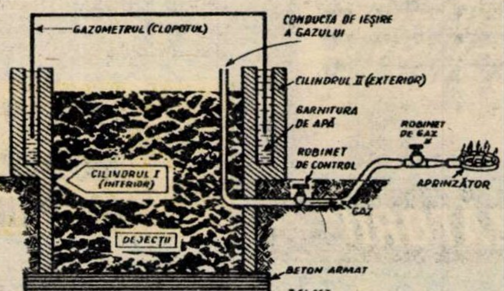

Un prototip de „butelie gospodărească" a fost instalată în curtea unei locuinţe. Combustibilul este furnizat de transformările produse de fermentarea biomasei colectate într-un recipient de beton îngropat în pămînt, închis ermetic cu un clopot glisant pentru gazul inflamabil, care este condus printr-un furtun la injectoarele sobei din bucătărie. Instalaţia oferă, pe lîngă preţiosul combustibil, şi o cantitate de îngrăşăminte agricole de bună calitate.

MIOARA ANTIM din Tîrgovişte a citit despre Insulele Mirodeniilor şi doreşte să afle care insule au fost supranumite astfel.

Vreme de multe veacuri, unul dintre principalele obiective ale navigatorilor temerari care se avîntau pe oceanele planetei noastre a fost găsirea Insulelor Mirodeniilor. Piperul, scorţişoara, nucşoara, cuişoarele, camforul etc. veneau de departe, transportate cu pirogile care brăzdau mările sudului pentru a lua drumul farmaciilor şi atelierelor de parfumerie din Europa. Această ciudată „foame" de mirodenii, cum au numit-o istoricii mai noi, a generat marile descoperiri geografice din secolele XV şi XVI. În 1487 Bartolomeu Dias ocoleşte extermitatea sudică a Africii, în 1492 Cristofor Columb traversează Atlanticul în căutarea drumului spre Indii etc. Insulele Mirodeniilor desemnau Arhipelagul Molucelor — astăzi Maluku —, situat între Filipine şi Noua Guinee, cuprinzînd şi Indonezia.

AGENDA PIONIERULUI COMANDANT

Cu fiecare zi care ne întîmpină, primăvara îşi face tot mai simţită prezenţa, înfiorîndu-ne simţirea, odată cu primii ghiocei iviţi de sub zăpadă, cu zvonul tainic al naturii care renaşte.

În parcurile trezite la viaţă, în fermele pionereşti şi-n grădinile de legume, pe locul viitoarelor plantaţii, în livezi şi pe ogoare, începe anotimpul hărniciei purtătorilor cravatei roşii cu tricolor! Este momentul în care comandamentele pionereşti din fiecare unitate, revăzînd angajamentele pe care şi le-au luat pionierii în cadrul activităţilor de muncă patriotică, aşază în grafice, pe zile şi ore, în dreptul detaşamentelor, grupelor şi, uneori, în dreptul fiecărui pionier, acţiunile de care aceştia răspund.

În şcolile de la sate, dar şi în cele din oraşe, paleta activităţilor de primăvară este deosebit de bogată. Plantarea puieţilor în spaţiile silvice, a duzilor şi pomilor fructiferi, sădirea florilor şi arbuştilor ornamentali în grădinile şcolilor şi ale localităţilor, precum şi-n celelalte spaţii verzi, se înscriu în tradiţionala acţiune a celei mai tinere generaţii „Fiecare pionier — un pom, o floare". Grădinile de legume şi fermele şcolare aşteaptă să fie pregătite pentru cultură şi însămînţare, beneficiind de aceeaşi grijă şi răspundere pentru gospodărirea cît mai eficientă a fiecărei palme de pămînt, Odată cu intensificarea activităţilor specifice acestei perioade în cercurile de creştere a păsărilor şi animalelor mici, precum şi-n fermele zootehnice şcolare, pe agenda de lucru vom include o activitate care vizează asigurarea bazei furajere pentru sectorul zootehnic. Este vorba de curăţirea izlazurilor. Ne vom îndrepta, de asemenea, atenţia spre organizarea activităţii de creştere a viermilor de mătase Mai întîi vom asigura toate condiţiile pentru plantările de duzi în zonele stabilite de consiliile populare, apoi ne vom preocupa de asigurarea stelajelor pe care vom amenaja crescătoria. Pentru a putea asigura hrana şi asistenţa pe tot parcursul perioadei de creştere a viermilor de mătase, se vor stabili echipele de serviciu care vor funcţiona pînă la recoltarea gogoşilor. În zilele calde ale primăverii începe şi recoltarea primelor plante medicinale la care participă, pe grupe, detaşamente, dar şi individual, toţi copiii.

În organizarea propriilor activităţi de utilitate socială, comandamentele pionereşti vor avea în atenţie faptul că activităţile care se declanşează la începutul primăverii vor continua de-a lungul întregului an, la realizarea lor vor participa toţi pionierii din unităţi şi detaşamente.

Pionierii comandanţi, ca şi ceilalţi membri ai activelor pionereşti au datoria de a asigura permanent caracterul educativ al acţiunilor întreprinse, pornind de la înţelegerea de către toţi copiii a faptului că munca fiecăruia constituie o valoroasă contribuţie patriotică la înfrumuseţarea localităţilor, la dezvoltarea economiei naţionale,

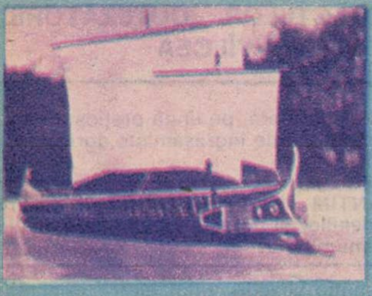

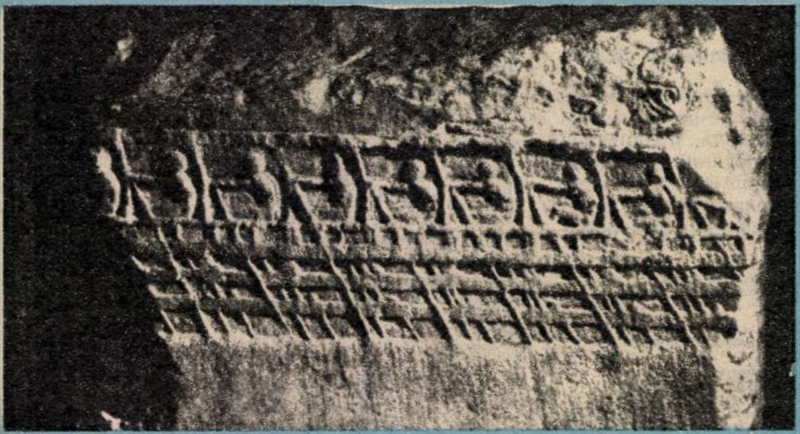

ENCICLOPEDIE „CUTEZĂTORII"

DE LA TRIREME...

Se ştie de peste două milenii că, printre factorii care au decis victoria grecilor asupra perşilor invadatori în celebra bătălie navală de la Salamina (din anul 480 î.e.n.), un rol decisiv l-a jucat folosirea de către greci a triremelor. Acest tip de navă cu două pînze şi trei rînduri de vîslaşi atingea lesne o mare viteză şi era uşor de manevrat. În plus, trirema era înzestrată cu un berbece plasat sub nivelul apei, cu ajutorul căruia putea distruge orice navă adversă.

Secretele de fabricaţie ale acestui gen de navă au fost atît de bine păstrate încît, după cîteva secole, s-au pierdut cu desăvîrşire, astfel că nimeni nu ştia, pînă de curînd, cum izbuteau grecii să aglomereze zeci dacă nu sute de vîslaşi pe o navă care nu era excesiv de mare. Pînă în prezent nu s-a găsit epava nici unei trireme, iar cele cîteva imagini păstrate nu trădează nimic din secretele corăbierilor greci. Dintr-o inscripţie antică se cunoaşte doar exemplul unei trireme care avea 170 de vîslaşi. Vîslele lor măsurau 4 metri sau mai mult. Iar numele însuşi al acestui gen de nave indică faptul că vîslaşii erau instalaţi pe trei rînduri. În ce fel însă, astfel încît fiecare vîslă să aibă spaţiul de manevră necesar?

Mai mulţi oameni de ştiinţă şi-au propus elucidarea problemei. Adunînd puţinele date care s-au păstrat — un relief pe o placă de calcar, o siluetă pictată pe un vas, cîteva zgîrcite referiri ale istoricilor Herodot şi Tucidide privind utilizarea triremelor —, ei au calculat că aceste nave aveau o lungime de 35 de metri şi o greutate de 55 de tone. Iar după eliminarea metodică a diverselor ipoteze fără acoperire, au ajuns la concluzia că rîndurile de vîslaşi erau plasate astfel: cel mai aproape de bordul navei se aflau vîslaşii de la nivelul superior, iar cel mai departe de bord — vîslaşii de la nivelul inferior. Numai aşa se explică lungimea relativ egală a vîslelor.

Ipoteza amintită a primit o neaşteptată confirmare din partea unui australian care, în urma unui naufragiu produs în cursul celui de-al doilea război mondial, a fost ascuns de pescarii dintr-o insulă a Mării Egee, unde a trăit mai mulţi ani. Odată, unul dintre pescari i-a arătat australianului un model foarte vechi de corabie cu vîsle. Schiţa reconstituită de el din amintiri se potriveşte uimitor cu supoziţia oamenilor de ştiinţă.

Ca urmare s-a trecut la executarea unui fragment de navă în mărime naturală, avînd locuri pentru 15 vîslaşi. Reuşita construcţiei i-a determinat pe specialişti s-o trimită în Grecia, unde, pe baza ei, se va trece la realizarea integrală a unei trireme. După probele de rigoare, ea urmează să devină un original muzeu plutitor.

...LA NAVELE MODERNE CU PÎNZE

Criza energetică, dar şi alte cauze i-au determinat pe constructorii navali din diferite ţări să imagineze şi să proiecteze nave, de mic sau mare tonaj, care, pe lîngă energia combustibililor obişnuiţi, să poată folosi şi forţa vîntului.

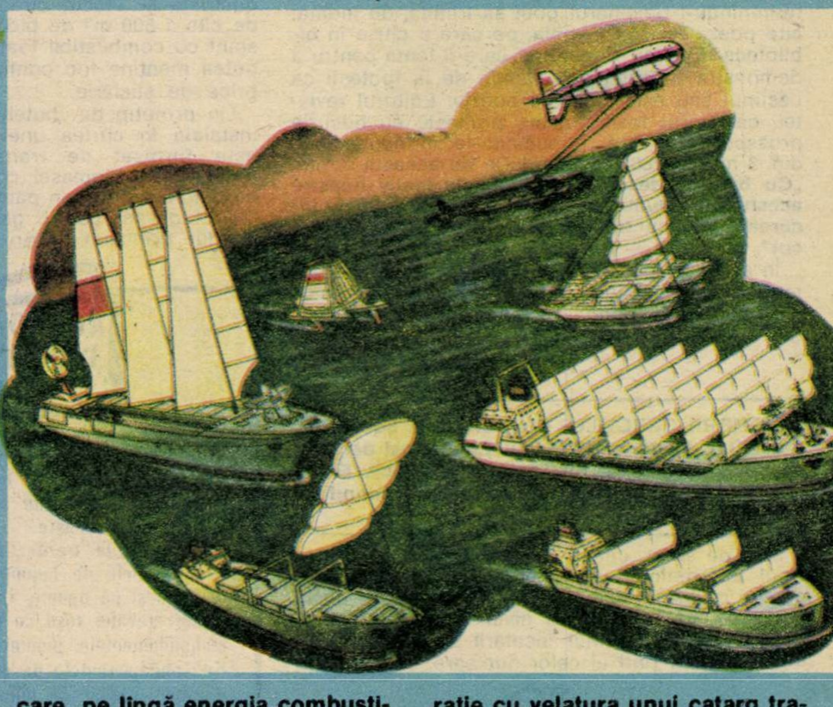

Nu a trecut prea mult timp de cînd velierele stăpîneau marea. În 1906, pe oceanele lumii mai navigau circa 10 000 de corăbii cu pînze, fiecare cu deplasamentul de minimum 100 de tone. În prezent velierele cunosc o nouă tinereţe. Tancul petrolier japonez „Mini-Jago", de 83 de tone, navighează de cîţiva ani. El este înzestrat cu trei vele şi un motor auxiliar, realizînd viteza de 15 noduri, ceea ce nu e puţin. S-au elaborat şi proiecte de cargouri de mare tonaj, transoceanice, cu pînze. Iar la o expoziţie a fost prezentată macheta unei mari nave cu pînze, de cu totul alt tip faţă de velele vechilor corăbii, a căror manevră este în întregime automatizată.

În Marea Britanie a fost recent construită o navă dotată cu pînze, avînd lungimea de 30,5 metri şi deplasamentul de 140 de tone, denumită „Atlantic Clipper". Este prima dintr-o serie de şase astfel de nave destinate transportului de mărfuri între Marea Britanie şi insulele din Marea Caraibilor. Viteza pe care o atinge acest velier modernizat este similară cu a navelor de acelaşi tonaj dotate numai cu motoare. Dar la fiecare călătorie se realizează economii în valoare de 11 000 de lire sterline. „Atlantic Clipper" are un echipaj de numai cinci persoane. Tot în Marea Britanie a fost realizat un cargou experimental dotat cu un sistem auxiliar de propulsie bazat pe două dispozitive aerodinamice cu aripi rigide, concepute pentru a folosi la maximum forţa vîntului. Noul sistem va permite economisirea a aproximativ 25 la sută din combustibilul necesar propulsării navei. Fiecare sistem aerodinamic va furniza o forţă dublă în comparaţie cu velatura unui catarg tradiţional. Cu ajutorul cargoului amintit au fost testate dispozitivele aerodinamice asemănătoare cu flapsurile avioanelor moderne. Un element deosebit de important al dispozitivului este sistemul de comandă a suprafeţelor aerodinamice, care se face prin apăsarea unor butoane, şi orientarea automată faţă de direcţia vîntului, astfel încît forţa de propulsie furnizată navei să fie maximă.

TUDOR PRELIPCEANU

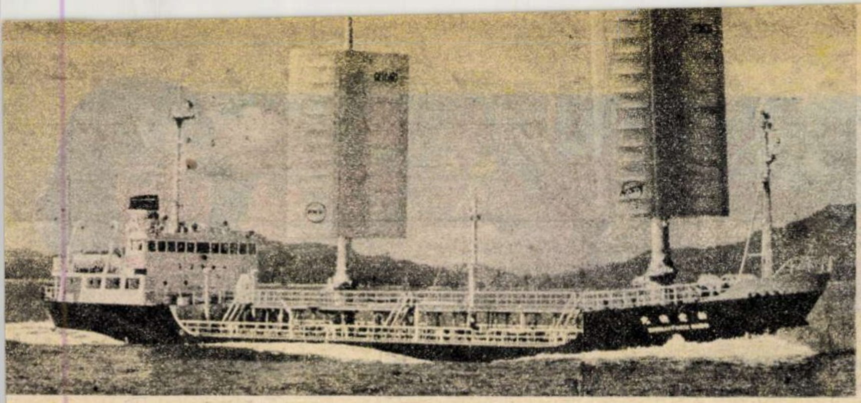

Știați că...

Datorită celor 550 de metri pătrați de vele fixate pe două catarge, care pot fi repliate și a căror mișcare este telecomandată, „Shinaitoku Maru", navă de 3 200 de tone, se poate deplasa cu viteza de 15 noduri. Specialiștii niponi studiază construcția unui petrolier de 20 000 de tone, ale cărui vele vor acoperi 2 500 de metri pătrați. Rotirea velelor va fi dirijată de un computer în funcție de tăria și direcția vîntului. În prezent se lucrează la planurile unui petrolier de 35 000 de tone. Suprafața velelor lui va trebui să totalizeze 12 000 de metri pătrați! Firește, navele moderne cu vele sînt dotate și cu motoare diesel, care intră în funcțiune cînd vîntul este foarte slab sau se impune creșterea forței de deplasare.

* * *

1	2	3	4	5	6	■	8	9	10
2									
3			■						
4		■							
5				■			■		
6						■		■	
■		■			■				
8									
9	■								
10						■			■

ORIZONTAL: 1) Mare poet român (1866–1918), autorul cunoscutei poezii „Mama". „Femeie în rochie...", titlul unei cunoscute pînze de Ion Andreescu. 2) Așa sîntem în momentele cînd exprimăm, de 8 Martie, gîndurile și sentimentele pe care le nutrim față de mamele și surorile noastre. 3) Crustaceu. Ascuns. 4) Dan Georgescu. Treburi la care neapărat trebuie să ne ajutăm mamele (sing.). 5) Personaj feminin, titlul unei cunoscute opere de Verdi. Pronume posesiv. Conjuncție latină. 6) A pasa în careul de 16 m. 7) Interjecție. Prenume feminin. 8) Film color. 9) Ne ajută să cumpărăm mamei un mic dar. 10) ...Cosînzeana, cunoscut personaj feminin din basmele românești. Pronume personal feminin.

VERTICAL: 1) „Femeie în...", pictura de Nicolae Tonitza. „Făt-Frumos din...", basm de Mihai Eminescu. 2) Prinos de recunoștință și dragoste pentru cele care ne-au dat viață. 3) Plantă medicinală cu flori mici, albe, frumos mirositoare. Drum național (abr.). Localitate în Danemarca. 4) Indicativ auto pentru județul Botoșani. Prenume feminin, titlul unui tablou de Nicolae Grigorescu. 5) A omite. Sector într-un magazin. 6) Rînă. Rîu în U.R.S.S. 7) Prenumele unei cunoscute poete contemporane (Cassian). Pensiune pentru animale sălbatice (abr.). 8) Plăgi. Liniștite. 9) Auxiliar al plugului (pl.). Prenumele unei tinere eroine sovietice din războiul antihitlerist (Kosmodemianskaia). 10) Zicală.

DICȚIONAR: HEE, CNA, OTIC.

DORIN ARGHIR
profesor,
Onești — Bacău

ARENA MATEMATICIENILOR

Plasați pe desen, în pătratele hașurate, numerele 8, 19, 30, 41, 52 și 74 astfel încît pe orizontal, pe vertical și pe diagonale să rezulte 156.

Subredacția „Cutezătorii" — Bistrița

▨	96	▨
▨	▨	▨
85	▨	63

ȘAH

ALB: Rd8 Dc6
NEGRU: Ra8 a7 Tb7

Albul joacă și dă mat în patru mutări.

Dacă negrul ar fi la mutare, albul ar da mat imediat în două variante:

1) 1...Rb8 2.Dc8 ++
2) 1...a5 2.Da6+ 3.Ta7 Dc8 ++

Fiind albul la mutare, orice deplasare a regelui sau a damei ratează matul imediat pe C1.

Ce manevră ar putea întreprinde albul pentru a cîștiga în tempo și a reveni la poziția inițială, dar cu negrul la mutare?

Prof. **VASILE CHIRILĂ,**
Subredacția „Cutezătorii" — Corabia-Olt

PENTRU ELEVII BUNI

(Triverb: 5, 2, 6)

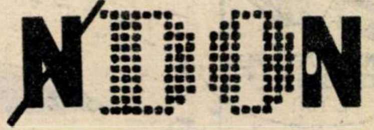

EMANOIL ARUXANDREI,
Școala nr. 3, Vorona-Botoșani

CARE ESTE SOLUȚIA?

CU AJUTORUL A ZECE CHIBRITURI, REPRODUCEȚI PE MASĂ OPERAȚIA ARITMETICĂ: 11 + 1 = 10, ÎN CIFRE ROMANE, CA ÎN DESEN.

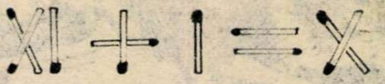

FĂRĂ A MIȘCA VREUN CHIBRIT, FĂRĂ A MAI ADĂUGA CEVA, FACEȚI ASTFEL ÎNCÎT OPERAȚIA SĂ DEVINĂ EXACTĂ.

Subredacția „Cutezătorii" — Arad

DESCOPERIȚI GREȘEALA

În unele opere de seamă ale unor mari scriitori s-au strecurat erori care nu pot fi depistate decît la o lectură foarte atentă. Iată un exemplu:

„Hei, omule, strigă D'Artagnan unui țăran care lucra la culesul cartofilor." (Al. Dumas - „Cei trei mușchetari")

Unde este greșeala?

Subredacția „Cutezătorii" — Arad

PERSPICACITATE

Dacă sînteți perspicace, răspundeți la următoarele întrebări: Între orele 0 și 24,

- de cîte ori acele unui ceas stricat arată ora exactă?
- de cîte ori ajung acele unul în prelungirea celuilalt?
- de cîte ori un ac trece peste celălalt?
- de cîte ori acele ceasului formează unghiuri drepte?

Subredacția „Cutezătorii" — Cîmpeni-Alba

TICUȚĂ CEL UITUC

NEFIIND SIGUR PE RĂSPUNSURI, SÎNTEȚI RUGAȚI SĂ-L AJUTAȚI VOI PE TICUȚĂ, CA DE OBICEI !

1. Care zăpadă se topește mai repede: cea curată sau cea murdară?
2. De ce lemnele tăiate iarna sînt mai prețuite decît cele tăiate vara?
3. Ce mănîncă iarna broasca rîioasă?
4. Pentru ce primăvara nu se vînează animalele cu blănuri scumpe?
5. Ce crește cu vîrful în jos?
6. Ce păsări dorm noaptea înfundate în zăpadă?

Subredacția „Cutezătorii" — Pitești

— Ați înțeles, copii? Pămîntul se învîrtește în jurul Soarelui. E clar, Ionele?

— Ziua e clar. Dar noaptea în jurul cui se învîrtește Pămîntul?

— Care este timpul cel mai potrivit pentru culegerea cireșelor?

— Atunci cînd doarme paznicul!

ELENA DANIELA PINTEA,
Școala nr. 5, Slatina-Olt

Coperta noastră:
Foto: M. NIEDL

Flori de ziua mamei

CUTEZĂTORII 10 REDACȚIA REVISTELOR PENTRU COPII — BUCUREȘTI

Redactor șef: ION IONAȘCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA
Responsabil de număr: Ileana Pița
Prezentarea artistică: Pompiliu Dumitrescu; Prezentarea tehnică: Viorel Sâmpetrean

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" - Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64-66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. *Index 41836 12 pagini 1,50 lei*

Ce v-a plăcut mai mult în acest număr?
Ce mai doriți să publicăm?

OPERAȚIUNEA DELTA

Scenariu: ION COSTIN Desene: V. TĂNASE și R. VINTILESCU

REZUMATUL EPISODULUI PRECEDENT:
După ce au primit niște pește de la pescarii care au dat cu năvodul pe sub gheață, Dan, Ștefan și Larisa, împreună cu paznicul de vînătoare, au pornit spre cherhanaua veche, unde rămăseseră peste iarnă cîțiva pelicani.

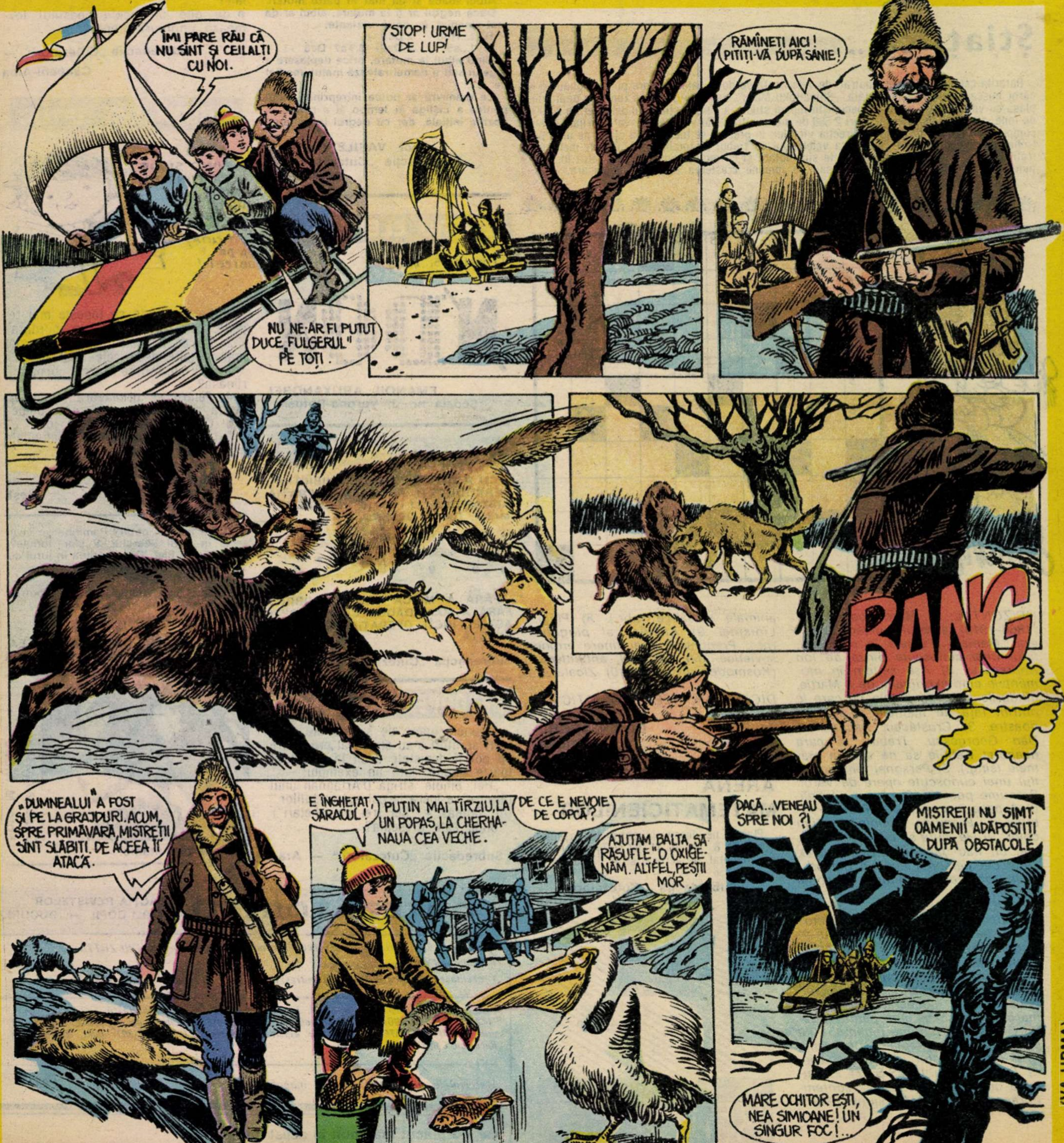
ÎMI PARE RĂU CĂ NU SÎNT ȘI CEILALȚI CU NOI.
NU NE-AR FI PUTUT DUCE „FULGERUL" PE TOȚI
STOP! URME DE LUP!
RĂMÎNEȚI AICI! PITIȚI-VĂ DUPĂ SANIE!
BANG
„DUMNEALUI" A FOST ȘI PE LA GRAJDURI. ACUM, SPRE PRIMĂVARĂ, MISTREȚII SÎNT SLĂBIȚI. DE ACEEA ÎI ATACĂ.
E ÎNGHEȚAT, SĂRACUL!
PUȚIN MAI TÎRZIU, LA UN POPAS, LA CHERHANAUA CEA VECHE.
DE CE E NEVOIE DE COPCĂ?
AJUTĂM BALTA SĂ „RĂSUFLE" O OXIGENĂM. ALTFEL, PEȘTII MOR.
DACĂ... VENEAU SPRE NOI?!
MISTREȚII NU SIMT OAMENII ADĂPOSTIȚI DUPĂ OBSTACOLE.
MARE OCHITOR EȘTI, NEA SIMIOANE! UN SINGUR FOC!...

(VA URMA)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

11

JOI, 13 MARTIE 1986,
ANUL XX (NR. 962)

DIN SUMAR:

- ÎN COMPETIȚIE CU TIMPUL
- PRIMĂVARA AGROBIOLOGILOR ARĂDENI
- FEERIE DE IARNĂ
- CUM REZOLVĂM ECUAȚIILE... TIMPULUI LIBER?
- OLGUȚA VĂ SFĂTUIEȘTE
- ENCICLOPEDIE „CUTEZĂTORII"
- CALEIDOSCOP
- OPERAȚIUNEA DELTA

CADRAN POLITIC

Plenara lărgită a Consiliului Naţional al Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii şi Gospodăririi Apelor, desfăşurată recent, a adoptat o serie de programe pentru dezvoltarea intensiva şi modernizarea agriculturii, pentru înfăptuirea noii revoluţii agrare.

În spiritul hotărîrilor Congresului al XIII-lea al Partidului Comunist Român, al orientărilor şi indicaţiilor tovarăşului **NICOLAE CEAUŞESCU**, *secretar general al partidului, aceste programe cuprind obiective şi sarcini concrete de mare importanţă pentru creşterea puternică, în acest an şi în întregul cincinal, a producţiei agricole vegetale, animale şi în celelalte domenii ale activităţii agricole.*

Ne vom referi în cadranul politic din această săptămînă la obiectivele şi sarcinile definite în unele din aceste programe, la îndeplinirea cărora îşi pot aduce o contribuţie, pe măsura puterilor lor, şi purtătorii cravatei roşii cu tricolor.

PROGRAMUL PRIVIND DEZVOLTAREA SERICICULTURII ÎN PERIOADA 1986—1990 *vizează intensificarea creşterii viermilor de mătase, acţiune economică de mare importanţă pentru asigurarea materiei prime nu numai pentru industria textilă, dar şi în electrotehnică, aeronautică şi medicină, prevăzînd ca la sfîrşitul cincinalului producţia totală de gogoşi de mătase să ajungă la 16 000 tone faţă de 760 tone realizate în 1985. Pentru realizarea acestei producţii se vor intensifica acţiunile de plantare a puieţilor de dud, îndeosebi în curţile şcolilor şi gospodăriilor populaţiei, pe aliniamentele drumurilor şi căilor ferate, în incintele C.A.P. şi I.A.S. etc. Plantîndu-se în acest cincinal peste 64 000 000 duzi, patrimoniul furajer sericicol va fi în 1990 de aproape 100 000 000 duzi. An de an va creşte şi cantitatea de ouă de viermi de mătase, ajungîndu-se în ultimul an al cincinalului la peste 29 000 kg.*

Programul prevede ca fiecare gospodărie din mediul rural să planteze duzi şi să predea anual la fondul de stat 4–5 kg gogoşi de mătase, activitatea de creştere a viermilor de mătase fiind deosebit de simplă, ieftină şi eficientă. Unităţile sericicole vor sprijini gospodăriile populaţiei, oferindu-le gratuit ouă de viermi de mătase şi puiet de dud.

PROGRAMUL PENTRU DEZVOLTAREA CREŞTERII IEPURILOR DE CASĂ *are în vedere realizarea, pînă în anul 1990, a 50 de milioane de exemplare. În aceşti cinci ani, efectivele de iepuri de casă vor creşte de 3,5 ori, această dinamică a dezvoltării creşterii iepurilor pentru producţie de carne asigurînd un consum mediu anual de 2,0 kg pe locuitor urban şi 1,5 kg pe locuitor rural. Creşterea iepurilor de casă se va face în întreprinderile avicole de stat, în cooperative agricole de producţie, în gospodăriile populaţiei, precum şi în unele unităţi socialiste: şcoli, cantine, unităţi militare. Numai în gospodăriile populaţiei se vor obţine peste 20 de milioane iepuri, însemnînd 47 000 tone carne. Unul din aspectele importante ale programului îl reprezintă asigurarea furajelor.*

PROGRAMUL DE DEZVOLTARE A APICULTURII *prevede o creştere a patrimoniului apicol de la 1 130 000 familii de albine în 1985, la 1 600 000, în 1986, şi la 2 425 000, în 1990. Producţia totală de miere va spori de la 11 500 tone, în 1985, la 26 460 tone la sfîrşitul acestui cincinal. În cooperativele agricole şi asociaţiile economice se vor înfiinţa noi stupini şi brigăzi apicole cu un efectiv mediu între 125 şi 500 familii albine, în unităţile de stat se vor extinde fermele apicole cu un efectiv între 2 000 şi 4 000 familii albine, iar în gospodăriile populaţiei se vor dezvolta stupinele mici. Creşterea albinelor reprezintă o activitate deosebit de importantă pentru dezvoltarea economiei naţionale. În prezent se obţin numeroase produse de la un stup (miere, ceară, polen, propolis, lăptişor de matcă, apilarnil, venin de albină), folosite nu numai în alimentaţie şi în industria farmaceutică. ci si în alte domenii.*

Un alt important document privind dezvoltarea mai accelerată a diferitelor sectoare ale activităţii din agricultură îl reprezintă **PROGRAMUL PRIVIND CULTURA VIŢEI DE VIE ŞI A POMILOR FRUCTIFERI.** *În lumina indicaţiilor date de secretarul general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, se prevede reducerea suprafeţei cu vii şi pomi, trecînd la o viticultură şi pomicultură intensive, crescînd totodată producţiile. În acest fel, producţia totală de struguri care se va realiza în anul 1990 va fi de 2 400 000 tone faţă de 914 400 tone cît a fost în 1985, cea de fructe va fi de 3 200 000 tone faţă de 2 095 000 tone, cea de căpşuni va fi de 120 000 tone faţă de 27 900 tone. Reducerea suprafeţei cu vii şi pomi se va realiza prin concentrarea plantaţiilor de vii şi pomi în zonele colinare consacrate şi eliberarea unor terenuri pentru creşterea suprafeţei de teren arabil prin defrişarea unor plantaţii cu durata de serviciu normată expirată, precum şi a celor intrate în declin.*

Programul prevede, de asemenea, extinderea plantaţiilor pomicole în gospodăriile populaţiei, urmărindu-se creşterea numărului de pomi plantaţi din specii şi soiuri adecvate fiecărei zone, de a se înfiinţa plantaţii de pomi fructiferi de către gospodăriile individuale din zonele necooperativizate.

*

Trăsătura definitorie a noilor programe adoptate este orientarea fermă spre dezvoltarea pe baze intensive a tuturor sectoarelor producţiei agricole.

Oamenii muncii din agricultură, mecanizatorii, cooperatorii, ceilalţi locuitori ai satelor răspund prin fapte chemării înflăcărate a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al partidului, de a înfăptui consecvent programele pentru creşterea puternică a producţiei agricole. Pregătind temeinic şi executînd la un înalt nivel calitativ lucrările agricole de primăvară, asigurînd perfecţionarea întregii activităţi din agricultură, lucrătorii ogoarelor sînt ferm hotărîţi să înfăptuiască prevederile planului pe acest an şi pe întregul cincinal, obiectivele noii revoluţii agrare.

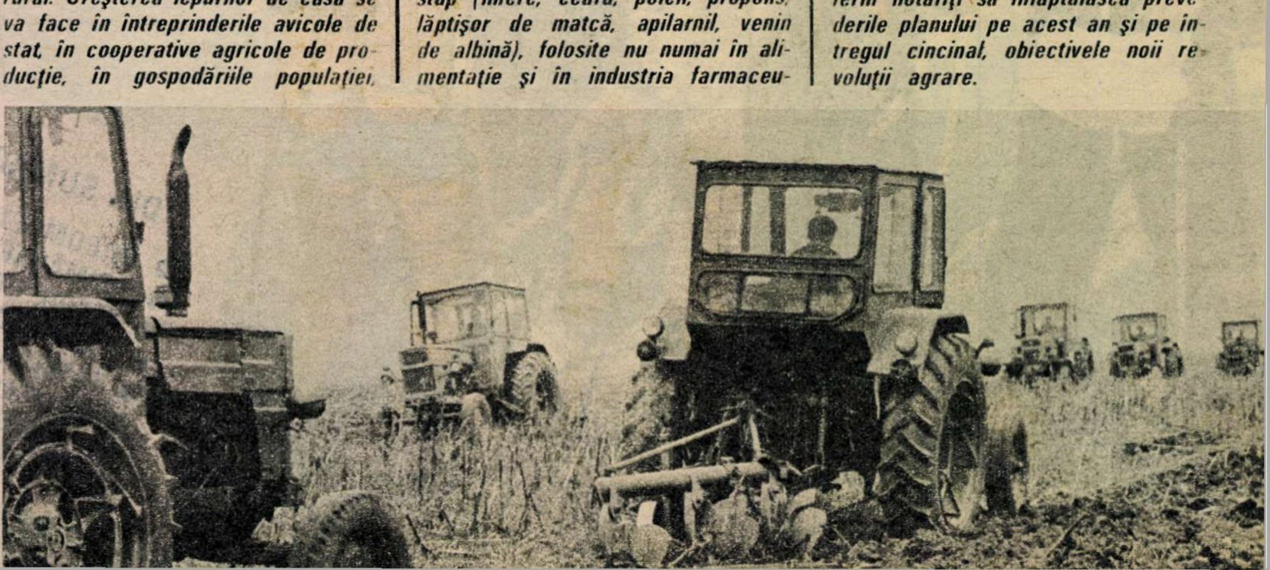

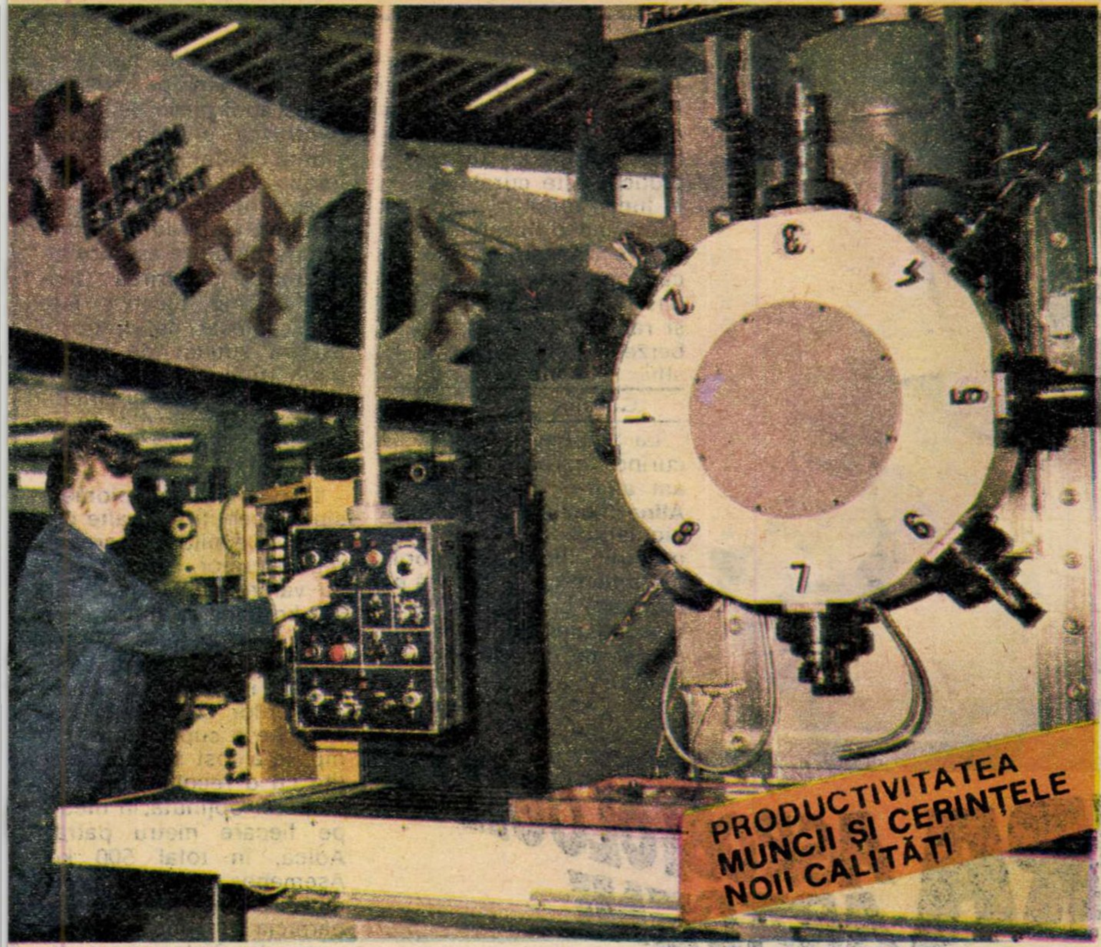

Spre comunista vreme

E necuprinsă zarea de ochiul său zărită,
Spre comunista vreme spre care am purces,
Ne-a avîntat în luptă al nouălea Congres:
O axă de oțel în foc strunjită.

Și-așa cum unda mării, cu fiecare salt,
Statura și-o sporește în infinite spații,
Sîntem mereu adepții măreței libertăți
Spre piscul de lumină cel înalt.

Cu Ceaușescu-n fruntea Partidului și-a Țării,
Sporită ni-i puterea și toți muncim mai bine,
Stăpîni pe soarta noastră, cu suflete senine,
Cutezători sub bolta de-azur curat a zării.

VIRGIL TEODORESCU

În competiție cu timpul

Productivitatea reprezintă măsura rodniciei muncii omenești. Ea exprimă cantitatea de produse realizate într-o unitate de timp: o oră, o zi, un an. Din cele mai vechi timpuri și pînă în zilele noastre, omul și-a afirmat o tot mai mare preocupare pentru creșterea productivității muncii. Istoria omenirii demonstrează că acumulările cantitative și salturile calitative de pe planul productivității muncii s-au dovedit a fi determinante pentru dezvoltarea civilizației, pentru progresul fiecărei țări.

La noi în țară, în acești ani ai edificării societății socialiste multilateral dezvoltate, partidul, secretarul său general, tovarășul **Nicolae Ceaușescu,** acordă o deosebită atenție creșterii productivității muncii. În actualul cincinal, cînd întregul popor, sub conducerea partidului, a trecut cu fermitate, cu abnegație patriotică la înfăptuirea obiectivelor stabilite de Congresul al XIII-lea, productivitatea muncii constituie „coloana vertebrală" a programelor de dezvoltare economică și socială a României în perioada 1986—1990 și în perspectivă, pînă în anul 2000. Pentru că ritmurile de creștere, eficiența economică, venitul național vor avea dinamica prevăzută numai în condițiile unei evoluții corespunzătoare productivității muncii. De fapt, bunăstarea întregului nostru popor depinde într-o mare măsură de creșterea productivității muncii, care este una dintre porțile prin care pășim spre viitor. Așa cum a arătat secretarul general al partidului, într-o cuvîntare din luna decembrie a anului trecut, **„comunismul nu se poate realiza decît pe baza celei mai înalte tehnici, dar și a celei mai înalte productivități a muncii în toate domeniile".** Dintr-o astfel de realitate izvorăște și necesitatea, pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu a relevat-o cu pregnanță, **„de a dubla, cel puțin, în acest cincinal, productivitatea muncii".** În esență este vorba de a ajunge, în numai cîțiva ani, la un nivel al productivității muncii egal cu acela al statelor dezvoltate.

În cursul acestui cincinal, pînă în 1990, România va urca pe o treaptă nouă, superioară de progres și civilizație. Va deveni țară mediu dezvoltată din punct de vedere economic. Iar la sfîrșitul deceniului viitor, în anul 2000, va fi țara industrial-agrară multilateral dezvoltată. Este un fapt cert că la îndeplinirea acestor obiective fundamentale nu se va ajunge de la sine. Programele pentru actualul cincinal și pentru viitorul deceniu, pînă la sfîrșitul secolului nostru, stabilite de Congresul al XIII-lea, se întemeiază pe **intensificarea muncii creatoare a întregului popor, pe valorificarea, în industrie și agricultură, în întreaga economie națională, a celor mai noi cuceriri tehnico-științifice.** Din această perspectivă generoasă se prevăd măsuri menite să asigure o mai bună folosire a resurselor materiale și umane ale țării prin organizarea științifică a producției și a muncii. Prin dezvoltarea cu prioritate a ramurilor de vîrf și trecerea cu fermitate la electronizarea, cibernetizarea și robotizarea producției. Prin realizarea, la noi în țară, a unor produse la fel de bune sau mai bune decît ale unor firme cu vechi tradiții din țările dezvoltate, al căror prestigiu este recunoscut pe plan mondial. Dar numitorul comun al tuturor acestor măsuri îl constituie creșterea accentuată a productivității muncii.

Obținerea unei productivități mai mari înseamnă **o mai bună folosire a timpului.** Valoarea timpului — desigur, a timpului de muncă — crește sau scade în raport cu numărul produselor pe care le realizează societatea. A economisi timpul — iată o expresie care dobîndește un sens precis: a produce mai mult, a înfăptui mai mult. Timpul este, în prezent, grăbit. Tot mai grăbit. La fiecare 20 de secunde pe planeta noastră se naște o nouă invenție. Acesta este ritmul vremii în care trăim.

Preocupările partidului nostru, ale tovarășului Nicolae Ceaușescu pentru creșterea productivității muncii, pentru dublarea ei, în acest cincinal, pornesc de la cerința integrării progresului multilateral al României în ritmurile civilizației moderne. De la cerința ca, în acele domenii de producție în care am atins deja nivelul mondial, să dobîndim întîietate în lume!

În acest „secol al vitezei", cînd ni se cere să valorificăm mai bine timpul, pentru a produce tot mai mult în fiecare secundă, în fiecare minut, în fiecare oră, pretutindeni, în toate domeniile vieții economice și sociale este nevoie de oameni cu o pregătire profesională temeinică. Iar o astfel de pregătire este posibilă numai dacă **se fundamentează pe băncile școlii,** încă de la vîrsta cravatei roșii cu tricolor, și **se desăvîrșește în procesul muncii.** Pentru că se va ajunge la o tot mai înaltă productivitate prin introducerea progresului tehnic și științific, prin modernizarea mașinilor, prin promovarea largă a calculatoarelor electronice, a roboticii, dar rolul hotărîtor revine oamenilor. De pregătirea și de randamentul lor depinde în prima și ultimă instanță productivitatea muncii.

V. ADRIAN

**SĂ NE MOBILIZĂM TOATE FORȚELE,
ÎNCĂ DIN PRIMELE ZILE ALE PRIMĂVERII,
PENTRU A PARTICIPA LA BOGATELE
ACTIVITĂȚI
SPECIFICE ANOTIMPULUI!**

**ÎN SERE ȘI SOLARII, PE LOTURILE
ȘCOLARE,
ÎN MICROFERME, ÎN GRĂDINI ȘI LIVEZI,
FIECARE DETAȘAMENT,
FIECARE PIONIER
SĂ PARTICIPE CU ÎNTREAGA
PRICEPERE ȘI DĂRUIRE
PENTRU ÎNDEPLINIREA,
LA COTE CÎT MAI
ÎNALTE,
A ANGAJAMENTELOR
ASUMATE.**

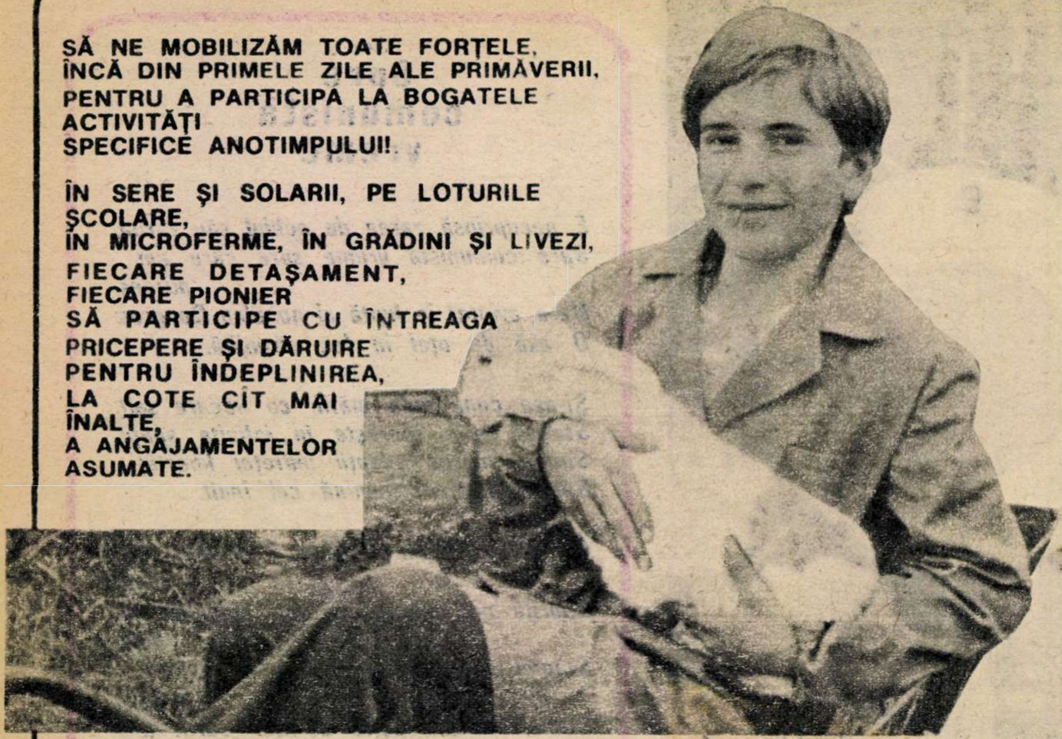

PRIMĂVARA AGROBIOLOGILOR ARĂDENI

Anotimpul reînnoirii naturii își face tot mai simțită prezența și pe meleagurile arădene. La **Pecica** și **Sîntana** gospodarii au și intrat în zorul specific primăverii, cîmpurile se animă, copacii livezilor se înviorează de la o zi la alta. E mult de lucru pentru toată suflarea, iar copiii, ca întotdeauna, își urmează părinții în hărnicie.

Cheia de la grindă

Clopoțelul zvonește prelung sfîrșitul orelor de clasă, iar **Sebastian Sălăjan, Florica Vîrtaci, Claudiu Stențel, Arabela Cizmaș** și **Andrei Condrat,** cu toții în clasa a VIII-a, C, la **Școala nr. 1, Pecica,** îl așteaptă pe **Dragoș Doru** dintr-a V-a B și împreună pornesc grăbiți spre Casa pionierilor și șoimilor patriei. După ce pătrund pe poarta mare, cu acoperiș de țiglă, se îndreaptă direct spre acareturile din spatele clădirii „casei" și, în timp ce băieții încep să pregătească rațiile de hrană, Florica Vîrtaci ajunge la magazie, își strecoară mîna sub acoperiș, deasupra grinzii de lîngă ușă unde se află cheia de la crescătoria de iepuri. Prin plasele de sîrmă, zeci de ochișori vioi își ațintesc privirile spre îndemînatica fată care deschide, rînd pe rînd, cuștile și scoate vasele pentru apă. În cîteva minute, acestea sînt gata spălate și puse la loc cu apă proaspătă.

Doru, cel mai mic din grupa de serviciu, aduce „felul întîi" — știuleți de porumb auriu — și-l împarte egal în fiecare cușcă. Apoi ceilalți băieți hrănesc iepurii cu bucățele de sfeclă amestecate cu morcovi. Mîine toate aceste operațiuni vor fi repetate de alți pionieri pasionați de creșterea iepurilor. Pentru că cei 90 de pionieri care fac parte din cercul crescătorilor de animale mici din Pecica și-au organizat munca pe echipe.

Arablea Cizmaș ne explică pe larg avantajele acestei îndeletniciri care se extinde tot mai mult. „Anul trecut, ne spune ea, cercul nostru a valorificat prin contract 45 de iepuri"

De la **Andrei Condrat** aflăm că pionierii din Pecica au așteptat cu nerăbdare primăvara pentru că acum „putem să ne punem în aplicare toate planurile pe care ni le-am făcut. De pildă, să obținem din sera noastră răsadurile de flori de care avem nevoie pentru înfrumusețare, dar și răsadurile de legume pe care le vom planta în grădină. Sera, pe care ne-am construit-o, nu e prea mare, dar întotdeauna am obținut din ea cît am avut nevoie."

Pentru pionierii agrobiologi din Pecica primăvara mai înseamnă bătălia pentru a încheia trimestrul al II-lea cu rezultate cît mai bune, înseamnă hărnicie, dar mai înseamnă și o activitate de cercetare intensă în rezervațiile naturale de la Bezdin și Prundu Mare. Lacul, pe oglinda căruia, în luna iunie, înfloresc nuferii și plutica, este curățat acum în lunile de primăvară. Tot acum încep observațiile cu privire la sosirea păsărilor călătoare. Fiindcă la Bezdin și Prundu Mare sosesc și rămîn peste vară multe berze, egrete mici și stîrci albi.

Garoafe de Sîntana

La Sîntana au înflorit de curînd garoafele! Vestea am aflat-o de la pioniera **Alina Simescu,** de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din localitate. Florile parfumate ce se răsfață pe tulpinile gingașe încununează astfel munca de luni de zile pe care tinerii horticultori au depus-o în sera experimentală pe care și-au amenajat-o singuri.

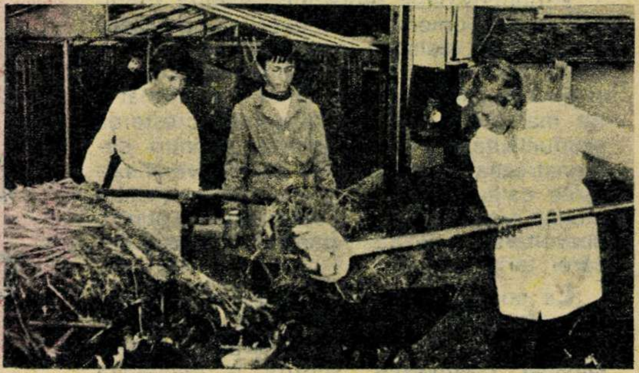

Zile în șir au muncit la pregătirea spațiului germinativ. Pămîntul de grădină, mranița, nisipul și turba aduse sub cupola de sticlă a serei au fost transformate de mîinile harnice ale copiilor în straturi trasate cu rigurozitate. Aceleași mîini au așezat apoi butașii de garoafe în rînduri ordonate. La capătul fiecărui strat au pus scărițe de metal pe care au întins apoi plase de sfoară pentru a proteja fiecare plantă. Alte zile și zile le-au udat, le-au aerisit, le-au ferit de dăunători, au efectuat ciupirile la primul boboc ca să le asigure vigoarea și lăstărirea. Ceasuri la rînd, băieți și fete s-au aplecat cu dragoste asupra sutelor de plante care trebuiau copilite și bobocite la lăstarii principali. Acum florile le-au răsplătit copiilor din plin strădania.

Dar la Sîntana pionierii sînt pricepuți și în alte domenii. De pildă, în creșterea iepurilor. Anul trecut au valorificat 60 de iepuri a 3 kg fiecare, obținînd un venit de peste 9 000 lei. Munca în ciupercăria amenajată în subsolul Casei pionierilor și șoimilor patriei, pe o suprafață de 50 mp, le-a fost și ea răsplătită cu o recoltă de 10 kg ciuperci obținută, în medie, pe fiecare metru patrat. Adică, în total 500 kg. Asemenea părinților, renumiți în toată țara pentru hărnicia și priceperea lor, copiii din Sîntana se preocupă de tot ceea ce înseamnă belșug, bunăstare. În ultimul timp au descoperit plăcerea de a fi și apicultori. Celor patru familii de albine pe care le-au și procurat le vor adăuga în curînd altele și la timpul potrivit vor recolta mierea dulce și parfumată din propria prisacă.

Între proiectele pionierilor agrobiologi din Sîntana se află și amenajarea unei parcele cultivată cu trandafiri și arbori ornamentali. Lotul primit în acest scop astă-toamnă este arat și în curînd vor începe să-l amenajeze. Va fi un lot experimental unde fiecare va munci și își va dovedi priceperea pentru că la Sîntana copiii vor să facă cinste părinților.

ECATERINA ROȘCA

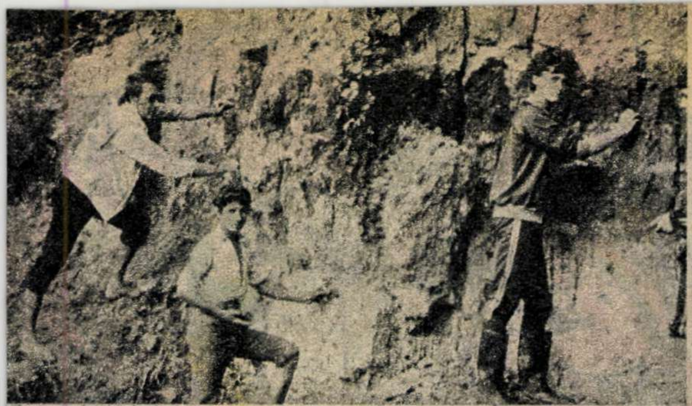

Pionierul MIHAI JUGĂREAN

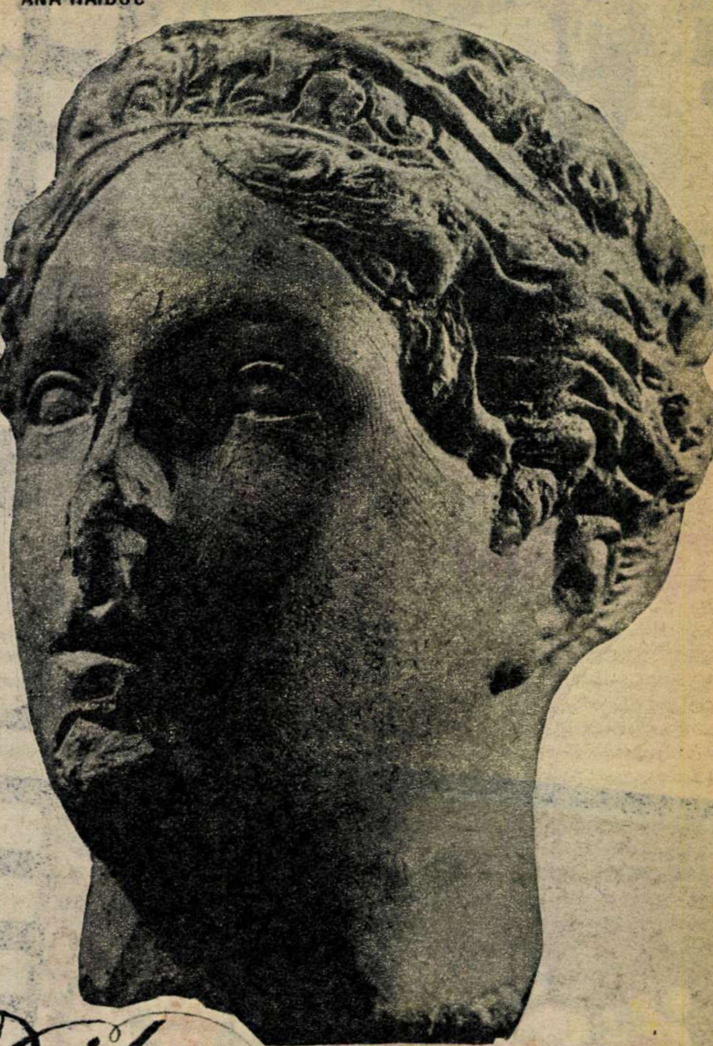

Valoroasă sculptură romană descoperită de pionierele GABRIELA și ANA HAIDUC

MERIT
PIONIERESC

O piatră uriașă, încrustată adînc cu litere romane, stă neclintită chiar lîngă intrarea în școală a copiilor din **Valea Viilor**, județul **Sibiu.**

Descoperită de ei la „hotarul Heveș", cu cîțiva ani în urmă, adusă cu mare greutate pînă aici, după ce piatra fusese curățată cu atenție, ieșise la iveală o interesantă inscripție. Anunțați de descoperire, specialiști de la Muzeul județean veniseră s-o vadă. O studiaseră îndelung, o fotografiaseră, își notaseră o mulțime de detalii — dimensiuni, textul inscripției etc. —, cercetaseră locul unde fusese găsită, stabiliseră că datează din secolul al III-lea și, în final... le-o lăsaseră tot lor! Li se atrăsese însă atenția că zona comunei Valea Viilor prezintă un interes arheologic deosebit, presupunîndu-se existența unor urme de viață foarte îndepărtate, ca și ale altora privind perioada prezenței romane. Să acționeze deci, ca și pînă acum, dar numai împreună cu profesorul **Liviu Dordea**, conducătorul cercului lor de istorie și arheologie, care ținea permanent legătura cu Muzeul județean. De-atunci, în jurul acelei pietre vechi de peste 1 600 de ani s-au mai adunat o mulțime de fragmente de vase de ceramică, unelte din piatră etc.

În primăvara ce-a trecut s-a întîmplat însă ceva neobișnuit. Apa rîului Vorumboc — de felul ei nu prea mare — a crescut mult și a săpat puternic unul dintre maluri care s-a prăbușit...

Nu se liniștise cu totul vîltoarea cînd pionierii și-au pus întrebarea dacă acolo, pe dealul răscolit nu vor fi fiind scoase la iveală alte mărturii arheologice valoroase pe care apa vijelioasă să le ia și să le piardă definitiv. S-au grăbit, așadar, cu toții într-acolo și au constatat că temerile lor erau întemeiate. Apa dăduse la iveală o așezare din eneolitic — anul 2600 î.e.n.! Și, pe cînd lucrau la degajarea din mîl a prețioaselor valori, **Gabriela și Ana Haiduc** fac încă o descoperire senzațională: un minunat cap de statuetă datînd din perioada romană...

Entuziasm și dăruire, pricepere și îndemînare dobîndite asemenea unor arheologi. Iată atribute care vorbesc despre marea dragoste a pionierilor din Valea Viilor pentru istoria patriei.

Din același județ, Sibiu, pionierul **Mihai Jugărean,** de la Școala din **Avrig** ne scrie: „Mi s-a întîmplat ceva extraordinar. Într-una din plimbările pe care le fac adesea cu multă plăcere în împrejurimile comunei Mîrșa, împreună cu prietenul meu — geologul care stă de cîtva timp la noi în gazdă —, pe cînd dînsul își vedea de treburi, eu am făcut o descoperire. Într-un perete de rîpă am zărit urmele unui vas. Mai întîi nerăbdător, apoi cu mare grijă să nu stric ceva, l-am scos la lumină. Eram fericit. Am început să privesc totul în jur cu alți ochi. Se aflau acolo încă o mulțime de fragmente de ceramică, grupate în jurul unor cuptoare — un fel de gropi cu gura îngustă sus, lărgindu-se spre adîncimi. Am notat totul așa cum le-am găsit. Zilele acestea, șeful secției de arheologie de la Muzeul Brukenthal, **Dumitru Popa,** ne-a confirmat valoarea celor descoperite: **„Sînt mărturii materiale încă din Epoca bronzului!"**

ELENA MĂNESCU

PIONIERI ȘI ȘCOLARI!

Folosirea rațională a energiei electrice, gospodărirea ei judicioasă, evitarea oricărei risipe trebuie să reprezinte o preocupare permanentă pentru fiecare dintre voi!

Ritm

„ȘTIINȚA ROMÂNEASCĂ ÎN EPOCA NICOLAE CEAUȘESCU", s-a intitulat expoziția de carte științifică organizată de către pionierii Școlii **Berceni,** județul **Giurgiu** ● **COLEGII LOR,** din localitatea **Găișani,** au inițiat și ei o asemenea acțiune, sub genericul „Cartea științifică și rolul ei în educarea științifică", avînd ca invitați redactori ai Editurii „Albatros" ● **10 000 DE PIONIERI** din municipiul **Oradea** au participat la o nouă și amplă acțiune de colectare a maculaturii, „recolta" lor totalizînd nu mai puțin de ... 25 000 kg hîrtie! ● **LA MIERCUREA CIUC** s-a desfășurat recent faza pe localitate a tradiționalului concurs „Izvor fermecat" ● **DIN BOGATUL PROGRAM** de manifestări dedicate Anului Internațional al Păcii de către pionierii din **Cîmpulung Muscel,** județul **Argeș,** semnalăm alcătuirea Albumului-ștafetă intitulat „Să fie pace în lume" ● **GALERIILE DE ARTĂ** din Slatina au găzduit de curînd o expoziție cuprinzînd peste 40 de lucrări de pictură și grafică realizate de către membrii cercurilor de pictură și artă monumentală de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din municipiu. De remarcat este faptul că această expoziție a fost organizată sub egida Uniunii Artiștilor Plastici din R.S.R., ceea ce demonstrează aprecierile de care se bucură tinerii iubitori ai penelului din Slatina ● **„LEGĂMÎNT DE CREDINȚĂ PATRIEI"** — iată genericul sub care pionierii claselor a V-a de la Școala nr. 2, **Orăștie,** județul **Hunedoara,** au rostit și semnat de curînd „Legămîntul pionierului" ● **IMAGINEA** pe care v-o prezentăm surprinde un moment dintr-o originală acțiune a pionierilor iubitori ai cărții de la Școala nr. 13 din **Arad,** în cadrul căreia au dramatizat și interpretat fragmente din volumele dedicate copiilor de către scriitorii arădeni Dumitru Toma și Dorel Sibi. Printre cei mai veseli spectatori s-au aflat... înșiși autorii cărților dramatizate! ● **NOTA 10 PENTRU COLEGIALITATE** li se cuvine pionierilor clasei a V-a A de la Școala **Halmeu,** județul **Satu Mare.** Datorită lor, colegul Cristian S., care în urma unui grav accident a fost imobilizat la pat, a reușit să învețe lecție de lecție, să-și dea tezele și să promoveze cu bine trimestrul I. „Ajutorul nostru va continua pînă în clipa cînd Cristian va putea să-și reia locul său în prima bancă", ne scriu colegele sale Diana Pop și Ana Fedorca ● **SALA SPORTURILOR** din **Deva** a găzduit, recent, întrecerile de șah și tenis de masă din cadrul etapei municipale a Cupei „Pionierul".

Feerie de iarnă

ÎNTR-UN PEISAJ CU ADEVĂRAT DE BASM

Munţi, brazi, hoteluri şi vile, zăpadă din belşug şi copii. Mulţi copii veniţi aici din întreaga ţară, pentru a participa, timp de citeva zile, la cea mai amplă, mai coplexă şi mai pasionantă manifestare sportivă şi cultural-distractivă de iarnă a pionierilor noştri.

E, împrejur, din zori şi pînă în seară, o forfotă continuă. Grupuri de copii, însoţiţi de profesori-antrenori, costumaţi şi echipaţi „ca la carte“, împînzesc, colorează şi dau viaţă peisajului cu adevărat ca din basme în care e plasat acest mic, dar frumos oraş din nordul ţării. Cîteva sute de copii — cei mai buni din judeţele lor la sporturile de iarnă — iau continuu cu asalt numeroasele pîrtii şi scenele în aer liber, avîntîndu-se şi evoluînd pe mantia albă a zăpezii cu elanul şi entuziasmul vîrstei lor, dornici şi să se afirme, dar şi să-şi petreacă, instructiv şi reconfortant, ultimele zile ale acestei ierni. E, peste tot, oriunde ţi-ai întoarce ochii, un necontenit clocot de energie, de vitalitate tinerească, de curaj şi de bună dispoziţie care-i contaminează şi-i binedispun pînă şi pe cei mai în vîrstă spectatori.

Finalele pe ţară, dotate cu Cupa „Pionierul“, ale sporturilor de iarnă, Complexul aplicativ pentru apărarea patriei şi manifestarea cultural-sportivă „Bucuriile zăpezii“, trei mari şi importante acţiuni de iarnă ale Organizaţiei Pionierilor s-au reunit la Vatra Dornei într-o manifestare deosebit de instructivă şi de reconfortantă pentru sutele de copii participanţi, care va rămîne, fără îndoială, de neuitat pentru ei.

PALPITANTELE AVENTURI SPORTIVE ŞI UNII DINTRE EROII LOR

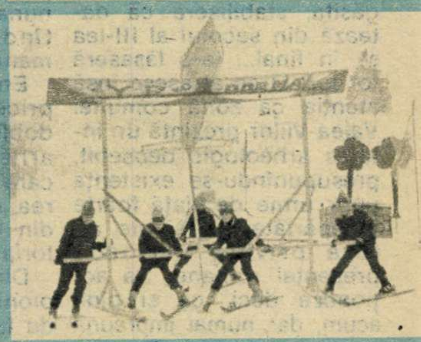

Cine nu crede ca o coborîre pe pîrtia de schi alpin e una dintre cele mai îndrăzneţe şi mai palpitante aventuri, n-are decît să-şi pună tălpicele şi să-şi dea drumul pe ele la vale. Va descoperi atunci, cu siguranţă, că nu-i chiar aşa de uşor cum poate părea la prima vedere. Şi totuşi, pe panta abruptă, ici-colo cu gheaţă sub zăpadă, cu nenumărate „porţi“ care te obligă la viraje strînse, copiii aceştia, între 10 şi 14 ani, îşi dau drumul şi evoluează cu un curaj şi cu o dezinvoltură demne de admirat. Ce-i drept, unii mai cad, alţii mai ratează cîte o „poartă“, dar cei mai mulţi dintre ei vin în jos, spre „Sosire“ — precum micuţa Vitus Kinga de la Şcoala nr. 1 din Întorsura Buzăului, judeţul Covasna — „ca vijelia şi ca plesnetul de ploaie“. Şi-i uimesc şi-i încîntă deopotrivă atît pe spectatori, cît şi pe arbitri, cu evoluţia lor perfectă şi cu timpii realizaţi. La sanie, aventura e şi mai şi. Pîrtia, care-i aproape ca şi cea de

bob — cu mare inclinare și cu viraje strinse — pune la mare incercare atit curajul, cit și indeminarea „piloților“. Nici unul insă nu ezită, și-și dă drumul la vale, zburind spre sosire cu viteze amețitoare. La penultimul viraj, cel mai dificil dintre toate, spectatorii s-au strins ciorchine de o parte și de cealaltă a pirtiei. Aici se-ntimplă multe. Unii dintre concurenți, care urcă prea sus pe peretele de gheață, revin de-acolo... invers, adică ei dedesupt și săniuța deasupra. Dar nu se dau bătuți cu una, cu două. Ținindu-se zdravăn de sanie, iși continuă drumul și pină la „Sosire“ sar din nou pe ea, evitind astfel descalificarea. Alții, mai pricepuți și mai calculați, iau virajul mai dulce, pierd aici citeva zecimi de secundă, dar, in aplauzele spectatorilor care-i admiră pentru măiestria lor, le recirștigă numaidecit, deoarece după ieșirea din viraj panta e și mai inclinata și sania, nefrinată deloc, atinge aici viteza maximă. Pasionantă se dovedește și proba de schi fond, desfășurată tot pe Dealul Negru, pe o pirtie specială, din apropierea celor de schi alpin și de sanie. Spectaculoase se dovedesc aici depășirile.

PERFORMANȚE ȘI PERFORMERI

Să părăsim insă pentru puțin Dealul Negru și să ne aruncăm o privire și pe inălțimile de vizavi, adică pe Muntele Runc. Și aici, aceeași atmosferă de concurs, de pasionantă intrecere. Biatloniștii se luptă cu secundele și intre ei, atit pe pirtia de schi pierdută printre brazi, cit și in poligonul de tragere cu arma cu aer comprimat. În același timp, pe traseele pe care trebuie să le descopere singuri, folosindu-se de hartă și busolă, intilnești la tot pasul cite un echipaj de P.T.A.P. (format din trei fete și trei băieți) fie lunecind pe pirtia de slalom, fie semnalizind cu fanioanele, fie trăgind la țintă cu arma cu aer comprimat, fie straduindu-se să treacă in cel mai scurt timp fel de fel de obstacole artificiale.

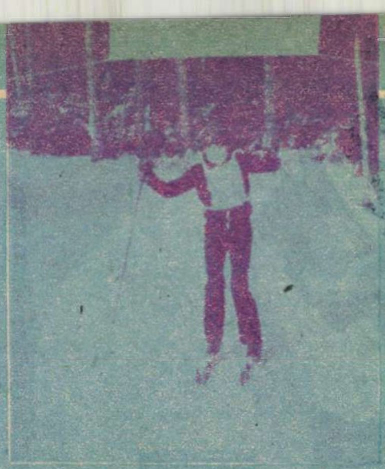

Cîteva sute de participanți și tot atitea aventuri sportive de iarnă dintre cele mai palpitante. Dintre aceștia, cițiva s-au evidențiat, in mod deosebit, detașindu-se in „eroii“ ultimei ediții a Cupei „Pionierul“ din cadrul „Daciadei albe“. Să facem cunoștință cu ei, cu ciștigătorii locurilor intii. Iată-i: la schi alpin toate cele patru locuri la cele două categorii de virstă (11—12 și 13—14 ani), atit la fete, cit și la băieți, au fost ciștigate de reprezentanții județului Covasna, performanță unică in istoria acestei tradiționale manifestări — e vorba despre Vitus Kinga, Radu Cosmin, Florentina Floroiu și Sorin Prundar. La schi fond au invins Adina Landa (Suceava) și Vasile Stan (Prahova); la sanie, Elena Nemeș. Gălățean din Hunedoara și Cătălin Pentiuc din Suceava s-au dovedit a fi cei mai buni; la biatlon — Doina Andromicescu (Suceava) și Ioan Rafin (Mureș); la complexul aplicativ de P.T.A.P. s-a impus categoric echipajul Școlii nr. 3 din Cîmpulung Moldovenesc, județul Suceava. Lor, campionilor, precum și următorilor cinci clasați, le-au revenit de data aceasta tradiționalele distincții și premii acordate de organizatori.

„BUCURIILE ZĂPEZII“ — BUCURII ALE COPILĂRIEI FERICITE

Duminică, 23 februarie, pirtia de schi alpin de pe Dealul Negru a imbrăcat, pentru a treia oară, minunate „haine“ de sărbătoare. E un decor cu adevărat de basm in care, alături de participanți, tălăzuiește o... mare de spectatori de toate virstele (aproximativ 15 000), dornici să asiste la aceste manifestări sportive și cultural-distractive.

La ora 10 fix, semnalul de deschidere e dat prin stația de amplificare. Pe fondul muzical al Imnului de Stat, copiii-schiori coboară și plantează pe pirtie steaguri tricolore și roșii. Apoi... tradiționalul și mult așteptatul moment: un copil pe schiuri — Marius Păunescu, clasa a V-a, Școala nr. 19, București — apare și coboară in viteză prin mijlocul pirtiei, indreptindu-se ca un... bolid spre un mare panou-afiș instalat in apropiere de „Sosire“. O clipă dispare in spatele lui, apoi, după un pocnet scurt, apare in fața acestuia. „Poarta“ spre bucurii a fost deschisa și din acest moment ele se succed intr-o neintreruptă avalanșă timp de mai bine de trei ore: numeroase rachete iși iau zborul spre inălțimi, unde explodează, desfăcindu-și parașutele multicolore; aeromodele teleghidate iși fac apariția in văzduh, plutind grațioase; pe pistă apar și evoluează in expresive dispute amicale numeroase personaje din basme și din literatura universală destinată copiilor (Făt-Frumos, Spinul, Zmeul, Albă ca Zăpada, Cenușăreasa, Baba Cloanța și multe altele), zeci de insecte și de animale (furnici, albine, urși, lei-paralei , pinguini, foci). Iar printre ele, presărate cu ingeniozitate, se remarcă, intre altele, numerele de virtuozitate pe schiuri (cum a fost demonstrația de acrobație a salvamontiștilor) sau distractive (fotbalul pe gheață). Pe scena din partea de jos a pistei se succed momente culturale care rețin in mod deosebit atenția miilor de spectatori: apariția (in sanie trasă de cai cu zurgălăi) a unor indrăgite personaje — Albă ca Zăpada, inconjurată de pitici, Cenușăreasa, Barbu Lăutaru, Scufița Roșie, d'Artagnan, Anton Pann, Pintea Viteazul care, atunci cind incep să interpreteze frumoase piese de muzică ușoară, monologuri, glume, se descoperă, cu uimire și bucurie, că sint Simona Florescu, Angela Bustuchină, Victor Socaciu, Tudor Gheorghe, Dan Spătaru, Gabriela Sauciuc, Tudor Heică, Cornelia Pavlovici, bine cunoscuți și apreciați cintăreți și actori. Acestora li se adaugă numeroase formații pionierești de cintece și dansuri, care completează in mod fericit acest mare și original spectacol cultural-distractiv dedicat copiilor noștri, inițiat și organizat spre bucuria lor.

CONSTANTIN DIACONU
Foto: **MIHAI NIEDL**

DACIADA
6
CUPA

CUM REZOLVĂM „Ecuațiile timpului liber?"

La **„Enigma hocheistului"** și la întrebarea **„Cum v-ați petrecut ziua de duminică 2 februarie?"**, **colaboratorul nostru Dorel** a primit sute și sute de scrisori. Vă mulțumim, prieteni! Majoritatea ați observat bine că imprudentul este portarul care joacă hochei fără cască.

Foarte interesante sînt descrierile în legătură cu felul în care v-ați petrecut duminica. Fragmentele care urmează se îmbină într-un întreg destul de grăitor pentru chibzuința, fantezia și hărnicia cu care fiecare dintre voi își petrece timpul liber.

Așadar, duminică, 2 februarie 1986...

Ion Aluncul esii, din Podu-Iloaiei, Iași, participa la faza pe școală a olimpiadei de istorie • **Rodica Stoica,** cl. a IV-a, Școala nr. 27, Ploiești, era la patinaj • **Sigmund Salmanovici,** cl. a VII-a la Școala nr. 2, Suceava, citea „David Copperfield" de Ch. Dickens • **Dan Torcea,** Str. I. Creangă 3, Balș—Olt, și-a sărbătorit ziua de naștere • **Nicolae Simion** din Chiojdeanca—Prahova modela un om de zăpadă • **Cornel Busescu,** cl. a VIII-a, Găești—Dîmbovița, și-a folosit timpul mai ales pentru recapitulările pe care le face în vederea intrării în liceu • **Mihai Popescu,** cl. a VI-a, Școala Valea Voivozilor—Dîmbovița, a tăiat dis-de-dimineață pîrtie prin zăpadă spre a putea duce apă și hrană animalelor din grajd • **Ilie George,** Str. Carpați 2, Plopeni—Prahova, avea planuri mari de joacă, dar a auzit „zgomote ciudate" în apartamentul vecin. S-a dus acolo și a găsit o bătrînă care se împiedicase căzînd și trăgînd peste ea un dulăpior cu vase de bucătărie. A ajutat-o să se ridice, a liniștit-o, s-a asigurat că nu este rănită, apoi a pus dulapul la loc și a rînduit obiectele pe rafturi • **Adrian Ciobanu,** cl. a VI-a, Școala nr. 3 din Piatra Neamț, rezolva probleme de șah din „Cutezătorii", el colecționează cu grijă revista, are peste 270 de numere. Pe urmă s-a ocupat de peștișorii din acvariul său • **Marius Szabo,** Str. Aleea Serelor, bloc 3, Baia Mare, participa la olimpiada de fizică • **Camelia Feier,** Aleea Gladiolei nr. 3, Satu Mare, era la prietena ei „ca să mai repetăm împreună, deoarece nu sînt mulțumită de felul în care am încheiat trimestrul întîi" • **Daniel Cremene** din Str. Unirii 3, Dej, se afla în vizită la bunicii săi care locuiesc într-un sat din apropiere. „Acolo, pe cîmp, am văzut de foarte aproape trei căprioare, era prima oară cînd vedeam căprioare nu în poze sau la film, ci chiar în realitate" • **Marcela Constantin,** cl. a IV-a, Vîlcelele—Călărași, compunea versuri • Iar **Constantin Ștefan** din Moicești—Dîmbovița, un nou capitol din romanul pe care-l scrie de vreo lună! • **Mihai Moceanu,** cl. a III-a, Aleea Rășinari nr. 3, Cluj-Napoca, se ocupa de realizarea unui montaj electronic • **Valentin Ceaușu,** Str. V.I. Lenin, bloc 5, Piatra Neamț, făcea schimb de timbre cu prietenii săi filateliști • **Anca Buturugă,** cl. a VII-a, Dîrja—Cluj, asculta la radio emisiunea ei preferată: Teatru la microfon pentru copii • **Valentina Mirțan,** cl. a V-a, Gheorghița—Prahova, împreună cu colegii din detașament colectau fier vechi • **Liviu Lăudat,** cl. a VII-a, Bd. Unirii 40, Satu Mare, era acasă la prietenul său Mihai care-și construia o bibliotecă, l-a ajutat s-o termine • **Frații Ciupei** din Str. Borsec 3, Cluj-Napoca, construiau și ei ceva: căsuțe pentru păsărele • **Camelia Fordea,** cl. a VII-a, Școala nr. 5, Vaslui, citea „Viața ca o pradă" de Marin Preda (ne amintim cu plăcere că înainte de publicarea în volum primele fragmente din acest roman au apărut în serial în revista noastră) • **Daniela Giurcău** din Leurda, Motru—Gorj, și-a ajutat surorile mai mici în rezolvarea unor probleme de matematică și română • **Marin Voiculescu,** cl. a IX-a, Liceul industrial nr. 5, Pitești, a construit un generator de ton după schema publicată în revista „Start spre viitor" • **Octavian Mandache,** cl. a VIII-a, Avrămeni—Botoșani, juca șah cu tatăl său • **Narcisa Suciu,** Str. I. Șiugariu, bloc 8A, Baia Mare, era pe scenă, în spectacolul prezentat de formația pionierească a școlii • **Chety Cartele,** cl. a VII-a, Str. Arcului nr. 12, Constanța, împreună cu două colege, i-au făcut o vizită fostei lor tovarășe învățătoare • **Ionel Tîrnăvanu** din Pîngărați—Neamț cîștiga în acest timp locul trei la un concurs de schi...

Premiul pentru hărnicie și punctualitate

O ZI PLINĂ

__George Nicolescu__, cl. a VIII-a. Școala nr. 1. Drăgănești, Olt, și-a pregătit singur gustarea de dimineață, iar la 8,30 era la școală pentru a participa la faza pe oraș a olimpiadei republicane de limba și literatura română.

Clasa lui are în îngrijire douăzeci și cinci de iepuri. După terminarea lucrării din cadrul olimpiadei, literatul nostru, împreună cu patru colegi, s-a prezentat – potrivit graficului întocmit mai demult în clasă – la sus-citații iepuri, hrănindu-i și curățindu-le cuștile.

În sala de sport se desfășura campionatul de tenis de masă inter-clase. Poți rezista? Liniștiți în privința iepurilor, George și ceilalți patru colegi au profitat de ocazie și au jucat și ei cîteva seturi amicale.

Înainte de a se despărți, au stabilit cu încă vreo zece-doisprezece colegi ca, după amiază, să se întîlnească pe pîrtia de săniuș.

După masa de prînz, George s-a odihnit, a citit cîteva pagini dintr-un roman, apoi a luat sania de hățuri.

Seara s-a mai uitat „nițel pe lecția de fizică", ca „să fie sigur că știe tot." După cină s-a așezat dinaintea televizorului. Înainte de ora 22, era în pat. Nu ne scrie cum a dormit, dar putem ghici: ca la concurs!

Premiul pentru atitudine pionierească

PREZENȚĂ DE SPIRIT

__Mihai Mîndreanu__, cl. a VI-a A, Școala nr. 1, Mihăilești-Giurgiu, împreună cu prietenii săi, între care Bebe, Itu și Titus, s-au înțeles să joace hochei pe balta Draga Veche. Întîi au măsurat, prevăzători, grosimea gheții, găsind-o corespunzătoare. A urmat zbenguiala hocheistică pe care v-o puteți lesne imagina.

După ce s-au săturat de crosă și puc, au părăsit balta pe alt traseu, dar aici gheața n-a mai fost ascultătoare. Ii s-a fisurat sub tălpi. Toți erau la adăpost din vreme, numai Titus a căzut în apă pînă la șolduri; și s-ar fi putut și mai mult... Mihai și Bebe, „pe fază", au găsit o cracă lungă pe care i-au întins-o la timp și l-au tras afară. Pe urmă, fiecare a scos cîte ceva de pe el ca să-i poată înlocui hainele ude.

Premiul pentru sinceritate și umor

GOSPODINA

__Claudia Gorea__, cartierul Cernuțeni, bloc 36, Reghin-Mureș: Duminică, mama a lipsit de-acasă fiind plecată la Baia Mare. Am fost foarte bucuroasă că „șefa" gospodăriei sînt eu. I-am atras atenția tatălui meu să fie... ascultător și cuminte, așa cum îmi spune maică-mea mie. Apoi la treabă! Mi-am pus șorțul mamei. Am dereticat.

Pe urmă am intrat, pusă pe alte fapte mari, în bucătărie. Am curățat zarzavaturile. Am pus de supă. Mergea destul de bine. Dar mai există și felul doi, nu-i așa? L-am pregătit și pe acesta. Gustam, mai adăugam ba sare, ba foi de dafin, iar gustam și-n timpul ăsta eram cu ochii-n... cartea de bucate.

Eram deja foarte obosită, dar, încurajată de ceea ce-mi reușise, mi-am zis că n-ar strica să le fac alor mei și surpriza felului trei: desertul. M-am hotărît pentru lapte de pasăre și clătite.

Dar aici nu mi-a mai mers... Laptele de pasăre a ieșit un fel de pastă. Am mîncat-o totuși. Clătitele însă de „bune" ce-au ieșit, nu le-am mai putut mînca. Și mă și cam arsesem la degete!

Tata rîdea, rîdea, eu eram ruptă de osteneală și mă gîndeam: cum de poate mama să facă în fiecare zi atîtea lucruri! Cred că de-acum ar trebui s-o ajut mai mult.

o anchetă de OVIDIU ZOTTA

„Jurnalul" acestei duminici ar mai putea continua pe pagini întregi. După cum vedeți, avem nu unul, ci trei premiați: **George Nicolescu, Mihai Mîndreanu** și **Claudia Gorea.**

Încă o dată, vă mulțumim tuturor și vă așteptăm să participați la fel de sinceri și de inimoși la „enigma" și la ancheta **„Aici am lucrat și eu"**, apărute în numărul de săptămîna trecută al revistei!

Ați întrebat? Vă răspundem!

ANGELICA POPOVICI din Bîrlad se interesează de subiectele date la testul de verificare a cunoștințelor pentru treapta I de liceu, la matematică, în 1985.

Iată o problemă și rezolvarea ei.

I. Rezolvați:

a) $x^2 - 5x + 4 = 0$

b) $7x + 2x = 18$

c) $\begin{cases} 5x + y = 6 \\ 3x - y = 2 \end{cases}$

Soluții:

a) Aplicînd formula care dă rădăcinile unei ecuații de gradul al doilea:

$$x_{1,2} = \frac{-b \pm \sqrt{b^2 - 4ac}}{2}$$, obținem

$$x_{1,2} = \frac{5 \pm \sqrt{25 - 16}}{2} = \frac{5 \pm \sqrt{9}}{2} = \frac{5 \pm 3}{2}$$

de unde rezultă

$x_1 = 4$ și

$x_2 = 1$.

O altă soluție se poate da observînd că suma rădăcinilor este egală cu 5, iar produsul cu 4. Singurele numere naturale care verifică aceste proprietăți sînt 4 și 1.

b) O ecuație de gradul întîi dintre cele mai simple:

$9x = 18$, de unde $x = 2$.

c) Sistemul se poate rezolva prin metoda reducerii. Adunînd ecuațiile, rezultă $8x = 8$, de unde $x = 1$. Introducînd această soluție în prima ecuație, de exemplu, se obține $y = 1$.

Sistemul se poate rezolva și prin metoda substituției. Din prima ecuație se obține $y = 6 - 5x$, (1) și, introducînd în ecuația a doua, avem

$3x - 6 + 5x = 2$

$8x = 8$, de unde

$x = 1$.

Din ecuația (1) rezultă $y = 1$.

VIORICA ENESCU din Dorohoi ne întreabă de cînd datează biblioteca „Astra“ și ce cărți rare deține?

Biblioteca „Astra“ din Sibiu, înființată ca bibliotecă centrală a Asociațiunii transilvane pentru literatură română și cultura poporului român, are o activitate neîntreruptă începînd din 1869. Ea deține cea mai completă colecție de publicații periodice românești apărute pînă în 1918 și întreaga presă românească din perioada interbelică. În anii de după 23 August 1944, fondurile bibliotecii au crescut de 3,7 ori, patrimoniul ei cuprinzînd, pe lîngă sute de mii de volume, numeroase colecții și publicații periodice, manuscrise și documente, piese iconografice etc. Printre raritățile acestui fond se numără o carte publicată de Coresi la Brașov în 1581, o „Carte românească de învățătură“ tipărită la Iași în 1643 și ediția din 1698 (Iași) a lucrării lui Dimitrie Cantemir „Gîlceava înțeleptului cu lumea“.

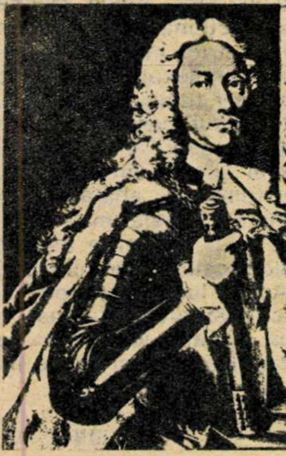

Dimitrie Cantemir.

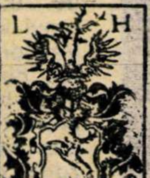

În imagine: Element heraldic de pe lucrarea publicată de Coresi în 1581.

MIRCEA BELDIMAN din Tg. Jiu ar dori să știe care a fost prima ambarcație folosită de om.

Se crede că primele acte de navigație au fost întîmplătoare, oamenii folosind copaci doborîți de furtună, plute improvizate etc. Prima ambarcație făcută de mîna omului a fost **monoxila,** formată din trunchiul scobit al unui singur arbore. Asemenea ambarcații au fost descoperite și pe teritoriul țării noastre. Cu timpul, modelul s-a complicat, după cum o sugerează și desenul, ambarcația adîncindu-se și lărgindu-se. Dar și aceste ambarcații de la începuturile navigației au păstrat multă vreme curburile monoxilei.

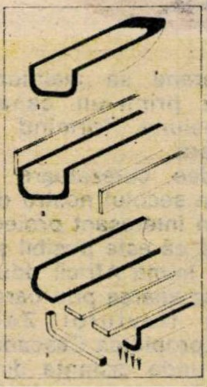

CORNEL VANCEA din Filiași vrea să știe cum se face altoirea cu muguri.

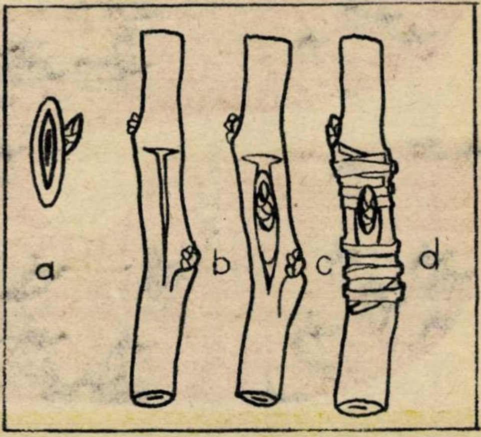

Altoirea cu muguri (a) se face în luna mai, în special la trandafiri, și în august-septembrie la pomi. Întîi se face pe portaltoi o tăietură în T de 3—3,5 cm (b), tăișul briceagului pătrunzînd numai în coajă, fără a răni lemnul. Se taie apoi de pe lăstarul-altoi un mugur numai cu coajă. Abia acum, cu spatele lamei de briceag, se desprinde coaja de lemnul portaltoiului și se introduce altoiul (c). Se leagă de îndată, cu fir de rafie, spiră lîngă spiră, începînd cu acoperirea tăieturii scurte, strîns și fără a se acoperi ochiul (d). Capetele rafiei se înnoadă.

OLGUȚA VĂ SFĂTUIEȘTE

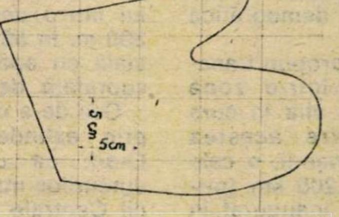

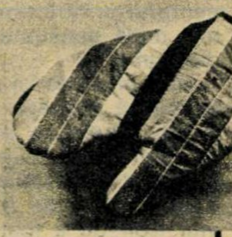

Ce poate fi mai ușor de recunoscut decît o mănușă! Dar dacă ați avea în față o imagine a mănușii purtate, pentru prima dată, în antichitate, de perși, ar fi greu s-o recunoașteți. De ce? Pentru că așa-zisa mănușă avea mai degrabă înfățișarea unui manșon, care îmbrăca toată mîna pentru a o proteja de soarele arzător în timpul prestării unor munci grele. Mănușa purtată frecvent de romani avea două degete: cel mare și cel arătător. În secolul al VI-lea e.n., mănușa este folosită în unele locuri de lucrătorii ogoarelor. Aspectul mănușii se diversifică în funcție de muncă și de anotimp.

Cînd devine mănușa un obiect de lux? Abia în secolul al VII-lea e.n., cînd este nelipsită din îmbrăcămintea celor bogați. Așa apare mănușa de purpură, brodată cu perle sau cu pietre prețioase. În secolul al XII-lea, mănușa are degete separate, este simplă sau îmblănită, cu multe broderii și înflorituri. În evul mediu, dobîndind o valoare simbolică, mănușa face parte din costumul nobiliar. În această epocă, duelurile cu arma începeau prin aruncarea mănușii în față.

Moda mănușilor... parfumate, din mătase sau catifea, cu broderii sofisticate, este introdusă în saloanele nobiliare prin secolul al XVI-lea. Tot acum apare și mănușa de... luptă!, care îmbrăca numai mîna stîngă.

Abia începînd cu secolul al XIX-lea mănușa devine un accesoriu al îmbrăcămintei pentru toată lumea. Este confecționată din piele, mătase, catifea, stofă, lînă etc., fiind folosită în viața de toate zilele, ca echipament de protecție în diferite domenii ale activității umane.

Mănușarul din imagine protejează foarte bine mîna atunci cînd trebuie să apucați cratițe și vase de lena fierbinți. Confecționați-l singure, folosind tiparul dat, din resturi de molton, tifon sau pînză subțire (pentru cătușeala mănușarului) și terocel ori stambă uni, în dungi sau înflorată. Așezați tiparul pe bucățile de stambă, molton și tifon, dați semne cu creta de croitorie și croiți cîte două fețe din fiecare. Suprapuneți peste căptușeală moltonul, apoi „fața“ mănușarului și matlasați. Coaseți cele două părți ale mănușarului, ajustați marginile și le festonați. Întoarceți pe față și tiviți „gura“ mănușarului, apoi coaseți și o cheotoare. Este un dar util și decorativ, pe care-l puteți oferi mamei sau bunicii voastre însă... vă recomandăm călduros să-l folosiți și voi înșivă.

ENCICLOPEDIE „CUTEZĂTORII"

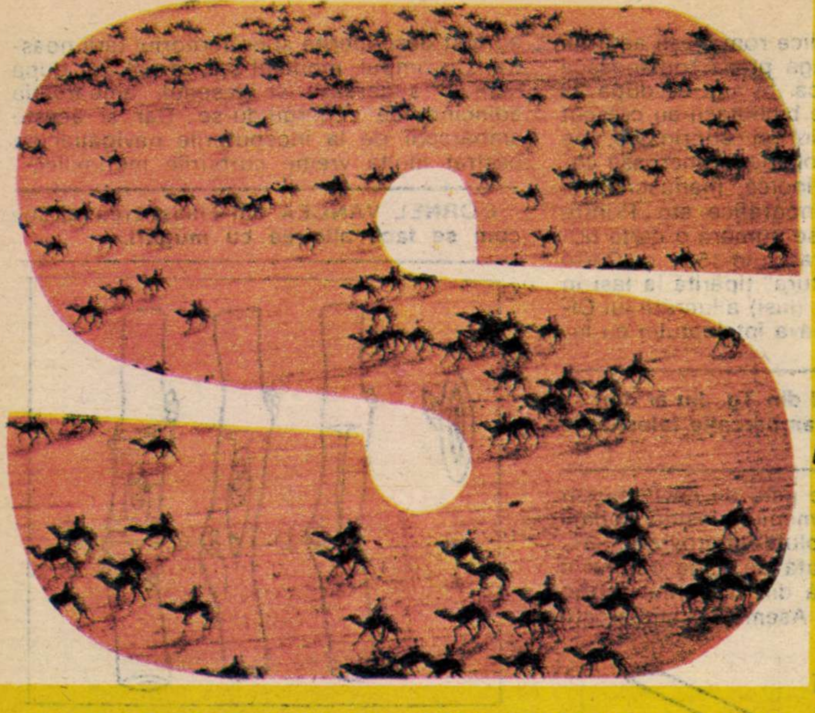

SAHARA

AȘA CUM AR PUTEA FI!

Sahara, cel mai mare deșert al Terrei (8 800 000 km²), ocupa o treime din suprafața pustiurilor și aproape tot atîta din întinderea continentului african. Este una dintre cele mai aride regiuni de pe glob, cu amplitudini termice mari și precipitații reduse. Dunele de nisip ating 200—250 m și chiar 500 m înălțime.

În pofida dimensiunilor sale extraordinare, Sahara nu este populată decît de circa 2,5 milioane de locuitori, situație ce plasează această parte a continentului printre ținuturile cu cea mai mică densitate demografică din lume.

Mari proiecte își propun transformarea Saharei într-o zonă fertilă. Unele se și află în curs de aplicare. Dintre acestea amintim: transsaharianul, o cale rutieră lungă de 3 200 km (primul tronson a fost inaugurat în 1973); folosirea apei din mările subterane (cea mai întinsă — 850 000 km² — se află în subsolul Algeriei); plantarea unor vaste perdele verzi, care urmărește să împiedice avansarea deșertului; operațiuni de fixare a dunelor; implantarea de centrale pentru obținerea electricității pe baza energiei solare etc.

Viitorul Saharei, înainte de orice, este totuși dependent de apă. O zicală mauritană spune că apa este aurul vieții.

Se fac mari eforturi pentru a se găsi căi ce pot valorifica deșertul. Această preocupare a existat încă din secolul trecut. Senzație a făcut cartea marelui poet al științei Jules Verne — „Invazia mării". Scriitorul schița în carte liniile directoare ale unei acțiuni titanice: fertilizarea pustiului printr-o rețea de lacuri artificiale și canale ce străbăteau nisipurile prin văile largi ale vechilor fluvii și rîuri, secate de mii de ani. De fapt Jules Verne valorifică ideea unui inginer francez care proiectase ca apele Mării Mediterane să înainteze spre Sahara printr-un canal, într-o depresiune, formînd o mare interioară.

Această idee cutezătoare a fost reluată în secolul nostru de alți autori. Un interesant proiect demonstrează că este posibil să se creeze în inima Africii două mări. Prima ar apărea prin bararea apelor fluviului Zair (Congo), în apropierea Cascadei Livingstone, unde distanța dintre cele două maluri nu depășește 1 800 m. Aceasta ar însemna acumularea apelor fluviului într-o depresiune adîncă de 300 m. În 50 de ani marea artificială cu apă dulce ar atinge o suprafață de 800 000 km².

Cea de-a doua mare ar apărea prin extinderea actualului lac Ciad, ca urmare a devierii cursurilor marilor fluvii ale Africii Centrale — Ubanghi și Șari. Marea formată ar ajunge la o suprafață de 1 300 000 km² (egală cu aceea a mărilor Albă, Baltică, Neagră, Azov și Caspica la un loc). După atingerea de către ambele „mări" a nivelului prevăzut, surplusul de apă ar fi deversat în Oceanul Atlantic (Marea Zair) și Marea Mediterană (apele Ciadului), prin canale care ar forma baza unei rețele permanente de irigație locală. Cele două mări interioare ar constitui un bogat rezervor de apa, care ar influența pe multiple planuri climatul local.

Inginerii egipteni au inițiat Proiectul Kattarah, constînd în construirea unui complex de tuneluri și canale prin care apele Mării Mediterane vor fi conduse către o zonă nisipoasă, stăpînită de uscăciune și vînturi aspre. Este vorba de depresiunea Kattah, care se află la 134 m sub nivelul mării. Datorită intensei evaporări (600 pînă la 800 m³ pe secundă), instalații speciale vor asigura menținerea nivelului apei la 60 m.

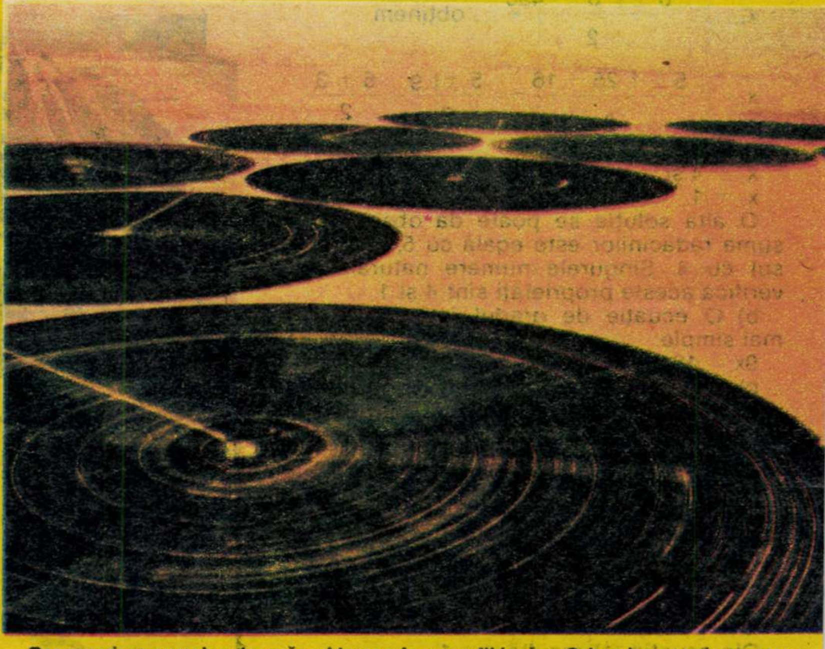

Descoperirea surselor de apă subterane în zona libiană a Saharei a permis crearea acestor „oaze" circulare de vegetație irigată. Instalația mobilă de udare se rotește în felul acelor de ceasornic, roțile ei uriașe trecînd printre parcelele circulare de porumb. Datorită căldurii sahariene, fînul se usucă în cîteva ore, astfel încît rămîne verde și-și păstrează nealterate proteinele și vitaminele.

Prin evaporare, uscăciunea aerului se va micșora, iar deasupra regiunii vor apărea nori. „Însămînțați" cu cristale de zăpadă carbonică, acești nori vor oferi ploi bogate culturilor și plantațiilor ce vor crește pe o întindere de 700 000 km². Apele Mediteranei vor acționa turbinele centralelor electrice instalate la ieșirea din complexul hidrotehnic.

Un inginer tunisian a întocmit proiectul unui canal prin care apa Mediteranei ar ajunge în zona mai joasă din cuprinsul Saharei tunisiene, aflată sub nivelul mării. Zonele mai înalte, care nu ar fi acoperite de apă, ar fi valorificate ca terenuri agricole. Acest lucru este posibil, deoarece evaporarea intensă va schimba climatul local. Vor putea fi fertilizate astfel 25 de milioane de hectare.

ION MANTA

PE ARIPILE VÎNTULUI

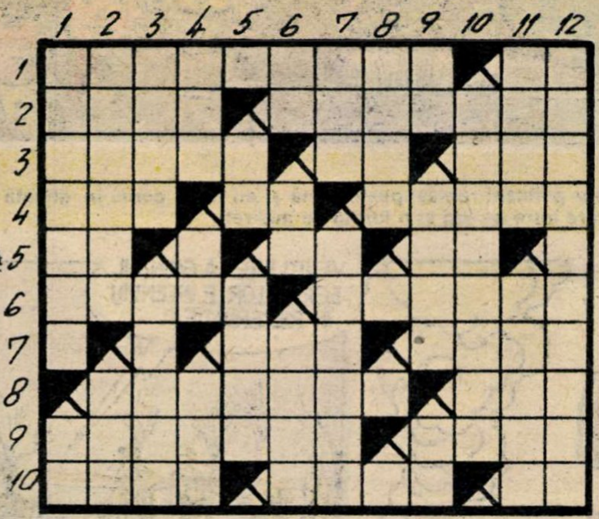

ORIZONTAL: 1) Regiune naturală din Argentina cunoscută și sub numele de Țara vînturilor. Posed. 2) Zonă de răspîndire. Sunetele ușoare ale frunzelor la adierea vîntului. 3) Aramă. Rece. Simbol pentru rotor. 4) Sufix în chimia organică. Catene. Miresme împrăștiate de vînt. 5) Florescu Cătălin. Din schelet. La antipozi! 6) Vine cu vifornițe. La nivelul fiecărui etaj. 7) Comitetul de stat al apelor (abr.). A condus revolta sclavilor din Sicilia din 132–136. 8) Dispozitiv pentru indicarea direcției și intensității vîntului (pl.). Localitate în Suedia. 9) Mișcările elicei ventilatorului. Temperatură de îngheț. 10) Avînt. Premiu sportiv. Marinescu Gheorghe.

VERTICAL: 1) Deși bîntuit de cicloane, acest ocean traversat de Magellan în 110 zile a fost denumit Marea Liniștită. În curent! 2) A face vînt! Zonă în care avionul întîlnește un curent de aer descendent. 3) Pășește foarte ușor (interj.). Trecere în grabă pe undeva. 4) Se deplasează datorită diferenței de presiune din atmosferă. Pepene! Zeița a mărilor în mitologia scandinavă. 5) Ușițe! Imediat. 6) Suspin. Număr (abr.). Căpetenie a unui trib arab. 7) Prevestitor de furtună și mînat de vînt. Arie de deplasare a vîntului. 8) A bate vîntul din senin. 9) O rotație a Terrei în jurul Soarelui. Roțile. Primii fulgi de zăpadă. 10) Deteriorare a reliefului exercitată de vînt sau alți agenți. 11) Sursă de energie. Foarte mare. 12) Specialist în studierea fenomenelor atmosferice.

DICȚIONAR: INA, CSA, EUNO, NOI, RAN.

Venera Popescu

* * *

AGRICOLĂ

(CRIPTOGRAFIE: 5, 1, 10, 3)

ALZ

REBUS CU NUMERE

COMPLETAȚI PĂTRĂȚELELE CAREULUI ALĂTURAT — CA LA CUVINTE ÎNCRUCIȘATE — CU NUMERE CARE CORESPUND URMĂTOARELOR CONDIȚII:

ORIZONTAL: 1. Diferența dintre un număr format din patru cifre consecutive și alt număr compus din aceleași cifre, dar scrise în ordine inversă; 4) Număr compus din cifre consecutive crescînde, a căror sumă e 22; 6) Număr prim; 9) Multiplu al lui 13.

VERTICAL: 1) Cubul uneia din cifrele numărului de la 1 orizontal; 2) Ultimele trei cifre coincid cu ultimele cifre ale produsului dintre 1 orizontal și vertical; 3) Cîtul împărțirii numărului de la 6 orizontal cu cel de la 8 orizontal; 5) Număr din trei cifre consecutive a căror sumă e 18; 7) Număr din două cifre a căror sumă e 18.

Căutați soluția începînd, firește, cu enunțurile mai ușoare.

C. Voda

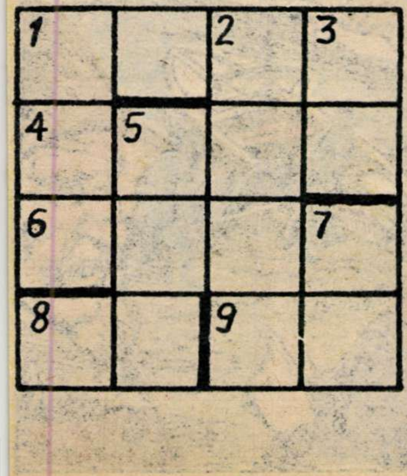

ÎMPĂRȚIRE

ÎNTR-O ZONĂ DE PĂDURE AFLATĂ PE UN TEREN DE FORMĂ PĂTRATĂ A FOST DEFRIȘATĂ O SUPRAFAȚĂ DE ASEMENEA PĂTRATĂ (ZONA HAȘURATĂ). ULTERIOR ZONA RĂMASĂ A FOST DATĂ ÎN GRIJA A PATRU PĂDURARI. CUM AU ÎMPĂRȚIT EI TERENUL ÎMPĂDURIT ÎN PATRU PĂRȚI EGALE?

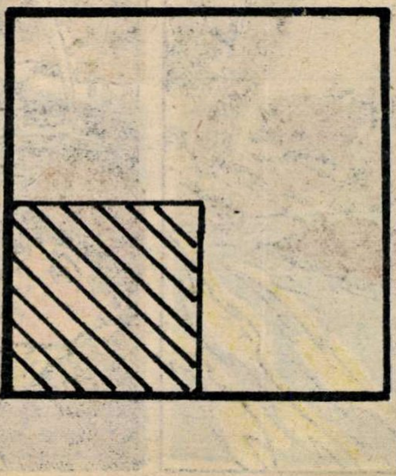

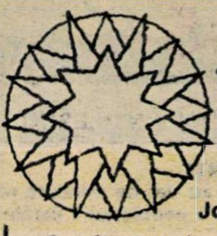

Roza VÎNTURILOR

Joc de orientare

Se împart jucătorii în două grupe egale. Apoi se trasează pe pămînt un cerc mare, împărțit, ca Roza vînturilor, în 16 raze orientate cu ajutorul busolei. În dreptul razelor nu se scrie nici un punct cardinal, afară de nord, care se poate însemna cu o săgeată.

Jucătorii stau la o distanță oarecare de cerc și primesc cîte un bilet închis, în care s-a indicat pentru fiecare cîte o direcție a Rozei vînturilor. La semnalul conducătorului de joc, copiii deschid biletele și fug să se așeze în dreptul razei care socotesc ei că reprezintă direcția cerută de bilete. Ei se vor orienta după săgeata nordului.

Jucătorii care s-au instalat corect cîștigă cîte un punct pentru grupa lor. Cu pionierii mai antrenați, jocul se va desfășura fără indicarea nordului și fără nici un instrument.

Subredacția „Cutezătorii"
Ocna-Mureș

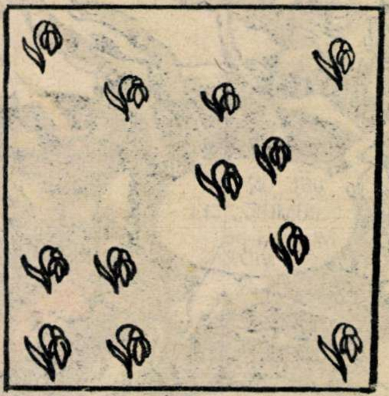

Într-un luminiș, de sub stratul de zăpadă și-au scos căpșoarele gingașe 12 vestitori ai primăverii. Din trei linii trasate cu creionul împărțiți desenul în 12 părți, astfel încît în fiecare parte să se afle doar un singur ghiocel.

PRECIZIE...

Profesorul: – Ce a făcut Cristofor Columb după ce a pus piciorul pe continentul american?

Elevul: – L-a pus și pe celălalt!

IMPORTANT!

LA CEREREA CITITORILOR ALMANAHULUI „CUTEZĂTORII" 1986, TERMENUL DE TRIMITERE LA REDACȚIE A RĂSPUNSURILOR LA CONCURSUL „COPIII ÎN ARTA PLASTICĂ ROMÂNEASCĂ" SE PRELUNGEȘTE PÎNĂ LA 31 MARTIE 1986.

TICUȚĂ CEL UITUC

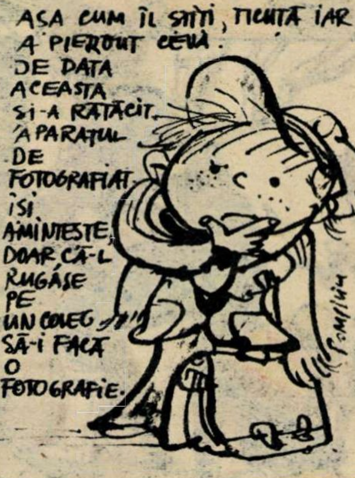
AȘA CUM ÎL ȘTIȚI, TICUȚĂ IAR A PIERDUT CEVA:
DE DATA ACEASTA ȘI-A RĂTĂCIT APARATUL DE FOTOGRAFIAT.
ÎȘI AMINTEȘTE, DOAR CĂ-L RUGASE PE UN COLEG SĂ-I FACĂ O FOTOGRAFIE.
Pompiliu

Coperta noastră:

Foto: M. NIEDL

Bucuriile zăpezii, Vatra Dornei, 1986

CUTEZĂTORII 11 REDACȚIA REVISTELOR PENTRU COPII — BUCUREȘTI

Redactor șef ION IONAȘCU. Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA
Responsabil de număr: Elena Manescu
Prezentarea artistică: Pompiliu Dumitrescu; Prezentarea tehnică: Ioan Mihăescu

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. *Index 41836 12 pagini 1,50 lei*

Ce v-a plăcut mai mult în acest număr?
Ce mai doriți să publicăm?

OPERAȚIUNEA DELTA

5

Scenariu: **ION COSTIN** Desene: **V. TĂNASE** și **R. VINTILESCU**

REZUMATUL EPISODULUI PRECEDENT:
În drum spre cherhanaua veche, unde au dat de mîncare unor pelicani rămași peste iarnă și au făcut copci in gheață pentru aerisirea apei, Dan, Ștefan și Larisa au asistat la o neobișnuită încăierare între un lup și o turmă de mistreți.

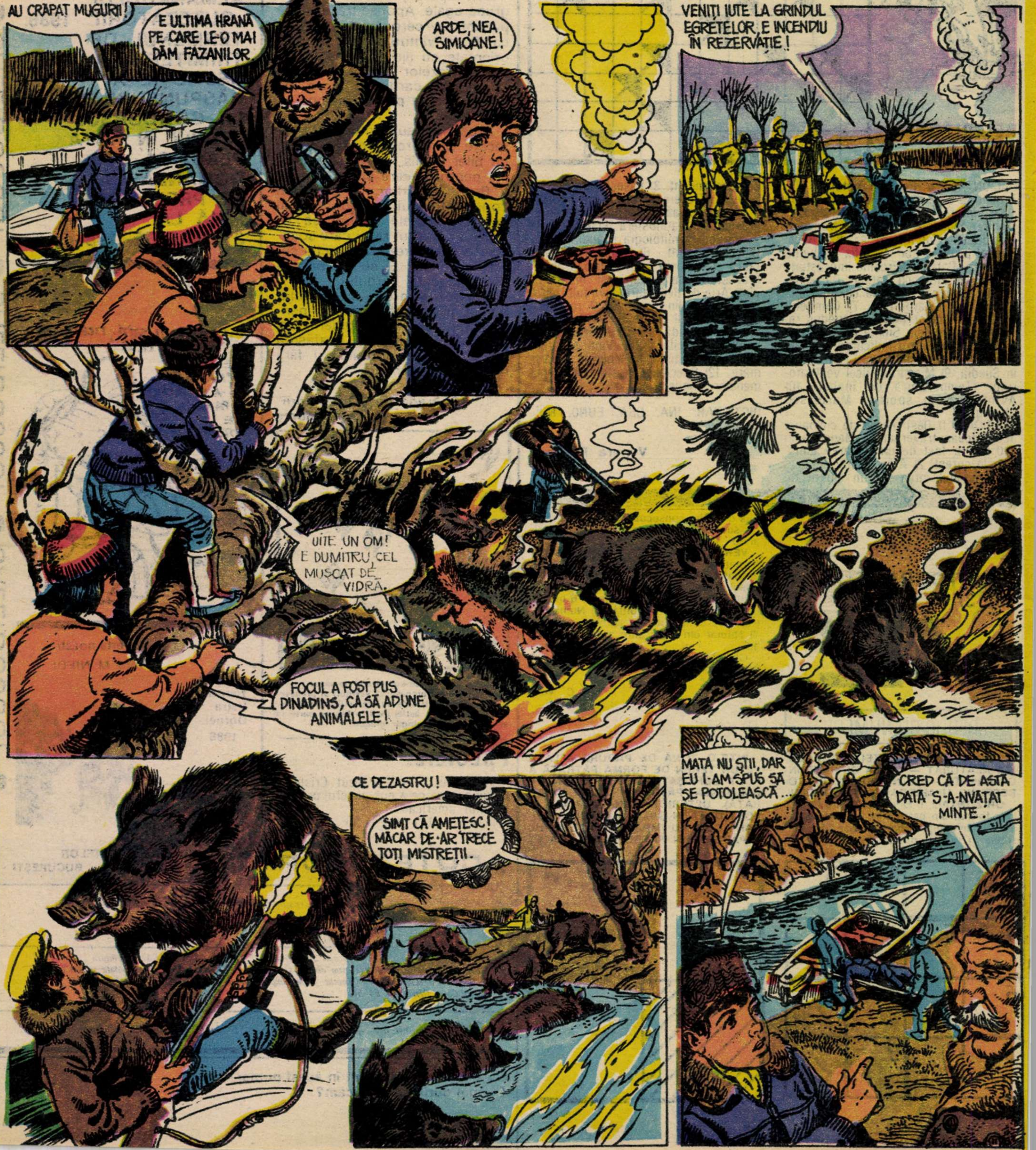
AU CRĂPAT MUGURII!
E ULTIMA HRANĂ PE CARE LE-O MAI DĂM FAZANILOR
ARDE, NEA SIMIOANE!
VENIȚI IUTE LA GRINDUL EGRETELOR, E INCENDIU ÎN REZERVAȚIE!
UITE UN OM! E DUMITRU, CEL MUȘCAT DE VIDRĂ.
FOCUL A FOST PUS DINADINS, CA SĂ ADUNE ANIMALELE!
CE DEZASTRU!
SIMT CĂ AMEȚESC! MĂCAR DE-AR TRECE TOȚI MISTREȚII.
MATA NU ȘTII, DAR EU I-AM SPUS SĂ SE POTOLEASCĂ...
CRED CĂ DE ASTĂ DATĂ S-A-NVĂȚAT MINTE.

DIN SUMAR:

- În curînd vom fi utecişti
- Cu navaliştii reşiţeni pe mările şi oceanele lumii
- „Semafor“ din... „Semafoare“!
- Sport

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAŢIONAL AL ORGANIZAŢIEI PIONIERILOR

12

JOI, 20 MARTIE 1986,
ANUL XX (NR. 963)

PCR

1921-1986

Marile succese obţinute de România socialistă sînt nemijlocit legate de uriaşa activitate politică şi organizatorică desfăşurată de partidul nostru, care îşi îndeplineşte cu cinste misiunea istorică de forţă politică conducătoare a societăţii.

NICOLAE CEAUŞESCU

Se împlinesc în această primăvară 65 de ani de la făurirea Partidului Comunist Român, sărbătoare scumpă a întregului nostru popor, care marchează strălucitele izbînzi de luptă şi de muncă ale naţiunii noastre în înfăptuirea năzuinţelor sale dintotdeauna de a trăi liber şi independent, de a fi stăpînul propriului său destin într-o ţară liberă şi independentă.

Această luminoasă aniversare a partidului are loc în atmosfera de puternică angajare patriotică, revoluţionară a poporului nostru, care acţionează cu energie, strîns unit în jurul Partidului Comunist Român, al secretarului său general, pentru înfăptuirea obiectivelor stabilite de cel de-al XIII-lea Congres al P.C.R., a înflăcăratelor chemări adresate de tovarăşul Nicolae Ceauşescu tuturor oamenilor muncii de a îndeplini şi depăşi sarcinile de plan pe acest an şi pe întregul cincinal.

Cei 65 de ani reprezintă pentru ţara noastră parcurgerea unui drum de aprige lupte revoluţionare desfăşurate de clasa muncitoare, de întregul nostru popor, care, sub conducerea partidului său comunist, a schimbat pentru totdeauna destinele patriei. Făurirea Partidului Comunist Român la 8 Mai 1921, marile acţiuni revoluţionare din anii 1933, marile manifestaţii antifasciste, organizarea şi conducerea unor ample acţiuni de rezistenţă antifascistă, a glorioasei revoluţii de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă din August 1944, ca şi realizările obţinute în opera de făurire a noii societăţi socialiste în România au demonstrat că puterea de granit a partidului nostru constă în legătura sa indestructibilă cu poporul, în identificarea desăvîrşită a liniei sale politice şi de acţiune cu interesele maselor largi populare.

Cu litere de aur străluceşte în istoria patriei noastre Congresul al IX-lea al partidului, congres care a deschis epoca cea mai fertilă din existenţa neamului românesc, epoca pe care o numim cu mîndrie Epoca Nicolae Ceauşescu. Poporul nostru, trecînd în revistă măreţele realizări obţinute în grandioasa operă de edificare socialistă a patriei, cu precădere în ultimii 20 de ani, este deplin convins că toate aceste înfăptuiri de amplă rezonanţă istorică se datorează Partidului Comunist Român, încercatul şi clarvăzătorul conducător al operei de făurire a noii societăţi, socialiste, în România, activităţii revoluţionare neobosite pe care o desfăşoară în fruntea partidului şi a ţării tovarăşul Nicolae Ceauşescu, ctitorul României moderne.

Cea mai tînără generaţie a ţării, pionierii şi şoimii patriei, toţi copiii României socialiste, întîmpină luminoasa aniversare a partidului, alături de întregul nostru popor, cu cele mai alese sentimente de dragoste faţă de Partidul Comunist Român, faţă de secretarul general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, exprimîndu-şi prinosul recunoştinţei neţărmurite pentru minunatele condiţii de viaţă, muncă şi învăţătură ce i-au fost create. Copiii ţării sînt conştienţi că expresia cea mai înaltă a profundului omagiu pe care-l adresează în aceste zile sărbătoreşti partidului, tovarăşului Nicolae Ceauşescu, prietenul şi îndrumătorul cel mai apropiat al tinerei generaţii, o constituie faptele lor de muncă şi învăţătură dăruite patriei, ca viitori constructori de nădejde ai orînduirii socialiste şi comuniste pe pămîntul României. Acţiunea complexă de educaţie patriotică „Tot înainte", dedicată în acest an împlinirii celor 65 de ani de la făurirea P.C.R., constituie un minunat cadru politico-educativ în care activităţile pionereşti organizate contribuie la dezvoltarea sentimentelor de dragoste ale copiilor faţă de trecutul glorios de luptă al poporului nostru, la cunoaşterea realităţilor socialiste, a realizărilor obţinute de oamenii muncii, sub conducerea partidului, în fabrici şi uzine, pe şantiere şi pe ogoare, în mine şi în laboratoare, în celelalte domenii de activitate. Stimulaţi de mobilizatoarele generice ale acţiunii – „Sîntem urmaşii unui popor eroic", „Cinstim patria, partidul şi poporul", „Pionieri în anii de lumină", „Ştafeta generaţiilor" –, pionierii şi şcolarii îşi fac un titlu de înaltă mîndrie patriotică din obţinerea celor mai bune rezultate în însuşirea cunoştinţelor ştiinţifice în orele de clasă, din participarea, pe măsura posibilităţilor lor, încă de pe acum, la dezvoltarea economiei noastre naţionale. Angajîndu-se să cinstească prin fapte aniversarea partidului, purtătorii cravatei roşii cu tricolor depun în aceste zile susţinute eforturi de autodepăşire la învăţătură – cea mai importantă îndatorire patriotică a tinerei generaţii –, participă entuziast la recuperarea materialelor refolosibile, la înfrumuseţarea localităţilor, la ample activităţi de educare prin muncă şi pentru muncă, în cadrul cercurilor tehnico-aplicative şi-n fermele agro-zootehnice şcolare.

Copiii patriei noastre au cele mai minunate condiţii de a creşte şi a se forma ca oameni adevăraţi, constructori cu o pregătire multilaterală ai viitorului comunist de aur al ţării. De aceea gîndurile lor cele mai alese, sentimentele cele mai luminoase de nepreţuită dragoste şi recunoştinţă se îndreaptă cu adîncă stimă către tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al partidului, către tovarăşa Elena Ceauşescu, al căror exemplu de viaţă şi activitate revoluţionară le este un înalt şi strălucitor model.

> „Considerăm că problema fundamentală a lumii de azi o constituie apărarea păcii, oprirea cursei înarmărilor şi trecerea la măsuri concrete de dezarmare, de lichidare a armelor nucleare. Trebuie făcut totul pentru apărarea dreptului sacru al popoarelor, al oamenilor — la existenţă, la viaţă liberă şi demnă, la pace!"
>
> **NICOLAE CEAUŞESCU**

unicef
1945
1985
unicef

PENTRU PACE, PENTRU ZÎMBETUL SENIN AL TUTUROR COPIILOR LUMII

Marea carte a istoriei vremurilor noastre va consemna la locul cel mai de cinste preocuparea neclintită a tovarăşului **Nicolae Ceauşescu,** iniţiativele sale neobosite pentru oprirea cursei înarmărilor care ameninţă destinele civilizaţiei umane, pentru asigurarea condiţiilor de linişte şi securitate necesare înfăptuirii cutezătoarelor noastre proiecte de dezvoltare, năzuinţelor de propăşire ale tuturor popoarelor. Din păcate, cînd orizonturile anului 2000 au şi început să se zărească, lumea se află într-un moment de răspîntie. În arsenalele statelor continuă să se adune tot mai multe arme ucigaşe, în primul rînd atomice, fiind de ajuns ca doar un sfert din cele cîte există să fie folosite pentru ca întreaga planetă să fie cufundată într-o cumplită „iarnă nucleară", care ar preface-o într-un astru fără viaţă; pe continentul nostru se amplasează noi rachete cu încărcătură nucleară; „războiul stelelor", dintr-o plăsmuire a autorilor de filme şi romane ştiinţifico-fantastice, este pe punctul de a deveni realitate, odată cu proiectele de militarizare a spaţiului cosmic; în diferite părţi ale globului, din zona Golfului şi pînă în America Centrală şi din Orientul Mijlociu pînă în sudul Africii, vîlvătăile unor conflicte militare locale ard cu nestăvilită putere; în fine, situaţia ţărilor sărace ale lumii continuă să se înrăutăţească. Astfel de anomalii fac să se menţină primejdia unui nou război, care ar însemna o catastrofă de neînchipuit pentru întreaga umanitate. Iată de ce, aşa cum arată permanent tovarăşul Nicolae Ceauşescu, **problema fundamentală a epocii noastre este şi rămîne oprirea cursei inarmărilor, mai ales a celor nucleare, apărarea dreptului suprem al oamenilor, al popoarelor, la viaţă, la pace, la existenţă liberă şi demnă.**

Şi este un motiv de îndreptăţită mîndrie că patria noastră şi bravul ei conducător se numără printre apărătorii cei mai activi şi de nădejde ai acestui drept, ceea ce a adus României renumele binemeritat de ŢARĂ A PĂCII, tot aşa după cum cel ce-i conduce destinele este pretutindeni cunoscut ca EROU AL PĂCII. Cu necurmată stăruinţă se pronunţă şi acţionează ţara noastră pentru încetarea experienţelor cu armele morţii atomice, pentru oprirea instalării şi apoi înlăturarea rachetelor nucleare din Europa şi, în continuare, pentru scoaterea în afara legii a tuturor armelor nucleare, ca şi pentru renunţarea la acţiunile de militarizare a întinderilor de necuprins ale Cosmosului. Cu tot atîta statornicie militează România în sprijinul încetării tuturor conflictelor în lume, al soluţionării lor pe calea paşnică a tratativelor, în sprijinul statornicirii între popoare a unor relaţii de prietenie şi conlucrare rodnică.

Necontenit atrag atenţia ţara noastră, preşedintele ei asupra necesităţii de a se reduce uriaşele sume irosite în scopuri militare şi de a se folosi ceea ce se economiseşte astfel spre binele şi propăşirea tuturor popoarelor, în primul rînd ale popoarelor din ţările sărace ale lumii, care au de înfruntat greutăţi de neînchipuit. Pe cît de necrezut pe atît de adevărat este, spre exemplu, că în fiecare zi în ţările dezmoştenite ale lumii cad seceraţi de foamete şi de boli 40 000 de copii, că alte 200 de milioane de copii sînt lipsiţi de lumina ştiinţei de carte, în timp ce numai cu cheltuielile militare economisite într-o zi s-ar putea îndestula pe un an întreg foamea copiilor din ţările sărace, iar prin renunţarea la construirea unui singur submarin nuclear s-ar da unui număr de 160 de milioane de copii din aceleaşi ţări posibilitatea cum nu se poate mai firească de a merge la şcoală. Mai e nevoie de explicat ce roade binefăcătoare s-ar obţine dacă s-ar trece la aplicarea propunerilor atît de constructive ale României, ale preşedintelui ei?

Copiii, tinerii din întreaga lume, indiferent sub ce rînduieli trăiesc, indiferent care le este graiul ori culoarea pielii, împărtăşesc cu toţii aceeaşi dorinţă fierbinte de a trăi în pace, de a învăţa pentru a deveni oameni folositori patriei lor, de a se bucura de o viaţă mai bună împreună cu părinţii lor, cu toţi cei ce le sînt dragi. Şi cît de înţelept sună cuvintele preşedintelui României care spune că este de datoria conducătorilor de state de pretutindeni să ţină seama de voinţa şi dorinţa de pace a copiilor, ca şi a tuturor locuitorilor planetei — şi să acţioneze pentru pace. Numai aşa vor dovedi ei că iubesc copiii. Tocmai de aceea, în acest an, proclamat de O.N.U. — marele for al naţiunilor lumii — **Anul Internaţional al Păcii,** se cuvine, după cum ne îndeamnă conducătorul nostru înţelept, să facem astfel încît glasul popoarelor să răzbată cu tot mai multă vigoare, pentru a-i determina pe şefii de state şi guverne să treacă de la vorbe despre pace şi dezarmare la fapte de pace şi dezarmare, la acţiuni menite să apere liniştea şi zîmbetul senin al copiilor Terrei, care să-şi poată, astfel, împlini visurile şi năzuinţele cele mai scumpe, într-o lume mai bună şi mai dreaptă.

C. ROMULUS

COPIII ROMÂNIEI SOCIALISTE

În ani de glorii cu dragoste curată,
Cu tot ce-avem mai luminos în grai,
Pentru copilăria noastră minunată
Îţi mulţumim, partid, pe-al ţării plai.

Cu fiecare clipă spre viitor suim
Sub grija ta, cu dragoste deplină,
Trecutul şi prezentul să-l cinstim,
Căci Epoca de Aur ni-i lumină.

Şi tot ce este-n ţară, cu inimă fierbinte,
Al omeniei cînt înalţă pacea-n zbor,
Copiii României vor fi mereu în frunte,
Fii de nădejde-ai ţării sub mîndrul tricolor.

Giulia Retezan
Casa pionierilor şi şoimilor patriei, Reşiţa

MOMENT DE PROFUNDĂ REZONANŢĂ ÎN CONŞTIINŢA PIONIERILOR DIN DETAŞAMENTELE CLASELOR A VIII-A, INTRAREA ÎN UNIUNEA TINERETULUI COMUNIST — ORGANIZAŢIA REVOLUŢIONARĂ A TINERETULUI — ESTE ÎNTÎMPINATĂ PRIN FAPTE CE DOVEDESC ASUMAREA UNOR RESPONSABILITĂŢI SPORITE ÎN CEEA CE PRIVEŞTE ÎNVĂŢĂTURA, COMPORTAREA, MUNCA, PREGĂTIREA PENTRU VIITOR.

ÎN CURÎND VOM FI UTECIŞTI

O preocupare deosebită, generatoare de gînduri, simţiri şi fapte entuziaste – aceea de a fi pregătit să treci exemplar pragul unei noi vîrste a tinereţii – îi mobilizează în aceste zile şi pe pionierii claselor a VIII-a A şi B de la Şcoala nr. 1 din municipiul Călăraşi. *La dezbaterile ce-au avut loc la o adunare pionierească intitulată „Mă pregătesc să devin utecist", ca şi la cercul de studiere a Statutului U.T.C., ideea rostită de pionierul* Claudiu Amza — *„pregătirea noastră de a deveni utecişti a început încă din anii trecuţi" – a însemnat definirea limpede a unei continuităţi şi legături de monolit între vîrste şi generaţii. Şi cu toţii s-au străduit s-o certifice trăindu-şi în toţi anii frumoasa vîrstă a pionieriei cît mai rodnic: din primele clase pînă acum, cînd sînt într-a VIII-a, s-au străduit să fie şi sînt pionieri fruntaşi, într-o unitate fruntaşă pe municipiu.*

ÎNVĂŢĂM, MUNCIM, ÎNVĂŢĂM

„Rezultatele obţinute la învăţătură reflectă strădania noastră de a ne îndeplini cît mai bine principala îndatorire patriotică" – spunea Silvia Chivulescu. *Să privim de aproape aceste rezultate. Majoritatea pionierilor din cele două detaşamente învaţă bine şi foarte bine. Printre cei mai buni dintre cei buni se află* Claudiu Amza, Miralena Constantinescu, Cristina Culea, Mihaela Dimulescu, Simona Galaţchi, Luminiţa Muşat, Alina Negrea, Iolanda Panait. *La concursurile pe*

obiecte de învăţămînt, pionierii din cele două detaşamente se anunţă şi în acest an competitivi pe judeţ şi pe ţară. În clasa a VIII-a A, de pildă, nouă dintre ei se pregătesc acum la limba română pentru a participa la faza pe judeţ, iar trei la istorie. La clasa a VIII-a B, opt dintre pionieri vor concura la matematică şi şapte la limba română. Prietenii noştri de la Şcoala nr. 1 din Călăraşi sînt buni cunoscători ai trecutului localităţii lor natale şi ai realizărilor prezentului socialist. Ani în şir ei au desfăşurat o bogată activitate ca tineri istorici şi arheologi. La Muzeul de istorie din municipiu, ei au organizat şi vor organiza în continuare întîlniri cu muzeografi şi activităţi pe care le numesc seri muzeale şi seri de poezie. Pionieri ca Marius Sbîrcea, Mihai Gheorghiu, Georgiana Burlacu, Radu Păvăloiu *sînt bucuroşi oricînd să vorbească despre Călăraşiul lor: „Ne-am născut aici – ne spune Georgiana – şi judeţul s-a născut sub ochii noştri, în anul 1981, cînd noi aveam doar nouă ani. În judeţ, părticică din Bărăgan, oţelul se înfrăţeşte cu grîul.*

Combinatul siderurgic Călăraşi este una din noile şi puternicele ctitorii ale Epocii Nicolae Ceauşescu."

Dorinţa de a cunoaşte mai profund munca părinţilor şi fraţilor lor mai mari, comuniştii şi uteciştii, i-a îndemnat pe copii să-şi programeze noi vizite la Combinatul siderurgic, la Combinatul de celuloză şi hîrtie, la Întreprinderea de confecţii Călăraşi, unde vor avea întîlniri cu muncitori fruntaşi şi cu utecişti.

PRIETENI APROPIAŢI

Pionierii pe care i-am cunoscut au mulţi prieteni utecişti, cu care conlucrează şi pentru care simt multă afinitate şi stimă. Ileana Popescu, *elevă în clasa a XI-a la Liceul „Nicolae Bălcescu", utecist-instructor, i-a captivat cu personalitatea ei. Ea vine des în şcoală şi totdeauna este întîmpinată cu bucurie. În anii pionieriei, ea a fost un exemplu aici, în şcoală, iar astăzi este un exemplu ca utecistă. Are o fire blîndă, dar fermă, este foarte activă şi iubeşte muzica clasică. Ea îi acompaniază cu plăcere la pian pe pionierii interpreţi la serbările lor, la recitalurile de poezie patriotică.*

Pionierul George Şpanu *are un respect aparte pentru utecistul* Dan Codreanu, *absolvent al Liceului industrial de siderurgie, de curînd muncitor la Combinatul siderurgic Călăraşi. Dan colaborează încă la cercul de aeromodele de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din municipiu, unde activează şi George. Tînărul înalt, brunet, cu privirea pătrunzătoare, care poartă acum salopeta de muncitor, l-a făcut pe George „să viseze şi cu ochii închişi" micromodelele concepute în cerc. „La început mi s-a părut fantastic – le-a mărturisit George, cu entuziasm, colegilor de clasă. Să lucrezi aceste micromodele, care cîntăresc mai puţin de un gram, îţi trebuie multă îndemînare şi fineţe". George, ca şi majoritatea colegilor săi, activează cu pasiune şi destoinicie în cercurile tehnico-aplicative şi ştiinţifice. I-am văzut, de pildă, pe membrii cercului de chimie experimentală efectuînd o lucrare de laborator, studiind proprietăţile chimice ale acidului azotic. I-am întîlnit în şcoală pe alţi tehnicieni la cercul de electrotehnică. Toţi au învăţat să iubească munca, fapta creatoare.*

Pe-o filă imaculată, Monica Teodorescu *şi-a notat un gînd înaripat: „Zilele îmi vin în întîmpinare ca o lumină de primăvară, lumină de mai. Aştept cu nerăbdare apropiata zi a aniversării partidului, zi în care îmi voi vedea împlinită o năzuinţă a tinereţii mele: aceea de a deveni utecistă". Ea,* Codruţ Buzoianu, Adrian Drăgoi, Cătălin Dobrescu, *toţi cei pe care i-am cunoscut vor ca prin faptele lor frumoase să crească în ochii părinţilor şi fraţilor lor mai mari. Ei sînt mîndri de vîrsta pe care o trăiesc ca tineri ce vor duce mai departe făclia spiritului revoluţionar, ca tineri ce vor participa cu toate forţele la înălţarea României de mîine.*

M. Micu

Fotoreporter

CUTEZĂTORII

O formaţie de dans modern a cărei apariţie pe scenele municipiului Brăila este răsplătită de fiecare dată cu îndelungi aplauze — *formaţia „Ritm"* (foto 1). Îndrăgită şi apreciată de colegi, formaţia „Ritm" este prezentă la toate manifestările cultural-artistice ale pionierilor brăileni.

Tot de pe meleaguri brăilene, pasionaţii de arta fotografiei de la *Casa pionierilor şi şoimilor patriei* din municipiul reşedinţă de judeţ ne reamintesc, prin intermediul imaginii, că numeroşi pionieri pasionaţi de tehnică îşi mobilizează în aceste zile priceperea şi capacitatea creatoare în definitivarea unor lucrări pentru concursul *„Start spre viitor"*. În *atelierul de radioelectronică,* de pildă, se fac ultimele verificări la un nou aparat conceput de pionieri (foto 2).

Iată-i şi pe cîţiva dintre membrii cercului de *electromecanică* de la *Casa pionierilor şi şoimilor patriei* din *Însurăţei* (foto 3). Ei se pregătesc intens şi pentru concursul de creaţie tehnică „Cutezătorii Bărăganului", la care i-au invitat să se întreacă în îndemînare, în spirit de creativitate şi pe alţi colegi de-ai lor din judeţ.

● ●

PIONIERI ȘI ȘCOLARI!

Folosiţi cu chibzuinţă energia electrică, acţionînd ferm pentru economisirea ei. Fiecare kilowatt de energie valorificat în spirit gospodăresc, raţional, contribuie la evitarea risipei, la conservarea resurselor energetice ale ţării.

SEMNAL! SEMNAL! SEMNAL!

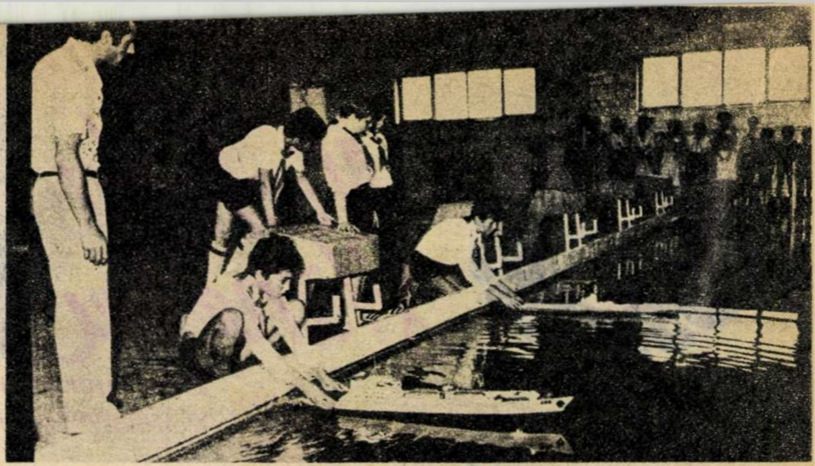

În calendarul activităţilor tehnico-ştiinţifice pioniereşti, înscrise în Festivalul Naţional „Cîntarea României", data de 1 aprilie marchează începutul etapei judeţene a concursurilor tehnico-aplicative.

Numeroşi pionieri şi şcolari din întreaga ţară, cîştigători ai etapelor precedente (pe clasă şi şcoală), se vor întrece, între **1 aprilie şi 30 iunie**, în pricepere şi îndemînare la viu disputatele concursuri de **aeromodelism, navomodelism, automodelism, radiogoniometrie, radiotelegrafie, carturi** şi **micromodelism.** Cîştigătorii primelor locuri în cadrul etapei judeţene se vor reîntîlni apoi, în timpul verii, pentru a-şi disputa întîietatea pe ţară, în cadrul unor tabere republicane de profil.

Tuturor pionierilor şi şcolarilor participanţi la etapa judeţeană a concursurilor tehnico-aplicative, revista „Cutezătorii" le adresează urări de succes, aşteptînd de la ei relatări şi imagini care să reflecte palpitantele întreceri la care vor fi prezenţi.

Ritm

65 DE ANI DE LA CREAREA P.C.R. — aceasta a fost tema simpozionului organizat de către membrii clubului de dezbateri politico-ideologice de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Brașov** ● **„ATELIERUL FANTEZIEI"** de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Bălcești**, județul **Vîlcea,** e supranumit și... „atelierul fermecat"! Mîinile mici, dar meștere ale copiilor știu a preface tot felul de materiale refolosibile în cele mai ingenioase și nostime jucării sau în frumoase obiecte de ornament ● **„DE LA COMUNIȘTI ÎNVĂȚĂM CUTEZANȚA REVOLUȚIONARĂ"**. Sub acest generic, membrii clubului de dezbateri politico-ideologice de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Agnita,** județul **Sibiu,** s-au întîlnit cu muncitori fruntași de la Fabrica de mecanică fină — exact în ziua cînd aceasta a aniversat 100 de ani de la înființare ● **„LUCEFERII PĂCII"** se cheamă cercul literar inaugurat la Școala nr. 1. **Roma,** județul **Botoșani.** Aflăm că încă de la primele ședințe ale cercului s-au afirmat înzestrați pionieri poeți și

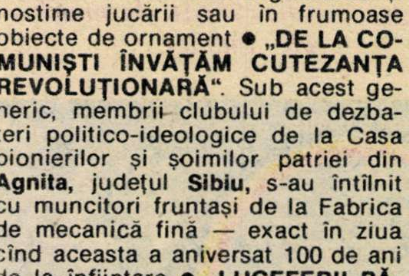

prozatori, precum Simina Pasniciuc, Livia Păduraru, Elena Druțu, Ștefania Pătrăuțanu, Daniela Sacu, Liliana Butnărașu. Așteptăm participarea lor la concursul nostru „Eroica" ● **PE ADRESA** profesoarei Floarea Anghel, dirigintă a clasei a VI-a C de la Școala nr. 11, **Arad,** a sosit nu de mult o scrisoare emoționantă. Semnată de pensionara Anica Maria, scrisoarea conține călduroase cuvinte de laudă și mulțumire pentru pionierele Kareta Maria, Ștefan Editha și Milak Liliana care de mai multă vreme o vizitează zilnic și o ajută la cumpărături și în treburile gospodărești ● **BREVIAR SPORTIV:** O pasionantă întrecere de judo s-a desfășurat recent la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Galați** ● **CUPA „PIONIERUL"** la tenis de masă a reunit, în etapa pe centre de localități, pionieri din **Arad, Lipova, Săvîrşin, Şiria, Ineu, Sebeş, Gurahonţ, Sîntana, Curtici, Pecica, Vinga, Cermei** și **Chişineu-Criş.** Pentru aceeași cupă și-au disputat întîietatea și 120 de pionieri tenismeni din **Buhuși** (în cadrul etapei orășenești) ● **PIONIERA REPORTER** Sorina Arsene de la Subredacția „Cutezătorii" din **Borsec,** județul **Harghita,** ne scrie că nu de mult i-a găsit pe colegii ei din clasele I—V (de la școala din localitate) în mare efervescență... artistică: pregăteau un amplu spectacol dedicat primei luni a primăverii. Iată două dintre cele mai atractive și aplaudate numere ale repertoriului: „Se caută o fabulă" — piesă prezentată de trupa de păpuși a clasei a IV-a A și „Dl. Goe în... vizită" — o originală adaptare scenică după binecunoscutele schițe ale lui I.L.Caragiale, realizată de echipa de teatru a clasei a V-a B.

ANTOLOGIE LIRICĂ

Nichita Stănescu

CÎNTAREA ROMÂNIEI

Fragmente

Țară cu contururi amintind de-o inimă,

pulsînd în pieptul Europei,
plai verde alunecînd pe drumul
de zi-noapte, zi-noapte-zi,
de-a lungul liniei numită patru zeci și cinci.
Țară văzută cu ochiul liber din lună
și mai departe încă.

Țară-pămînt, țară-idee,
Țară-linie-a vieții,
profund scrisă în palmi

Țară cu lanț de munți în mijloc,
asemenea unui circ lunar, populat
de oameni înalți
Țară cu strămoși pînă-n fundul pămîntului
dar cu ochii curați, de copil,

Țară întinzîndu-și brațele spre viitor
și culegîndu-l de pe ramura timpului firesc,
așa cum ai culege mărul roșu
plin de tulburătoare miresme.

Care e partea ta de rațiune,
Care e partea ta de vis?

Viaducte unind două stînci sînt viețile noastre,
șir nesfîrșit, ca-n oglinzi paralele,
viețile noastre.
Niciodată visul să nu rămînă singur,
să nu se-nstrăineze vreodată
de visare, rațiunea,
cum nu se poate înstrăina
relieful imaginii văzută-n oglindă
de luciul ei plan.

Grîul e rațiunea pămîntului, se cuvine
cîntată istoria lui, se cuvine
timpul să ia forma pîinii, aici,
pe marile cîmpuri
în metalica lună de vară.

Grîul e rațiunea pămîntului — o știu
viețile risipite ale iobagilor de demult,
sau ridicate la nouri — acele strigăte
ale foamei.

Pîinea e visul pămîntului,
vis de iarnă, sfărîmînd straturi groase
de gheață

Carul de triumf al zeiței belșugului
are drept roți
două pîini rotunde.

Pîinea e visul pămîntului
niciodată înstrăinat de bobul de grîu,
așa cum grîul niciodată nu se-nstrăinează
de rădăcina care-l ține.

……

Identic cu țara și de aceea cel mai iubit,
cel mai iubit de toți oamenii muncii,
de țară,
identic cu visul țării, de aceea
cel mai iubit de visul țării, —

Partidul a scris pe tabla șantierului
numele României
și noi toți iscălim în continuare
cu numele noastre,
garanție — a rațiunii
și-a visului.

……

Se arată anotimpurile acestui pămînt
primăvara-vara-toamna-iarna-primăvara

Se arată anotimpurile
Se poate vedea
Copilul, adolescentul,
bărbatul matur, bătrînul și iar
noul născut, adolescentul,
bărbatul matur...

De la vis la rațiune și-apoi la visu-mplinit
se arată drumul, se arată calea,
sensul.

……

Tu, rațiune, tu vis al vieților noastre,
mă ridic în picioare și stau
cu capul descoperit, și cînt
un cîntec al pămîntului, apei, al aerului,
focului...

Te slăvesc, Românie, pămînt strămoșesc.

Un cîntec despre oameni, despre timp,
despre noțiunile simple, rădăcini
ale amplelor visuri.

Mă ridic și cînt un cîntec
despre inima cîntecului.

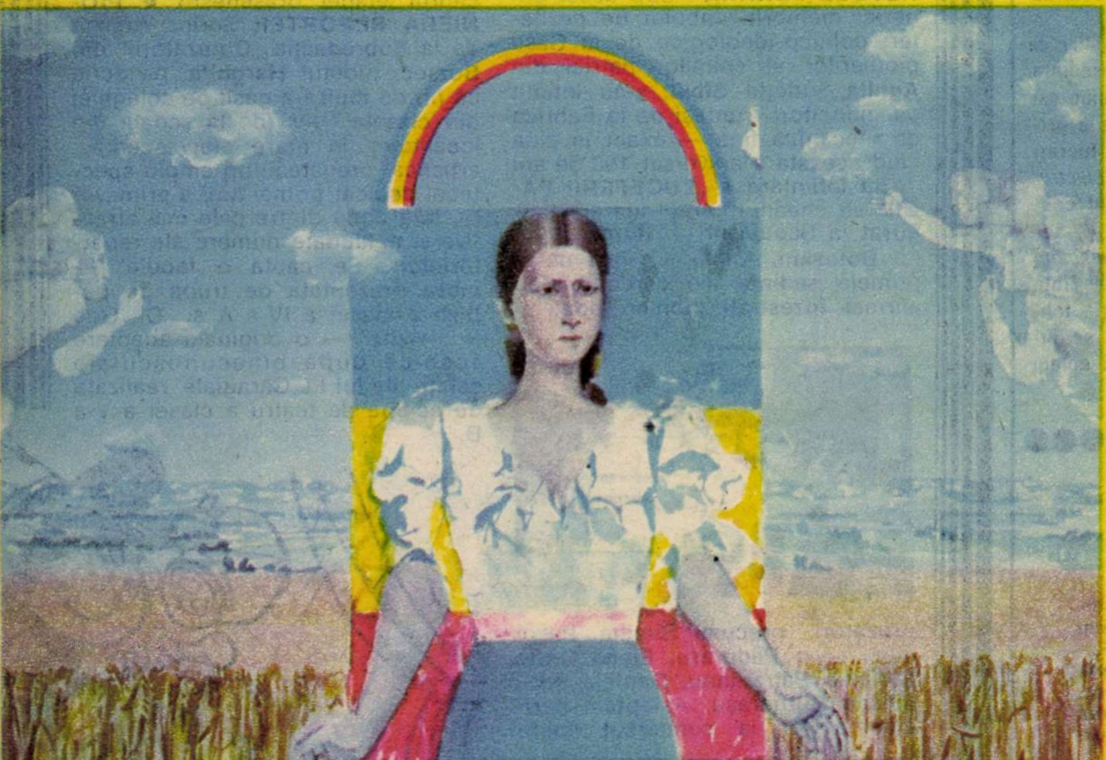

Pictură de Mihai Rusu

„Limba noastră-i o comoară"

PATRIA NOASTRĂ, LIMBA NOASTRĂ

Limba română se învață în școli. **Și** în școli. Dar e greu să vorbești despre **română** ca despre (doar) o „materie", ea fiind, în raport cu toate celelalte, **incomparabilă.**

S-a spus că limba română este **patria** noastră, zestrea fundamentală a nemuritoarei obști ce ne-a ivit pe lume, o inimă, ba, poeții au îndreptățirea să vadă în ea **inima inimilor.**

E limba română și o haină a sufletului.

Ne legăm prin destin s-o **locuim** cu faptele, cu sensibilitățile și cu dorurile noastre. S-ar zice că am dobîndit-o lesnicios, că ne-am trezit rostindu-i vocabulele, dar nu e așa. De moștenit, moștenim **numai** o mică, neînsemnată parte din tezaurul ei. Ne școlim și începem s-o învățăm deprinzîndu-ne cu suavele ei alcătuiri, cu legile ei inflexibile. Ne facem „mari" și ne dăm seama că nu o **știm** atît cît s-ar cuveni. Înaintăm în vîrstă și truda sfîntă de a cuceri noi „teritorii" ale limbii continuă și ea.

Nimeni n-o „știe" la modul absolut. Nici măcar autorii de dicționare, nici scriitorii cei mari, nici lingviștii. Nimeni nu ostenește deprinzîndu-i tainele. Îmbătrînim, slujind-o și ne trezim că ea e în necuprins, ca o mare.

Și cine vorbește totuși cel mai bine limba română? Acela ce devine mai-marele unui tot mai vast număr de cuvinte știute pe dinăuntru ca și pe dinafară? Acela ce se exprimă mai „colorat"? Acela ce folosește cele mai multe regionalisme? Acela ce-și ticluiește spusa după tipic poeticesc? Acela ce preferă limbajul (socotit de el) savant? Importatorul de neologisme?

Sigur, trebuie să citim cu perseverență Dicționarul. Aflăm din mărturisirile multor celebrități ale lumii artei ori științei că încă din copilărie lectura Dicționarului a fost un exercițiu producător de uriașe satisfacții. Sigur, trebuie să vorbim cît mai exact, dar și mai „frumos", iar acest frumos nu se traduce prin parafraza rostirii poetice. Nu te duci la Aprozar și vorbești cam așa: „Stimate tovarășe lucrător în domeniul, încă din antichitate cunoscut, al comerțului; slujitor al zeului Mercur, dă-mi, rogu-te, acum, cînd razele blînde ale sfîrșitului de iarnă sfîșie gheața inefabilă a vitrinei, acele plăsmuiri vegetale albe-verzui cu tipar de floare înaltă sau de sabie de Toledo, dă-mi, așadar, prietene, o legătură de praz!" Și nimeni nu se duce la hotel să întrebe dacă au camere în care **prostirile** și **oghialul** sînt schimbate zilnic!

Și mergînd la stadion, la meciul Steaua-Benfica, nu vorbești astfel, ronțăind semințe: „Acum cînd steliștii abordează jocul tot mai petusant, vădind tehnici de apărare infatigabile, intrînd într-un diacronic dialog cu propriul atac (de o inextricabilă organicitate) dorința mea e victoria!" Nu – dar asta rămîne între noi –, un asemenea mod de a vorbi (scrie) le e propriu (unora) dintre criticii literari. Dar la același stadion se mai poate auzi: „Mișcă băi mototolule, ce, te dai grangure...?"

Nici ostentația vorbirii „ca acasă" nu e bună: „Decît m-ați chema la tablă, tovarășe profesor, mai ghine mi-ar plașé să mă lăsați a visare la satul meu șel drag, unde, drăgăliță doamne" etc.

Nu ne pricopsim nici abordînd stilul telegrafic al unora: „profful de mate întrebat. Eu răspuns"... etc. Facem „economie" de silabe, mă rog, se poate, dar ce-i cu asta? Sîntem mai inteligenți, mai plini de umor, sîntem pe **teritoriul** limbii române? Nu prea. Din păcate.

Trebuie să ne exprimăm cu simplitate, firesc.

Trebuie să fim convinși că, înainte de veșminte, „cuvintele fac pe om". Sîntem **cum vorbim,** am putea gîndi. Sîntem cum știm să-i ascultăm pe alții.

Sîntem oameni vii și **adevărați** în măsura în care socotim limba română ca pe un **dat** sacru și îi continuăm viața fără sfîrșire prin felul cum o slujim și o apărăm de tot ce-ar putea-o vătăma.

GHEORGHE TOMOZEI

Post-scriptum: ...Și să nu uităm nicicînd de norocul de a avea în stăpînire aceleași cuvinte cîte le-a avut, înainte de noi, Mihai Eminescu...

MODUL DE A FI AL VERBULUI... A FI!

De data aceasta vă propunem o problemă de analiză cu care ne întîlnim adesea în școală: ce facem cu verbul **a fi?** Verbul acesta, scurt, simplu, bine cunoscut, atunci cînd apare în textele ce trebuie să le analizăm gramatical în clasă sau acasă, se arată foarte... neascultător! Ba trebuie să-l luăm singur și atunci e „predicat verbal", ba trebuie să-l luăm împreună cu vreun alt cuvînt și atunci e „predicat nominal", ba trebuie să-l luăm împreună cu un alt cuvînt și e tot predicat verbal!!!

Să încercăm împreună să ne lămurim.

Așadar, dacă spunem „Elevul **este** în clasă", verbul **a fi** are funcție de predicat verbal; dacă spunem „Elevul **este** cuminte", același verb este verb copulativ în componența unui predicat nominal; iar dacă spunem „Elevul **este** ascultat", verbul **a fi** contribuie din nou la formarea unui predicat verbal.

„Bine, bine", îmi veți răspunde, „toate bune și frumoase, dar ce facem noi cînd analizăm un text în ora de gramatică?" Am să încerc să vă dau o soluție.

Ca să aflați ce funcție sintactică are verbul **a fi,** trebuie neapărat să vă uitați în dreapta și în stînga lui. De obicei, în stînga veți găsi un subiect, dacă nu cumva textul face parte dintr-o poezie ori are vreo anumită valoare stilistică. Dacă verbul nostru cu pricina nu face legătura dintre acest subiect și o calitate, o particularitate ce se atribuie subiectului — ca în „Elevul este în clasă", unde „în clasă" ne arată locul —, atunci verbul **a fi** este de sine stătător și formează predicat verbal cu sensul de „a exista", „a se afla", la fel ca în „El **a fost** ieri la mine", unde nici „ieri", nici „la mine" nu indică o calitate a subiectului „el", ci doar cînd și unde se afla el. Dacă însă cuvîntul ce se află în dreapta lui **a fi** indică o anumită calitate pe care o atribuim subiectului (știați că denumirea de „verb copulativ" vine de la cuvîntul latinesc **copulo,** care înseamnă „a lega unul de altul", „a uni"? Deci „a lega un subiect de o calitate pe care i-o atribuim"?) atunci verbul nostru intră în componența unui predicat nominal în cadrul căruia cuvîntul care arată calitatea atribuită este nume predicativ.

În sfîrșit, s-ar putea ca în dreapta lui **a fi** să se găsească un alt verb la modul participiu (un mod nepredicativ, știți bine, care are o valoare adjectivală). De obicei, în asemenea situații putem gîndi o completare: „de cineva". Dacă această completare este posibilă fără să strice înțelesul, atunci verbul **a fi** are valoarea de verb auxiliar, adică un verb care intră în componența altor moduri și timpuri verbale, în cazul de față — în componența diatezei pasive. (Vă aduceți aminte? E diateza care ne arată că cineva suferă acțiunea făcută de altcineva.) Așadar, „Elevul **este** în clasă" (și, continuăm noi) „de cineva", este posibil? Sigur că nu! „Elevul **este** cuminte" și, mai departe, „de cineva", este posibil? Nu! Dar „Elevul **este** ascultat (de cineva)"? Sigur că da! Iată ce simplu am aflat că el intră în componența unui predicat verbal la diateza pasivă!

În concluzie: verbul **a fi** are trei funcții:

1. Predicat verbal, cînd are un sens independent și înseamnă „a exista", „a se afla" (lucrul acesta îl știți foarte bine din manual), încît în continuare nu se mai poate găsi decît un complement de loc sau de timp, sau de mod.

2. Parte constituentă a unui predicat nominal (în calitate de verb copulativ) atunci cînd face legătura dintre subiect și o trăsătură pe care vrem s-o reliefăm sau s-o atribuim acestuia.

3. Parte constituentă a unui predicat verbal exprimat prin verb la diateza pasivă (în calitate de verb auxiliar) atunci cînd formează împreună cu verbul la participiu următor un complex de sens la care putem adăuga: „de cineva".

Nu-i așa că nu e greu de reținut?

Sînt sigur că de acum înainte nu veți mai greși analizînd gramatical texte în care veți întîlni verbul **a fi!**

CEZAR TABARCEA

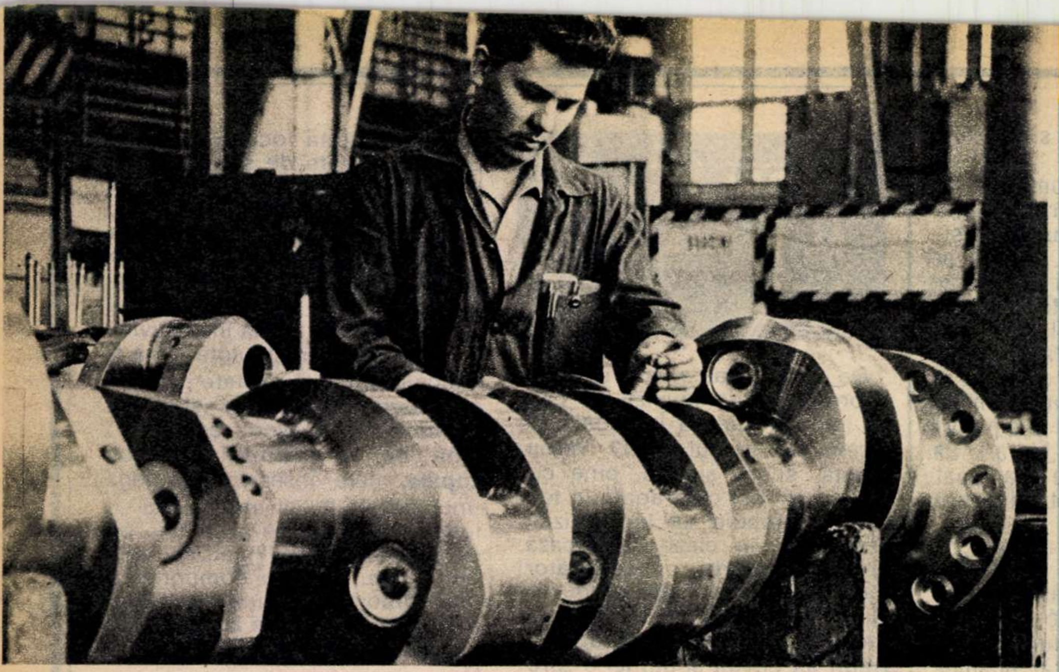

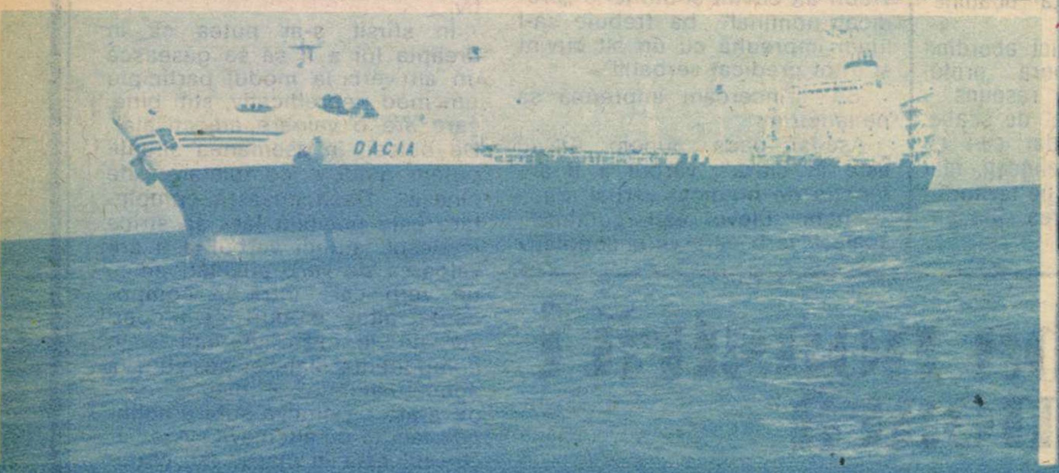

DE LA COMUNIȘTI ÎNVĂȚĂM CUTEZANȚA REVOLUȚIONARĂ

CU NAVALIȘTII REȘIȚENI PE MĂRILE ȘI OCEANELE LUMII

(reportaj special pentru „Cutezătorii", obținut prin intermediul subredacției pionierești din Reșița)

ACOLO UNDE SE FABRICĂ „INIMILE" NAVELOR ROMÂNEȘTI

Sîntem siguri, dragi prieteni, că pentru mulți dintre voi întinderea nesfîrșită a Mării Negre constituie un permanent punct de atracție. Nu doar pentru că pe Litoral ați petrecut și veți mai petrece frumoase zile ale vacanței mari, ci și datorită imboldului de a afla tainele adîncurilor ori, pur și simplu, din dorința de a cutreiera, pornind de-aici, mările și oceanele lumii. Ne-am gîndit, de aceea, să vă invităm la o lungă călătorie pe cel mai mare „continent" — acela al apelor.

Vă dăm întîlnire însă nu la Mangalia — noul și modernul port al Mării Negre —, nici la Constanța — cea mai mare poartă maritimă și comercială a țării, unul din marile porturi ale lumii —, ci la... Reșița. Da, aici, în cea mai veche cetate de oțel a României, unde, în urmă cu 215 ani, se plămădeau, la scară industrială, primele șarje de oțel. Nu, nu ne abatem de la promisiunea făcută. Vă invităm în orașul de pe Bîrzava, care numără azi peste 100 000 de locuitori, nu pentru a cunoaște mirifica metamorfoză a metalului, ci pentru a descoperi împreună cîteva dintre cutezătoarele fapte de muncă și de acțiune comunistă ale celor care fabrică întreaga gamă de motoare pentru vapoarele românești. Pentru că la Reșița se modelează, cu migală și pricepere, „inimile" ce propulsează navele flotei maritime comerciale a țării. Să precizăm, totodată, că aici s-a reușit, într-o perioadă scurtă de timp, să se asimileze în fabricație foarte multe tipuri de motoare diesel navale (între 3 000 și 30 000 CP), astfel încît România se numără — din punctul de vedere al diversității și nivelului de putere pe agregat — alături de R.F. Germania, R.D. Germană, Polonia, Franța, Elveția, Olanda și Iugoslavia, țările europene cu o industrie deosebit de dezvoltată în acest domeniu.

DOI EXPERIMENTAȚI PILOȚI DE VASE... PE USCAT

Nicolae Socaci este un experimentat pilot de vapoare... pe uscat. Împreună cu cei aproape 20 de specialiști de la standurile de probă ale Întreprinderii de construcții de mașini din Reșița, el înregistrează, de la bun început, diagrama bunei funcționări a motoarelor navale. L-am întîlnit, deunăzi, tocmai cînd verifica un astfel de agregat, de față fiind și reprezentanții unuia dintre beneficiari — Șantierul naval din Brăila. O zi și o noapte, cei 3 750 de cai-putere ai motorului au fost supuși tuturor testelor. Motorul a mers în regim de încărcătură grea, „cu toate pînzele sus". A rezistat tuturor încercărilor. Comunistului Nicolae Socaci îi plac, după cum ne-a mărturisit, mult mai mult motoarele mici, de 3 000 sau 6 000 CP, pentru că au mersul „rotund", ca unul de „Dacia 1300". Dar și cele de 16 000, de 20 000 sau de 30 000 CP trebuie să funcționeze ca și ceasul. Și pînă acum așa s-a și întîmplat de fiecare dată.

— Am fost — ne spune Nicolae Socaci — la multe probe de mare și, spre bucuria noastră, a reșițenilor, am auzit numai cuvinte de apreciere la adresa lucrătorilor din secția motoare diesel navale.

Pentru că am ajuns, iată, pe mare, să vă spunem, dragi cititori, că cel de-al doilea examen — cel de pe apă —, la care sînt supuse uriașele motoare fabricate la Reșița, este și mai important decît cel de la standul de probă din uzină. Cît timp se desfășoară încercările și verificările pe mare, comanda navei se asigură în principal din sala mașinilor. De aici se dau toate indicativele pentru timonier, fie el pilot automat, fie marinar specialist. De altfel, între oamenii ce iau în primire navele se zice că dacă motorul și... bucătăria sînt în bună stare, atunci vasul poate primi startul în lungile sale croaziere pe mările și oceanele lumii!

Să însoțim și noi o parte din echipajele flotei noastre maritime comerciale. Ne călăuzește imaginația inginerului Petre Ioan, șeful Inspectoratului teritorial Reșița al Registrului Naval Român — societatea de supraveghere tehnică și clasificare a navelor sub pavilion românesc. Aceasta pentru că inginerul Petre Ioan cunoaște aproape toate itinerarele flotei noastre comerciale. A lucrat zece ani ca șef al mașiniștilor pe multe nave. Între timp, Întreprinderea de exploatare a flotei maritime — armatorul navelor românești — și-a îmbogățit zestrea cu noi și noi realizări. Numai în cincinalul 1981—1985 producția de nave a crescut de peste patru ori față de cincinalul precedent, în prezent flota de transport naval însumînd o capacitate de peste 4 milioane tdw. Șantierele din Constanța, Galați, Brăila, Drobeta-Turnu Severin, Oltenița, Giurgiu acoperă acum, și o vor face și în cincinalul în care am intrat, întreaga cerință de nave. Și toate acestea vor fi înzestrate cu motoare fabricate la Reșița.

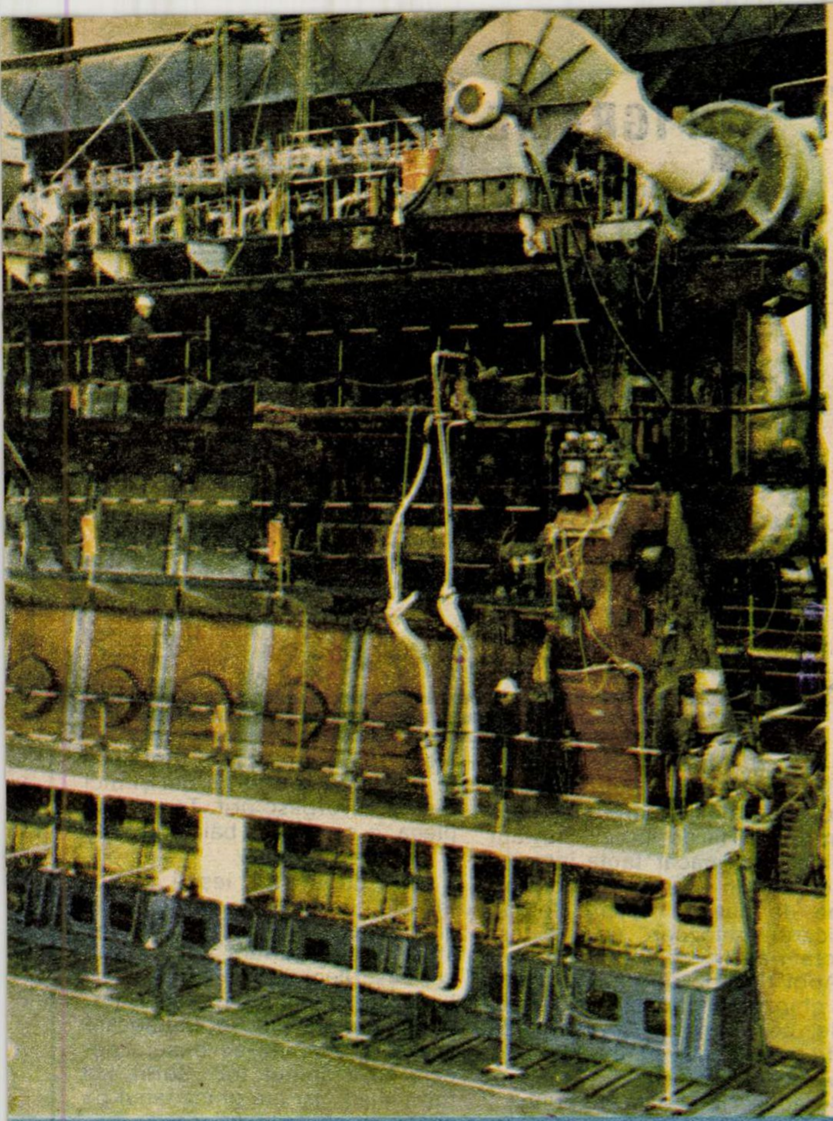

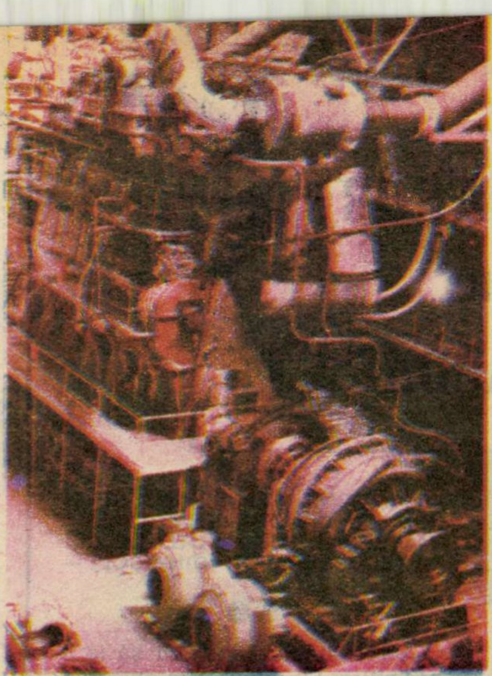

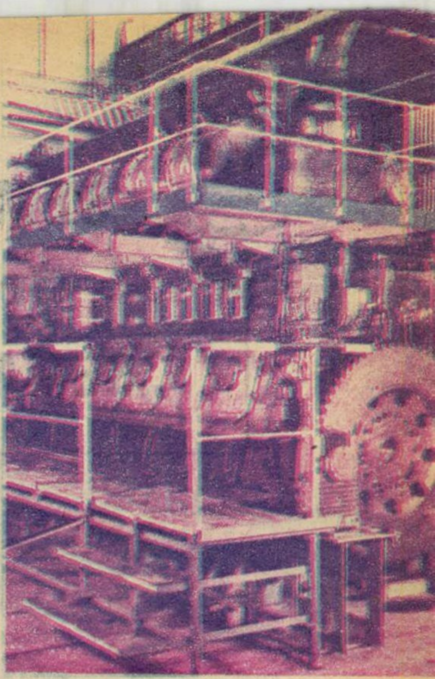

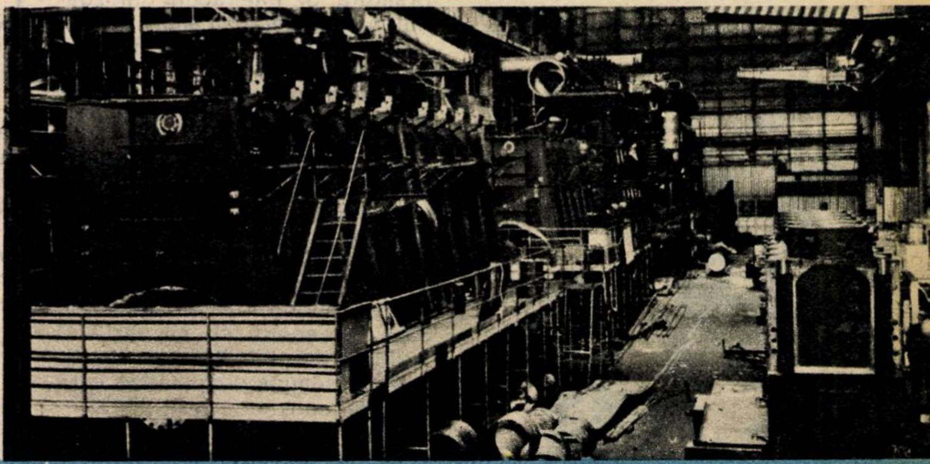

ÎN ZECE ANI — UN MILION DE CAI-PUTERE

Și pentru că sîntem la capitolul statisticilor, să nu uităm să vă spunem, dragi prieteni, că, în cei zece ani de cînd fabrică motoare diesel navale, Reșița a livrat șantierelor de profil aproape un milion de cai-putere. Este, desigur, o performanță pe care numai o țară cu o industrie puternică — așa cum este România de astăzi — poate s-o înregistreze. În ea vedem o parte din grandioasa operă constructivă pe care poporul român, călăuzit permanent de orientările și îndemnurile tovarășului Nicolae Ceaușescu, a reușit s-o dureze pentru generațiile de azi și cele de mîine, în cei peste 20 de ani care au trecut de la Congresul al IX-lea al partidului.

Astăzi, zeci și sute de nave pe al căror catarg flutură tricolorul românesc poartă în lumea întreagă mesajul hărniciei și competenței, al spiritului de pace și colaborare ce animă poporul român.

— Pe oricare dintre ele ne-am îmbarca — ne spune Petre Ioan — vom lua cunoștință de satisfacția personalului navigant față de condițiile excelente de muncă și viață, de aprecierile sale pentru fiabilitatea ridicată a motoarelor. Am avut ocazia, de curînd, să ascult asemenea opinii la Constanța, unde a avut loc un larg schimb de experiență între producători și beneficiari pe această temă.

APRECIERI UNANIME

Așadar, siguranță-calitate-confort. Sînt parametri ce asigură flotei noastre comerciale competitivitate pe plan mondial. Putem verifica și noi aceasta dacă ne vom urca pe puntea cargoului „Filipești" — primul vapor echipat cu un motor românesc fabricat la Reșița — sau dacă vom cutreiera mările și oceanele lumii cu una dintre ultimele creații ale șantierului naval de la Constanța, mineralierul „Baia de Arieș", cu un deplasament de 65 000 tdw, care-i pus în mișcare tot de un motor de Reșița. Sînt calități confirmate recent și de unul dintre partenerii externi ai industriei noastre navale — R.P. Chineză —, cu ocazia recepționării cargoului „De Bao" de 5 000 tdw, înzestrat cu un motor fabricat la Întreprinderea de construcții de mașini din orașul de pe Bîrzava.

În orice port al lumii am opri — la Alger sau Karachi, la Beirut sau Șanhai, la Rio de Janeiro sau Boston, pretutindeni în cele 155 de țări cu care România întreține relații comerciale și în care exportăm tractoare sau laminate, mobilă sau autoturisme, produse chimice — navele românești îți atrag privirea prin maiestuoasa lor prezență și prin vigoarea pe care le-o dau motoarele fabricate la Reșița și pe care și-o păstrează în cele mai grele condiții de navigație.

REALIZĂRI ȘI PROIECTE ÎNDRĂZNEȚE

Dar, cum spațiul acestor pagini e prea mic pentru a ne permite să ...navigăm prea mult, ne întoarcem acasă, printre cei care dau viață și putere „inimilor" ce pulsează în navele românești. Să-l ascultăm pe inginerul Iosif Gurămare, șef de secție care, deși încă tînăr — are doar 45 de ani —, face parte dintre „veteranii" fabricației de motoare navale românești. Așadar, ce este nou în acest domeniu, tovarășe inginer?

— Aș putea să răspund în mai multe feluri la această întrebare. De pildă, nou este efortul permanent de a ne alinia la realizările mondiale. Din acest punct de vedere menționez că la Reșița s-a trecut, în ultimii ani, la fabricarea motoarelor cu consum redus de combustibil, care folosesc pentru ardere reziduuri petroliere. Nou este și faptul că în aceste zile s-a încheiat livrarea celui de-al 100-lea motor naval, un agregat de 19 000 CP, a cărui greutate atinge 700 de tone, înălțimea lui apropiindu-se de cea a unui bloc cu trei etaje. Nou este și faptul că, în prezent, la I.C.M.-Reșița se execută cinci familii de motoare navale în zece variante constructive. Nou poate să fie și faptul că la fiecare 15 zile noi executăm un motor naval, astfel încît, în 1986, producția-marfă a secției — una din cele peste zece ale întreprinderii — se va ridica la un miliard de lei. Toate acestea sînt realizări îndrăznețe, produse de vîrf ale industriei românești, dovadă a capacității de creație și a cutezanței revoluționare a muncitorilor reșițeni. Așteptăm cu bucurie ca și cititorii revistei „Cutezătorii" să ia contact cu munca și gîndirea noastră, nu doar prin scris, ci vizitîndu-ne la locul de muncă. Pe toți îi vor însoți copiii noștri, cu toată prietenia.

B.C. RĂDUȚ
redacția ziarului „Flamura" din Reșița

„SEMAFOR" DIN... „SEMAFOARE"!

— AȘA CUM V-AM PROMIS, REVENIM CU O NOUĂ SELECȚIE DIN MATERIALELE APĂRUTE LA GAZETELE „SEMAFOR" DIN ȘCOLI —

EPIGRAME

Îndemnat de false-orgolii,
Un coleg al meu, Țugui,
Mîzgălește gardul școlii...
Niciodată gardul lui!

ALINA VINTILĂ,
clasa a VII-a D,
Școala nr. 26, Timișoara

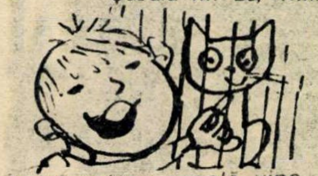

Chiulangiu-n școală vine
Doar servieta să-și plaseze,
Apoi știe orișicine:
Pleacă să se recreeze!

FLAVIOLA CODREANU,
clasa a VII-a D,
Școala nr. 26, Timișoara

Cînd m-a scos la lecție,
n-am știut s-o spun,
Deși o-nvățasem bine în ajun.
Cauza e una și n-o țin secret:
Vinovat e Mircea – suflă prea încet!!

CARMEN FLORIN SOPOHARU,
Școala nr. 21, Iași

GHIOZDANUL LUI SORIN

●●

Sorin stătuse doar cît să ia o prăjitură. Și, uite, acum ghiozdanul nu mai era nicăieri. Unde-l lăsase nu era. Nici lîngă magazinul de pîine, nici lîngă cofetărie. Și nimeni nu văzuse un ghiozdan ca al lui: albastru cu doi ochi de pisică, roșii.

Necăjit nevoie mare, Sorin începu să-l caute prin oraș. Dar observase ceva foarte ciudat: nici un copil nu avea ghiozdan; toți umblau preocupați, parcă, de o problemă foarte grea.

Tot căutînd, Sorin ajunse în parc. Și acolo, ce să vezi? O mulțime de ghiozdane se așezaseră pe scaune și aplaudau care mai de care.

Era și ghiozdanul lui acolo, chiar în primul rînd, ascuns după o tufă de glicină. Sorin privea și asculta atît de absorbit încît aproape uitase pentru ce venise.

Întîi luă cuvîntul un ghiozdan maro, zdrențuit și rupt ca vai de el:

●●

— A devenit insuportabilă viața de ghiozdan. Eu, de exemplu, sînt folosit mereu ca bară pentru poarta de fotbal. Și n-am învățat nici măcar tabla înmulțirii cu doi. În schimb, știu o mulțime de cuvinte despre fotbal. Oricărui ghiozdan ce se respectă i-ar fi rușine!

Apoi rînd pe rînd luară cuvîntul ghiozdanele mînjite cu frișcă, cele cu carnetele doldora de note mici, cele pătate de cerneală, cele folosite ca scaune, cele aduse la școală de bunici...

Sorin își aminti că și el pătase odată ghiozdanul cu cerneală și se gîndi ce trist ar fi fără ghiozdan. N-ar mai avea cu cine vorbi în drum spre școală. Mai mult, ar trebui să-și ducă sub braț cărțile și caietele... Iar creioanele, rigla...

Disperat, Sorin năvăli în mijlocul adunării și zise: „Ghiozdanul meu iubit, nu pleca, te rog. O să te țin curat, n-o să te bat și nici n-o să-ți vorbesc urît. Te rog, nu pleca, o să vezi ce băiat cuminte o să mă fac eu".

Unul după altul, ieșiră din tufele de glicină fetițe cu uniformă și fundițe, băieți cu uniforme strîmte, cu sau fără nasturi, toți cu nasurile roșii de plîns și pe buze cu rugămintea de a fi iertați. Ghiozdanele se înduioșară și ele, și, cuminți, se duseră fiecare la stăpînul lor. Sorin, ca toți ceilalți, își luă ghiozdanul pe spate și zbură spre casă.

Din ziua aceea ghiozdanele n-au mai vrut să fugă nicăieri. Asta înseamnă că stăpînii lor și-au ținut promisiunea. Oare voi n-ați promis nimic ghiozdanelor voastre?

ANTONELA ȚÎPROC
clasa a VIII-a D, Școala nr. 11,
Baia Mare

POȘTA
TRIBUNA CITITORULUI
Cutezătorii

Mirela

Mihai

Revista „Cutezătorii" are mulți cititori și în școala noastră. Fotografie realizată de JENICA PETCULESCU, cl. a VII-a, Costești-Argeș.

DORA MARIA SIMION, cl. a VI-a, Școala nr. 6, Roșiori de Vede, Teleorman: Sînt abonată la revista „Cutezătorii" de pe cînd eram în clasa a II-a. Am citit-o mereu, dar pînă acum n-am îndrăznit niciodată să scriu pe adresa revistei.

Să vă spun ce m-a interesat cel mai mult: articolele din paginile 2 și 3, pentru că mă informează cu tot ceea ce se petrece în țară; „Taina pergamentului", deoarece a fost foarte bine desenată și mie îmi place să desenez; evocarea „Nicolae Labiș" fiindcă, după Eminescu, Labiș este poetul meu preferat; rubrica „Ați întrebat? Vă răspundem!", întrucît mă ajută să învăț multe lucruri noi.

Aș vrea să găsesc în revistă mai des rubrica sport. În clipa cînd vă scriu, colegele mele îmi spun că ar dori să scrieți mai des și despre muzică.

Îți mulțumim pentru aprecieri. Rubrica sport va apărea mai des. La fel, ne vom strădui să rezervăm un spațiu potrivit și pentru muzică.

MIHAI DRAGOȘ FLORESCU, com. Priboieni-Argeș: „Arena matematicienilor", rubricile „Ticuță cel uituc", și „Șah", și toate jocurile din pagina 11 ne ajută în dezvoltarea preciziei și rapidității în gîndire. Ce mai pregătiți?

O rubrică de dezbateri privind comportarea și alta de corespondență între cititori. Ne bucură că ne-ai scris, ești unul dintre corespondenții noștri statornici, la care ne gîndim întotdeauna cînd lansăm o nouă rubrică sau un nou concurs.

MIRELA GEORGESCU, cl. a VII-a, Str. Republicii, bloc A, Făurei-Brăila: Îmi plac „Enigmele lui Dorel." Ele au două trăsături: una ne pune la încercare perspicacitatea, iar cealaltă ne îndeamnă să ne gîndim la felul în care ne comportăm la școală, pe stradă, acasă, peste tot.

O sugestie: aș vrea să citesc în revistă întîmplări din viața marilor pictori, de exemplu, Nicolae Grigorescu.

Dorel îți mulțumește. Cît privește propunerea ta, îți reamintim că, de trei luni, avem o rubrică lunară de două pagini susținută de criticul Dan Grigorescu și dedicată marilor pictori și sculptori români, în care s-a scris despre Nicolae Grigorescu, Constantin Brâncuși, Ion Luchian, Nicolae Andreescu, Th. Pallady, Gh. Petrașcu și așa mai departe. Dar, firește, vom spori densitatea acestei rubrici. În curînd, vom publica un documentar dedicat lui Nicolae Tonitza, cu multe reproduceri în culori.

OVIDIU ZOTTA

POȘTA „SEMAFOR" • POȘTA „SEMAFOR" • POȘTA „SEMAFOR" • POȘTA „SEMAFOR" • POȘTA „SEMAFOR"

PRIETENII ADEVĂRULUI ŞTIINŢIFIC

Mişcările TERREI

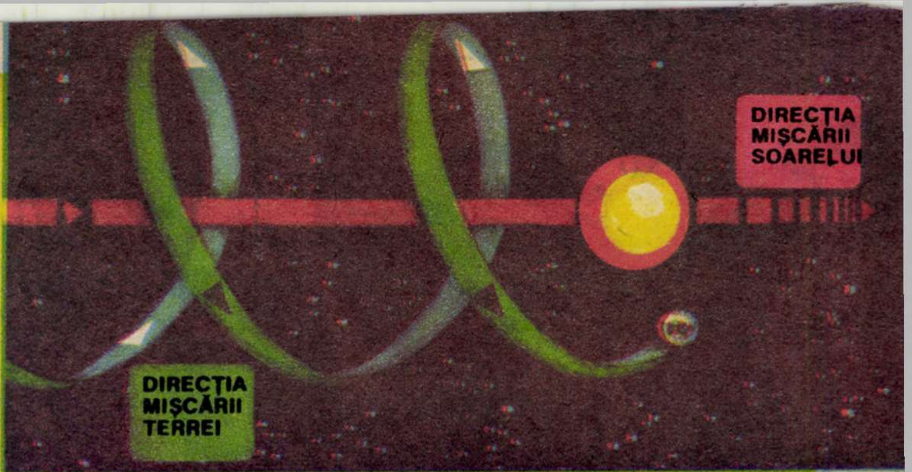

MIŞCAREA DE TRANSLATIE A SISTEMULUI SOLAR.

Dacă, la inceputul secolului al XVII-lea, Galileo Galilei a făcut primele demonstraţii asupra mişcării Pămintului in jurul Soarelui, in indelungatul timp care s-a scurs pină azi, oamenii de ştiinţă au putut să descopere multe alte mişcări ale planetei noastre.

MIŞCAREA DE ROTAŢIE A PĂMINTULUI in jurul axei sale se efectuează intr-o perioadă de 23 h, 56 m, 4,09 s, timp necesar pentru ca planeta noastră să se invirtească cu 360°. Această perioadă, numită zi siderală, este determinată după stele, pe cind perioada de 24 de ore este durata medie a unei rotaţii complete in raport cu Soarele.

Viteza de rotaţie poate fi calculată cu uşurinţă, impărţind lungimea paralelei la latitudinea respectivă cu 24. La ecuator, unde circumferinţa Terrei este de 40 000 km, viteza unui obiect de pe suprafaţă este de 1 700 km/h; in dreptul paralelei de 60°, viteza scade la jumătate, iar la poli aceasta devine nulă. Ca urmare a descreşterii vitezei de rotaţie, spre poli iau naştere două fenomene fizice: reducerea greutăţii obiectelor de la suprafaţa terestră odată cu creşterea latitudinii şi, totodată, dacă sint in mişcare, acestea au o uşoară deviere spre stinga sau spre dreapta, după direcţia in care se deplasează Terra.

MIŞCAREA DE REVOLUŢIE (TRANSLAŢIE) A PĂMINTULUI se efectuează pe orbita sa eliptică in jurul Soarelui, in care marele astru ocupă unul dintre focarele elipsei. Dacă forţa de atracţie gravitaţională a Soarelui nu ar exista, Terra s-ar mişca in linie dreaptă, conform legii inerţiei, cu o viteză de peste 100 000 km/h. Dar, existind atracţia Soarelui, Pămintul execută o inclinare spre Soare de 38 km la fiecare oră, producindu-se astfel o curbare a traiectoriei sale şi deci inscrierea permanentă pe acea orbită eliptică Axa mare a elipsei are lungimea de 297 500 000 km, iar lungimea drumului parcurs de planetă intr-un an este de circa 920 de milioane km.

O primă consecinţă a translaţiei terestre este producerea anotimpurilor, apoi modificarea lungimii zilelor şi nopţilor.

Pămintul mai este supus altor mişcări, care au efect asupra mişcării sale de revoluţie. Însăşi elipsa pe care se mişcă Terra are la rindul ei o mişcare lentă in jurul Soarelui, care se realizează intr-o perioadă de 110 000 de ani; apoi, excentricitatea orbitei terestre se micşorează cu 60 km/an, incit ea tinde să devină circulară, lucru care se poate intimpla in decurs de 40 000 de ani; in plus, sistemul Pămint—Lună se mişcă in jurul centrului său comun de greutate, care se află la circa 1 000 km in interiorul Pămintului.

MIŞCAREA DE PRECESIE A ECHINOCŢIILOR şi CEA DE NUTAŢIE a Pămintului se datorează mişcărilor de rotaţie şi revoluţie ale planetei. În decursul unui an, Soarele descrie, in mod aparent, pe bolta cerească, un cerc mare, numit ecliptică. Axa de rotaţie a Terrei este inclinată pe planul eclipticii cu un unghi de 66° 5'. Intersecţia eclipticii cu ecuatorul ceresc, care se află in acelaşi plan cu ecuatorul Pămintului, se realizează in două puncte, denumite puncte echinoxiale. Echinocţiul de primăvară se produce la 21 martie, iar cel de toamnă la 23 septembrie.

De unde numele mişcării de precesie a echinocţiilor? S-a observat incă din antichitate că, in fiecare an, Soarele intersectează punctele echinoxiale ceva mai devreme, incit echinocţiile retrogradează cu 50 s/an.

Cum este ştiut, o consecinţă a mişcării de rotaţie a Pămintului este turtirea sa la cei doi poli. Datorită proeminenţei ecuatoriale a Terrei, se produce o repartiţie disimetrică a forţelor de atracţie a planetei noastre asupra Soarelui şi Lunii. Din dubla acţiune a acestor două corpuri cereşti rezultă o tendinţă de modificare constantă a axei de rotaţie a Terrei (66° 5' faţă de ecliptică, descriind un con cu virful in centrul planetei). Perioada de descriere a acestui con este de 26 000 ani.

Producerea mişcării de precesie intr-o perioadă atit de indelungată (26 000 ani) face ca pe cercul descris de axa terestră să se producă mici ondulaţii, cu o perioadă de 18,5 ani. Ondulaţiile se datorează elipsei pe care o descriu polii Pămintului sub influenţa Lunii, care elipsă, in valori unghiulare, are axele sale de 36"; această mişcare suplimentară a Terrei se numeşte nutaţie.

MIŞCAREA DE DEPLASARE A POLILOR GEOGRAFICI pe suprafaţa globului terestru se produce sub forma unei spirale neregulate, numită polodie. Deoarece odată cu mişcarea polilor se mişcă şi latitudinile unor puncte de pe glob, acestui fenomen i s-a zis fluctuaţia latitudinilor Pămintului. Instrumentele astronomice de poziţie pot determina latitudinea locului cu o exactitate de 0,1", aceasta insemnind o eroare doar de 30 cm.

Prin analiză matematică şi prin observaţii astronomice s-au putut stabili condiţiile deplasării polilor geografici ai Terrei, mişcările lor fiind exprimate printr-o formulă cu doi termeni periodici, de 430 de zile şi de 365 de zile. Primul termen provine din acţiunea Lunii asupra umflăturii ecuatoriale a globului, iar al doilea termen are drept cauză fenomenele meteorologice, indeosebi deplasarea anuală a maselor de aer intre iarnă şi vară. Masa de aer care se deplasează la suprafaţa Pămintului este de circa 14 milioane de tone, iar deplasarea ei produce o balansare a axei Terrei cu o periodicitate de un an.

MIŞCAREA DE TRANSLAŢIE A SISTEMULUI SOLAR printre stelele Galaxiei seamănă cu a unei elice gigantice cu diametrul de 297 de milioane km, iar pasul este de peste 625 milioane km, reprezentind drumul făcut de Soare intr-un an in direcţia in care se face mişcarea sistemului solar (direcţia stelei Vega); viteza mişcării de translaţie este de 20 km/s.

Întregul grup local de stele, impreună cu Pămintul, este animat de o mişcare de translaţie in jurul centrului Galaxiei, executind o rotaţie la 275 de milioane de ani (anul galactic) cu o viteză de 220 km/s.

MIŞCAREA DE TRANSLAŢIE A GALAXIEI se produce in cadrul grupului local de galaxii.

Cu aceasta nu am trecut in revistă toate mişcările Terrei care influenţează intr-un fel sau altul viaţa pe planeta noastră, ci doar pe cele mai de seamă. Acestea sint insă cercetate continuu, fiind zi de zi mai accesibile omului, cunoasterii noastre nelimitate.

CONSTANTIN NEDELCU

PIONIERI
ÎN ÎNTRECERILE
„DACIADEI"

22 DE GIMNASTE PENTRU VIITOR

În fiecare după-amiază, în curtea Şcolii nr. 1 din Vatra Dornei îşi fac apariţia 22 de fetiţe. Şi cum apar, aşa şi... dispar, intrînd pe uşa sălii de sport, unde le aşteaptă şi le întîmpină, cu covorul întins şi aparatele pregătite, profesorul-antrenor Ionel Petre. Şi numaidecît, la cîteva minute după ce uşa s-a închis în urma ultimei intrate cine trece prin preajma sălii are prilejul să audă, răzbătînd afară, zdupăieli în cascadă neîntreruptă, tot timpul punctate de comenzile şi observaţiile antrenorului.

Aţi înţeles, desigur, că e vorba despre un cerc de gimnastică al fetelor. Dar asemenea cercuri sînt multe în ţară. De ce vi-l prezentăm pe acesta, de ce vă vorbim despre aceste fetiţe? Pentru că de cîţiva ani de zile ele se dovedesc cele mai bune gimnaste din judeţul Suceava şi, implicit, unele dintre cele mai bune din ţară. Cîteva dintre ele – Lăcrămioara Zancu, Oana Petre, Nadia Zlăgnean, Lenuţa Pînzaru, Corina Ichim, Raluca Luchian – sînt deja nume cunoscute în gimnastica noastră feminină, participînd de cîte două sau chiar trei ori la finala republicană a Cupei „Pionierul" (Festivalul pionieresc de gimnastică), în cadrul căreia au ocupat, de fiecare dată, locuri meritorii.

OINA – SPORTUL NOSTRU NAŢIONAL

DESCRIEREA JOCULUI

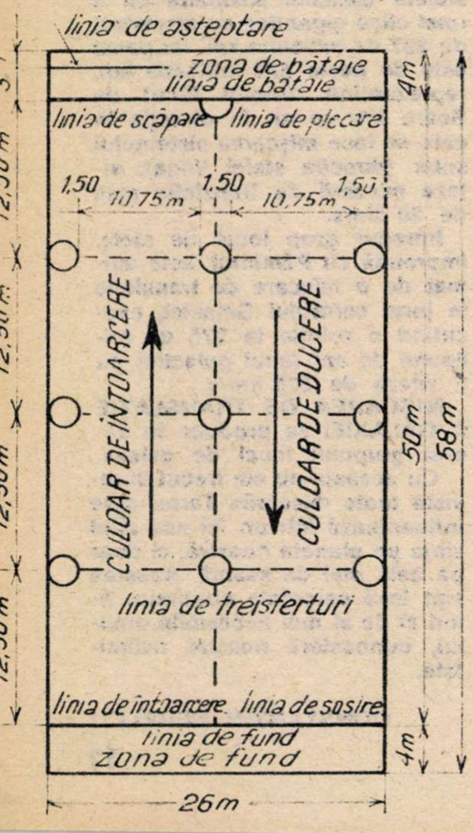

Începuturile oinei, străvechi sport românesc, se pierde în negura vremurilor. A fost creat de păstorii noştri, care în singurătatea dealurilor şi a munţilor au imaginat acest sport. Tot ei l-au răspîndit în toată ţara, unde a căpătat forme locale, în Transilvania jucîndu-se o variantă care se aseamănă în mare măsură cu basse-ballul.

Jocul de oină se desfăşoară între două echipe compuse din 11 jucători activi şi 3 jucători de rezervă, pe durata a două reprize, cu o pauză de 5 minute. În prima repriză o echipă se află la bătaie, iar cealaltă la prindere; în repriza a II-a, echipele îşi schimbă rolurile, echipa de la prindere trecînd la bătaie şi invers.

Cînd o echipă este la bătaie, cei 11 jucători, situaţi în zona de bătaie, bat pe rînd mingea (care este confecţionată din piele şi este umplută cu păr de cal) cu un baston din lemn în lungime de 1 m. Pentru bătaie, mingea le este aruncată de către un coechipier. Echipa aflată la bătaie poate acumula puncte de meci dacă jucătorii care bat trimit mingea foarte departe. Astfel, pentru o minge bătută la peste 65 m se obţin două puncte, ca şi pentru o minge bătută între 60 şi 65 m, dar neprinsă de fundaşul echipei aflată la prindere.

O minge bătută în zona de fund a terenului (60–65 m) şi prinsă de fundaş obţine un punct. Tot un punct se obţine şi pentru o minge trimisă în zona de trei sferturi (45–60 m) şi neprinsă de jucătorii echipei de la prindere.

După bătaia mingii cu bastonul, jucătorii de la bătaie vor trebui să intre în teren, pe la linia de plecare, individual sau pe grupe de 2–5 jucători, în funcţie de tactica echipei, pentru a parcurge cele două culoare (de ducere şi de întoarcere) în ideea de a se apăra şi a nu fi loviţi de jucătorii adverşi care caută să-i ţintească cu mingea pentru a obţine puncte de meci.

Dacă un jucător al echipei de la bătaie a bătut o minge pe care un jucător din echipa adversă a prins-o fără să atingă pămîntul, atunci se va juca faza de prins la mijloc, în care jucătorul căruia i-a fost prinsă mingea va fi „jucat" între jucătorul care a prins mingea şi un coechipier, din locul unde s-a produs prinderea. În această fază jucătorul „prins la mijloc" poate fi lovit cu mai multă uşurinţă.

Repriza se încheie cînd toţi cei 11 jucători ai echipei de la bătaie au bătut mingea cu bastonul şi au trecut prin cele două culoare ieşind din teren pe la linia de sosire.

Jucătorii echipei care se găsesc la prindere ocupă în teren 9 baze (cercuri), iar doi jucători, fruntaşul şi fundaşul, acţionează în zona de bătaie şi, respectiv, de fund a terenului. Cei 9 jucători care stau în baze se numesc mărginaşi (cei 6 din bazele exterioare) şi mijlocaşi (cei 3 situaţi în bazele din centrul terenului). Mijlocaşul 2 (din centrul terenului) este conducătorul de joc, „creierul" echipei de la prindere.

Jucătorii echipei de la prindere, după ce au prins mingea dintr-o bătaie a unui adversar, o pasează între ei cu rapiditate pentru a-l pune în dificultate şi a-l lovi pe jucătorul echipei adverse care se află în teren.

Prin poziţia jucătorilor de la prindere, în teren se formează 4 triunghiuri şi 4 careuri unde adversarii sînt jucaţi şi pot fi loviţi.

Echipa de la prindere obţine două puncte de meci pentru fiecare adversar lovit, acesta putînd fi lovit numai de două ori: o dată pe culoarul de ducere şi o dată pe cel de întoarcere.

Un jucător este lovit pe orice parte a corpului, cu excepţia palmelor cu care are voie să se apere de lovitură.

Pentru ca un jucător să fie considerat lovit şi să se acorde 2 puncte de meci, cel care a tras trebuie să fie cel puţin cu un picior în contact permanent cu suprafaţa bazei (cercului).

Jucătorii echipei de la bătaie pot părăsi bazele numai pentru prinderea sau recuperarea mingii.

În concluzie:

– jucătorul de la bătaie bate mingea cît mai lung şi se apără de loviturile adversarilor;

– jucătorul de la prindere urmăreşte să lovească adversarul cu mingea;

– punctele de meci se obţin prin bătăi lungi şi prin lovirea adversarului cu mingea, cumulîndu-se punctele realizate de aceeaşi echipă la bătaie şi la prindere.

Jocul este arbitrat de un arbitru de centru şi doi arbitri de linie.

Regulamentul jocului de oină este complex şi creează posibilitatea echipelor să aplice o tactică foarte variată, cu multe subtilităţi care conferă jocului frumuseţe şi spectaculozitate.

Prof. CRISTIAN COSTESCU,
secretar al Federaţiei Române de Oină

? Ați întrebat? Vă răspundem! !

O cititoare din Iași, AURELIA MUȘAT, elevă în clasa a VIII-a, este preocupată de orientarea sa profesională. „Aș putea deveni sudoriță?" ne întreabă ea.

Pentru Aurelia, ca și pentru baieții care vor să devină sudori, am cerut amănunte de la Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini.

Toate școlile industriale cu profil mecanic pregătesc elevii și pentru meseria de sudor. Urmează deci ca înscrierea în clasa a IX-a să se facă la un astfel de liceu. După absolvirea clasei a X-a există mai multe posibilități. Se poate continua clasa a XI-a și a XII-a la liceul respectiv, obținîndu-se astfel și calificarea de sudor. O altă alternativă este calificarea la locul de muncă, deci încadrarea în întreprindere după absolvirea celor zece clase. În fine, pot fi urmate, tot după absolvirea celor zece clase, cursurile de un an și jumătate ale școlii profesionale, la profilul dorit. Pentru o mai lesnicioasă orientare, este bine să țineți seama de marile întreprinderi din localitatea în care vă aflați, știind că pe lîngă acestea există întotdeauna licee și școli profesionale. Iată cîteva exemple: întreprinderile „23 August", „Semănătoarea", „Autobuzul", „Întreprinderea de Mașini Grele" din București; „Tractorul" și „Steagul Roșu" din Brașov; „Electroputere" din Craiova, „Înfrățirea" din Oradea; combinatele de utilaj greu din Iași, Craiova, Cluj-Napoca; șantierele navale din Galați, Constanța, Brăila, Drobeta-Turnu Severin etc.

MONICA RACOLȚA din Cehu-Silvaniei vrea să știe care este cea mai mare pasăre răpitoare.

Daca ai citit romanul lui Jules Verne sau ai văzut filmul „Copiii căpitanului Grant", nu ți-a putut scăpa scena în care un vultur imens îl răpește pe unul dintre copii, ducîndu-l în zbor spre cuibul său. Este vorba de un **condor,** cel mai mare dintre vulturi și cea mai mare pasăre răpitoare. Deși mereu mai rar, el mai poate fi văzut în Munții Anzi. Numele condorului provine din limba unei populații aborigene din Peru.

FĂNEL MATACHE din Drobeta-Turnu Severin vrea să știe cum se face altoirea cu ramuri.

În această tehnica se folosesc drept altoi ramuri de 5—15 cm, cu un mugur sau mai mulți. În altoirea simplă, care se execută în luna martie, altoiul și port-altoiul trebuie să aibă aceeași grosime. Se practică o tăietură piezișă pe portaltoi, apoi una asemănătoare pe altoi (a). Lungimea tăieturii va fi dublul grosimii portaltoiului (altoiului). Ambele tăieturi vor fi plane și egale, încît să se suprapună complet (b). Altoiul se scurtează deasupra celui de-al treilea mugur. Se leagă cu rafie, spiră lîngă spiră, strîns. Fig. c indică un alt chip de tăiere a altoiului și portaltoiului, care mărește suprafața de unire a țesuturilor generatoare, dar este mai dificil, cele două profiluri trebuind să se îmbuce perfect.

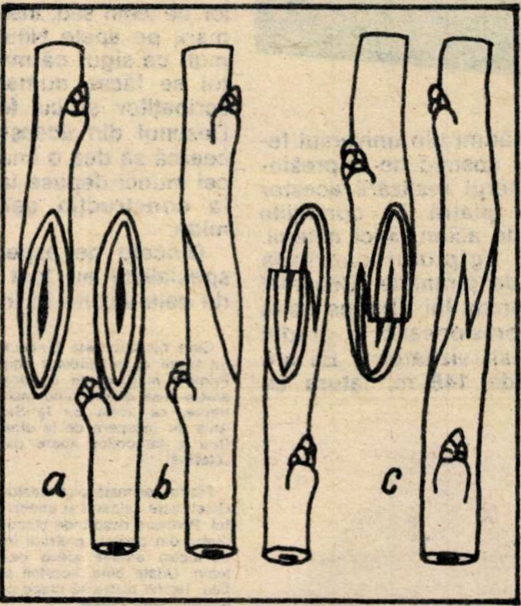

AGENDA
PIONIERULUI
COMANDANT

În activitatea fiecărei unități, gazeta „Semafor" trebuie să fie o adevărată tribună a opiniei pionierești care are menirea de a stimula spiritul de inițiativă, *de* a face cunoscută experiența pozitivă *și de* a nu trece nepăsătoare pe lîngă lipsuri. *Evidențiind succesele obținute la învățătură și în activitățile pionierești, ale detașamentelor și ale fiecărui elev în parte, „Semaforul" îi mobilizează pe toți în bătălia pentru continua autodepășire. Cu alte cuvinte, este* un prieten apropiat și de nădejde al fiecărui pionier. *De aceea, colectivele de redacție din școli, atunci cînd alcătuiesc sumarul fiecărei ediții, trebuie să fie preocupate de fiecare dată ca acesta să aibă* o arie tematică largă, *pentru a cuprinde aspecte din cît mai multe detașamente. O atenție deosebită trebuie acordată* asigurării eficienței *materialelor care urmează să apară și* gradului de interes *pe care acestea trebuie să-l suscite în rîndul cititorilor. Cum putem îndeplini aceste cerințe? În primul rînd,* printr-o foarte bună cunoaștere a pulsului vieții fiecărui detașament. *Responsabilul fiecărei rubrici a „Semaforului" trebuie să-și creeze un grup de colaboratori, din rîndul pionierilor, cu care să lucreze permanent. „Semaforul" poate avea un efect stimulator în rîndul membrilor unității susținînd acțiuni din cele mai diferite domenii – de la învățătură la întrecerea la muncă patriotică, la acțiunile „Tot înainte!" și „Patrie română, țară de eroi", la comportarea acasă, pe stradă și în școală etc. El ține la curent intreaga unitate cu ritmul desfășurării acestora, popularizîndu-i pe fruntași. Nu uitați* că și critica are rolul ei. *Dacă este bine făcută, la timp și fără a fi jignitoare, ea va avea un efect sigur în indepărtarea unor lipsuri precum delăsarea, chiulul, indiferența, lipsa de colegialitate etc. Prin foiletoane, caricaturi, epigrame cu adresă publicate la „Semafor", prin care criticăm o situație sau vreun coleg, folosim satira, atrăgînd atenția asupra neajunsurilor fără a fi răutăcioși. Numai așa critica își va atinge scopul.*

Un rol deosebit *în pregătirea unei ediții „Semafor"* trebuie acordat rubricaturii și graficii. *Alegeți titluri de rubrici atracțioase.* „Aplauze pentru...", „Da! spune Semaforul", „Cutezătorii printre noi", „Am aflat că...", „Chenar de onoare" *sînt cîteva titluri de rubrică sub care puteți insera victoriile obținute de membrii unității voastre în difertie domenii; după cum la rubrici ca* „Arena epigramiștilor", „În vizorul caricaturiștilor", „Nu! spune Semaforul", „Foiletonul săptămînii", „În vîrful peniței..." *vă puteți ocupa de aspectele negative. Desigur. mai puteți găsi și voi multe alte titluri inspirate pe care să le folosiți la „Semaforul" vostru.*

În această perioadă colectivele gazetelor „Semafor" din toate unitățile de pionieri trebuie să fie alături de copii, mobilizîndu-le energiile pentru a obține rezultate cît mai bune la învățătură, *în organizarea unor acțiuni cît mai eficiente pentru* îndeplinirea angajamentului la muncă patriotică, în acțiunile de înfrumusețare și bună gospodărire, la plantarea pomilor fructiferi și în acțiune de împădurire etc. *Încurajați și susțineți toate aceste frumoase activități prin rubricile „Semaforului"!*

Surpriza
RUBRICII

VĂ FACEM CUNOȘTINȚĂ cu trei dintre componentele grupului de balet de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din *Orșova,* laureat la precedenta ediție a Festivalului Național „Cîntarea României". Cine sînt ele? Surorile *Mihaela, Monica și Luminița Bunea* (primele - pioniere în clasa a IV-a și a II-a, iar cea de-a treia, în vîrstă de șase ani, șoim al patriei - care încă de pe acum se anunță ca un „trio foarte înzestrat"!

MARIN VLĂSCEANU din Drobeta-Turnu Severin dorește să știe cum se efectuează cercetările științifice submarine.

O piedică în efectuarea explorărilor submarine o constituia pînă nu de mult dimensiunea relativ mare a submarinelor de cercetare concepute astfel încît să adăpostească un cercetător sau doi. De curînd a fost realizat un mic submarin autonom, care navighează singur, condus de la distanță prin mijlocirea undelor acustice, singurele care se transmit prin apa mării. (Se știe că undele radio nu străbat prin mediul acvatic.) Micul submarin de cercetare a vieții marine are o autonomie de șase ore, timp în care poate să acționeze fie automat, pe bază de program, fie pe baza comenzilor primite de la o navă de suprafață.

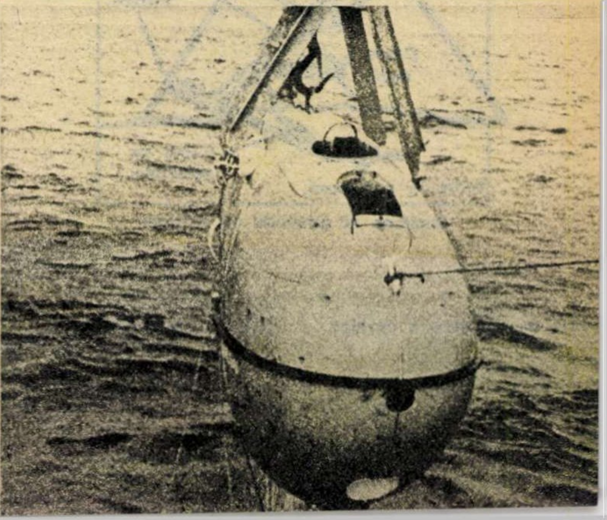

ENCICLOPEDIE „CUTEZĂTORII"

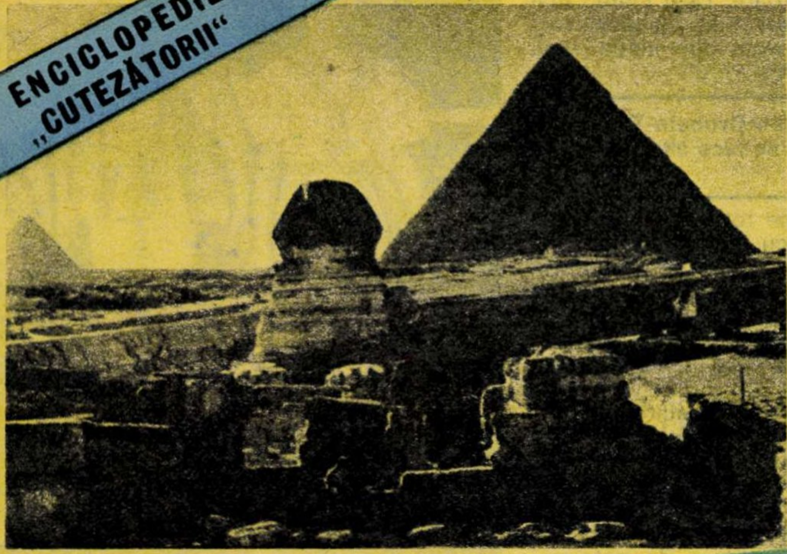

DIN TAINELE PIRAMIDELOR

O vastă literatură încearcă de sute de ani să desluşească toate semnificaţiile piramidelor, aceste monumente ale antichităţii care au rămas neîntrecute pînă astăzi. Mai profund însă decît legendele care au însoţit existenţa lor multimilenară sau decît legendele mai noi privind relaţia matematică dintre unele dimensiuni ale piramidelor şi anumite mărimi din universul terestru sau cosmic ne impresionează misterul realizării acestor coloşi de piatră în condiţiile Egiptului de acum cinci milenii.

Zestrea Egiptului cuprinde peste 70 de piramide. Cea mai mare, piramida lui Kheops de la Gizeh, impresionează în gradul cel mai înalt vizitatorul. Ea are înălţimea de 148 m, latura de 233 m şi cuprinde 6 milioane şi jumătate de tone de piatră cioplită dreptunghiular, adică 2 300 000 de blocuri cu volumul de 1,1 m³, lucrate cu atîta precizie încît nu a fost nevoie să fie legate cu mortar.

Aici au trudit 100 000 de oameni, schimbaţi periodic, de-a lungul a două decenii. La construcţie au fost utilizaţi prizonieri de război şi alţi sclavi, precum şi cetăţeni liberi, în perioada revărsării Nilului, cînd muncile cîmpului erau suspendate.

Nimeni n-a putut explica pînă acum în ce mod au putut să ridice arhitecţii Egiptului antic blocurile de piatră la 150 m cu mijloacele rudimentare ale vremii lor: dălţi şi ciocane de lemn şi cupru, singurul metal cunoscut în acea vreme. Blocurile de piatră erau aduse din cariere prin alunecare, cu ajutorul rolelor de lemn sau, instalate pe plute mari, pe apele Nilului. Este mai mult ca sigur că mai departe totul se făcea numai cu ajutorul scripeţilor şi cu forţa braţelor. Desenul din această pagină încearcă să dea o imagine a titanicei munci depuse la Giseh, ca şi la construcţia celorlalte piramide.

Dincolo de aspectul exterior, specialiştii au fost impresionaţi de cele văzute în interiorul piramidelor. Deşi jefuite în repetate rînduri de-a lungul secolelor, piramidele au mai oferit privirii arheologilor sarcofage, mumii, picturi murale, obiecte de folosinţă şi lucruri de preţ de tot felul. Rămîne o taină de ce constructorii au prevăzut sute de coridoare care nu duc nicăieri, dintre care unele întrerupte cu enorme blocuri de granit.

Au avut oare menirea de a-i deruta pe vizitatorii nepoftiţi, de a-i rătăci şi pierde în labirintul de piatră? Deloc exclus. Dar în majoritatea cazurilor ele nu au fost eficace. Persoane necunoscute au scos în afara piramidei, trecînd pe galerii extrem de înguste, lespezi de piatră artistic lucrată care cîntăresc tone. Nu se ştie în ce fel au izbutit s-o facă. În marea sală n-au mai rămas decît superbele picturi murale înfăţişînd scene din viaţa cotidiană şi datorate artiştilor de acum 4 000 de ani.

O altă taină o reprezintă faptul că în galeriile şi sălile din interiorul piramidelor, unde, fireşte, nu pătrunde nici o rază de lumină, nu au fost găsite urme de funingine care să ateste că aici au fost folosite torţe sau alte mijloace de iluminat asemănătoare.

Deşi studiate de atîta vreme, piramidele nu şi-au divulgat încă toate tainele pe care le ascund.

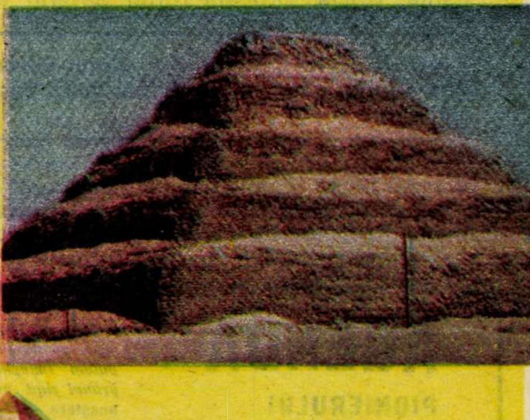

Cine nu cunoaşte binecunoscutul profil al piramidelor egiptene? Primele monumente de acest fel arătau însă diferit, fiind înălţate în trepte, ca acela de la Saqqara. Abia cu începere de la dinastia a III-a a faraonilor apare piramida „clasică".

Piatra destinată piramidelor de la Giseh este calcarul şi uneori granitul. Pentru a desprinde blocurile de piatră din cariere, pietrarii înfigeau în locuri anume alese pene de lemn. Udate bine, acestea se umflau, făcînd piatra să crape pe de-a lungul liniei dorite.

Învelişul exterior al piramidelor, în mare parte pierdut, era constituit din calcar lustruit. Plăcile se instalau de la vîrf spre bază, pe măsură ce se demontau rampele provizorii de acces. În final, feţele piramidei se înfăţişau ca „dintr-o bucată".

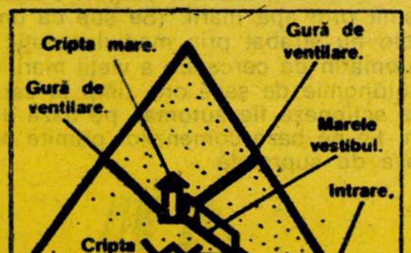
Cripta mare.
Gură de ventilare.
Gură de ventilare.
Marele vestibul.
Intrare.
Cripta mică.
Canal de colectare.
Încăpere subterană.

Secţiune în piramida lui Kheops

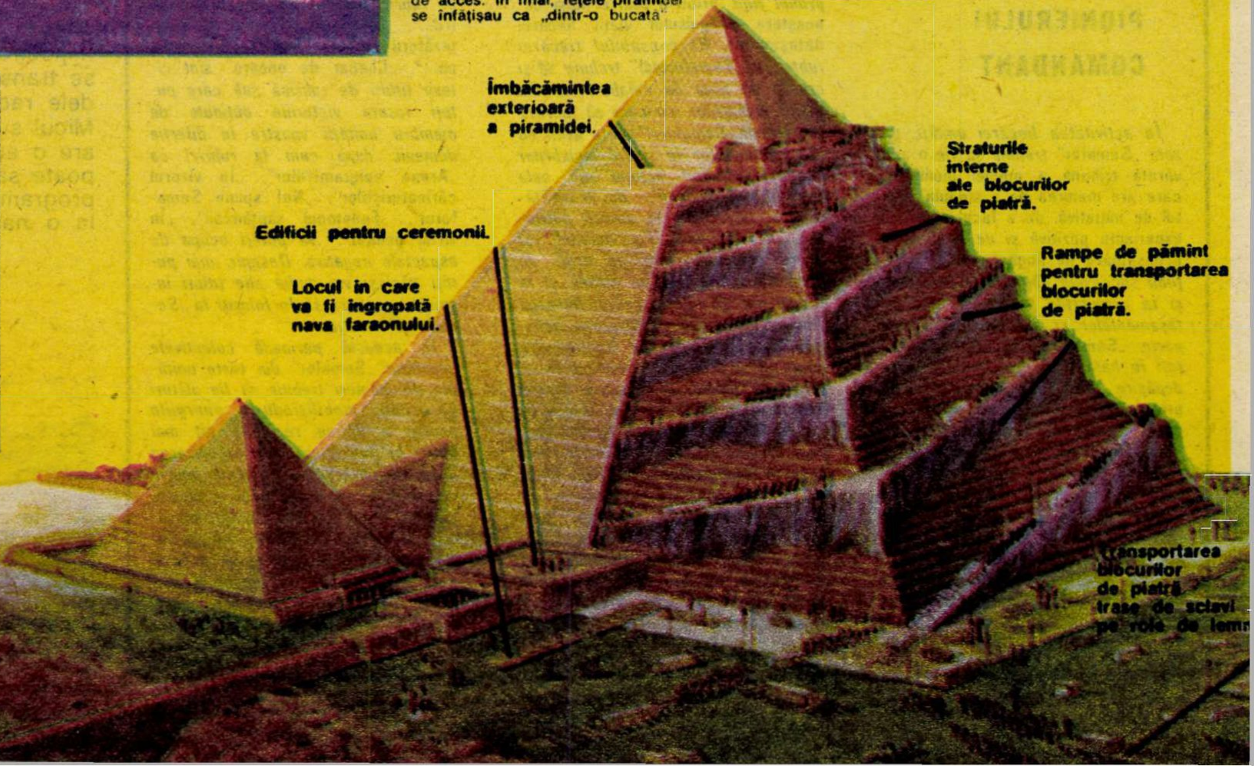
Îmbăcămintea exterioară a piramidei.
Straturile interne ale blocurilor de piatră.
Edificii pentru ceremonii.
Locul în care va fi îngropată nava faraonului.
Rampe de pămînt pentru transportarea blocurilor de piatră.
Transportarea blocurilor de piatră trase de sclavi pe role de lemn
Chei de acostare a navelor.
Drum de piatră.

Fabula românească

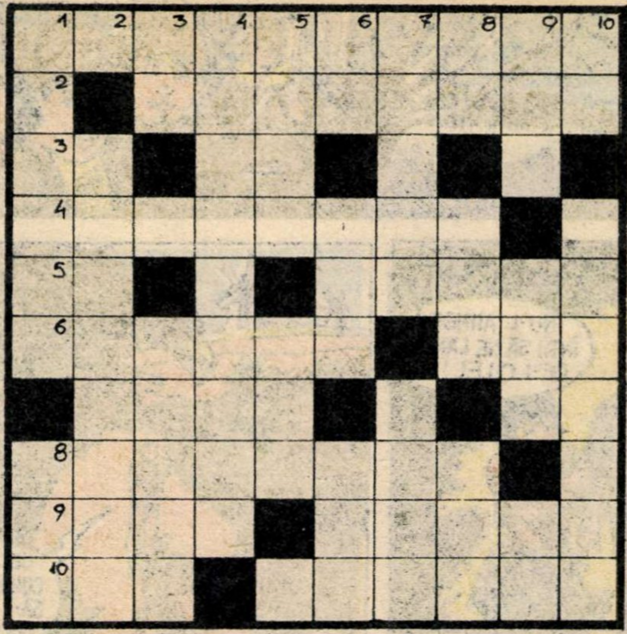

ORIZONTAL: 1) Scriitor clasic român, autorul fabulelor „Zimbrul și vulpea" și „Moara de vînt" (1818–1890). 2) Autorul fabulelor „Vînătorul și pădurarul" și „Omul și puricele" (1892–1977). 3) Andrei Mureșanu. Informat! 4) Răzuire. 5) Așa începe orice hrisov! Lopată. 6) Te invită afară. „Plugul și...", fabulă de G. Ranetti (neart.). 7) Fabulă de Nicolae Tațomir (neart.). Deasupra. 8) Unul dintre pionierii fabulei românești, autorul volumului „Fabule în versuri sau poezii alegorice" (1798–1864). 9) Înainte. Autorul fabulei „Călușul", caracterizat de Mihail Kogălniceanu ca fiind cel mai bun autor de cîntece satirice (1816–1858). 10) Una din frumoasele fabule a marelui poet Tudor Arghezi (1880–1967). Precursorul cel mai valoros al lui Gr. Alexandrescu, autor al fabulelor „Greierul și furnica", „Lupul și cucul", „Vulpea și bursucul", „Racul, broasca și știuca" (1806–1866).

VERTICAL: 1) Înaintaș al fabulei românești, autorul operei „Fabule, întîie oară în limba română versuite" (1862), ediție adăogită cu „Viața lui Esop" (1788–1869). „Peticul și..." este titlul unei fabule de Ionel Gologan (neart.). 2) Poet transilvan, autor al fabulei „Lupul" (1816–1863). 3) În temă! A ierta. 4) Mare dramaturg român, autor al fabulelor „Temelia", „Mîngîiere", „Boul și vițelul" (1852–1912). 5) Auzul sau mirosul. Personificare a soarelui la egipteni (mitol.). 6) Din Pann! Mreje. Roș schimbat! 7) Scriitor clasic român, autorul fabulei „Floarea caprii" (1812–1876). Cană stricată! 8) Dans sec! Răsărit. „... și găinile", fabulă de Grigore Alexandrescu (neart. pl.). 9) Rac încurcat! „... moralist", celebră fabulă de Grigore Alexandrescu (neart.). Elena Cuza. 10) La „Rîul și pîrîul"! Scriitor clasic român, autorul fabulelor „Biju și Grivei", „0 și 1", „Omida și furnica", „Gheata și șoșonul" (1875–1928).

DICȚIONAR: RIE, SRO, ACAN, RCA.

GIUSEPPE ISPAS
și DAN ȘTEFĂNESCU,
Piatra Neamț

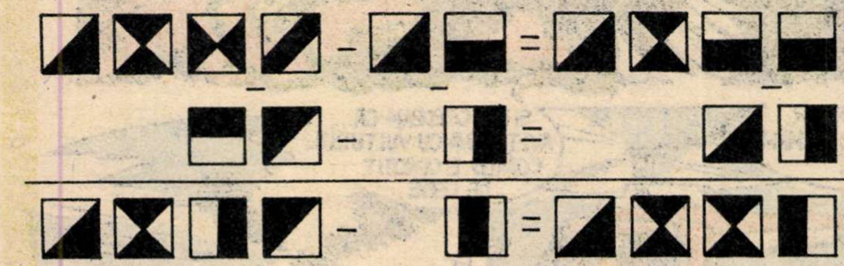

CALCUL ENIGMISTIC LITERAR

Înlocuind corect semnele cu cifre, se va obține un calcul exact, în care primul număr reprezintă anul nașterii celui mai mare poet al poporului nostru, unul din cei mai de seamă lirici ai literaturii universale; cel de-al doilea an este cel al debutului său cu o elegie scrisă la moartea lui Aron Pumnul, profesorul său de limba română; cel de-al treilea este anul în care a publicat poezia „Împărat și proletar", iar cel de-al patrulea anul în care a publicat capodopera sa „Luceafărul".

JOCUL CERCULEȚELOR

Înscrieți în fiecare din cele 12 cerculețe cifre de la 2 la 14, în așa fel ca suma lui „a" plus „a", plus „a", suma lui „b", plus „b" plus „b" și suma cercurilor unite prin diametre să fie egală cu 23.

Dacă aranjarea este corect făcută, suma cifrelor înscrise în cercurile exterioare trebuie să fie 92.

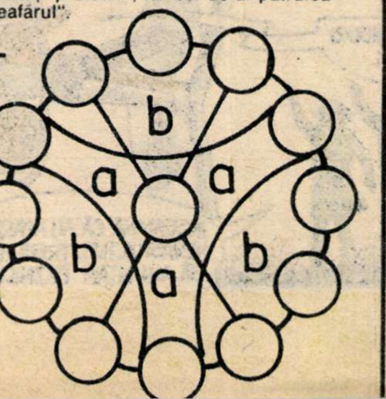

ARENA MATEMATICIENILOR

CU ISTEȚIME

SCRIEȚI NUMĂRUL 13 CU AJUTORUL A PATRU CIFRE DE 1, NUMAI PRIN ADUNARE.

MARCELA OPRIȘ
Școala nr. 18, Sibiu

TICUȚĂ CEL UITUC

TICUȚA ȘI-A RATACIT, PE UNDEVA, CALIMARA CU CERNEALĂ ȘI NU-ȘI POATE FACE TEMELE. AJUTAȚI-L VOI, DRAGI COPII, ȘI DE DATA ACEASTA!

●●●●●●●●●●●●●●

ȘAH

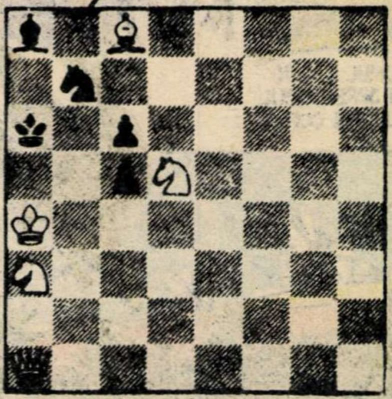

Albul mută și dă mat în două mutări.

Controlul poziției:

Alb: Ra4, Ca3, Da1, Cd5, Nc8.

Negru: Ra6, Cb7, Na8, pion c6, pion c5.

Soluția este: 1. Ca3 - b5, pion c6:b5 +

2. Ra4 — b3 mat.

Sau: 1. Ca3 — b5, pion c6:Cd5. 2. Da1 — f6 mat.

Sau: 1. Ca3 — b5, pion c5—c4. 2. Ra4 — b4 mat.

Problema a fost compusă de autor din memorie, fără să aibă tabla de joc în față, el aflîndu-se pe front în timpul primului război mondial.

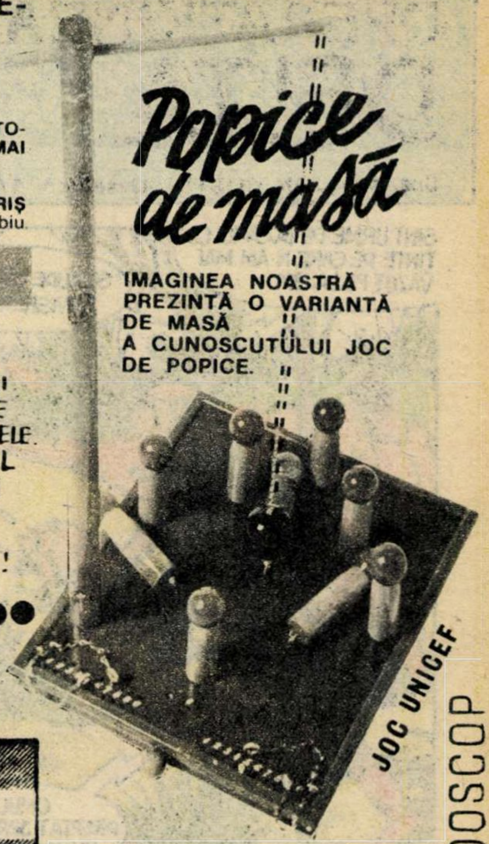

Popice de masă

IMAGINEA NOASTRĂ PREZINTĂ O VARIANTĂ DE MASĂ A CUNOSCUTULUI JOC DE POPICE.

JOC UNICEF

Realizate ca în imagine, popicele sînt prinse larg cu un șnur etc., printr-o gaură practicată în baza pătrată, de partea opusă a acesteia. Mingea de la jocul de popice este înlocuită cu o bilă de lemn atîrnată de un lănțișor. Lansată cu îndemînare, bila atinge un număr de popice, pe care le răstoarnă, aducînd jucătorului tot atîtea puncte. Acestea se notează cu ajutorul cheițelor de la marginea platformei. Evident, cîștigă acel jucător care acumulează mai multe puncte.

Coperta noastră
Foto: Grigore Prepeliță

Cercul pionieresc de ceramică al Liceului „N. Tonitza", București

CUTEZĂTORII 12 **Redacția revistelor pentru copii — București**

REDACTOR ȘEF: **ION IONAȘCU**
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACȚIE: **OVIDIU ZOTTA**

COLECTIVUL REDACȚIONAL: **Costache Anton, Ion Crînguleanu, Constantin Diaconu, Ioan Donca, Maria Ioanovici, Ion Mihăescu, Elena Mănescu, Margareta Micu, Maria Mitrea, Mihai Niedl, Ileana Pița, Grigore Prepeliță, Ecaterina Roșca.** *RESPONSABIL DE NUMĂR:* **Horia Aramă;** *PREZENTAREA ARTISTICĂ:* **Pompiliu Dumitrescu;** *PREZENTAREA TEHNICĂ:* **Viorel Sâmpetrean**

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. *Index 41836 16 pagini 1,50 lei*

OPERAȚIUNEA DELTA

6

Scenariu: ION COSTIN Desene: V TĂNASE și R. VINTILESCU

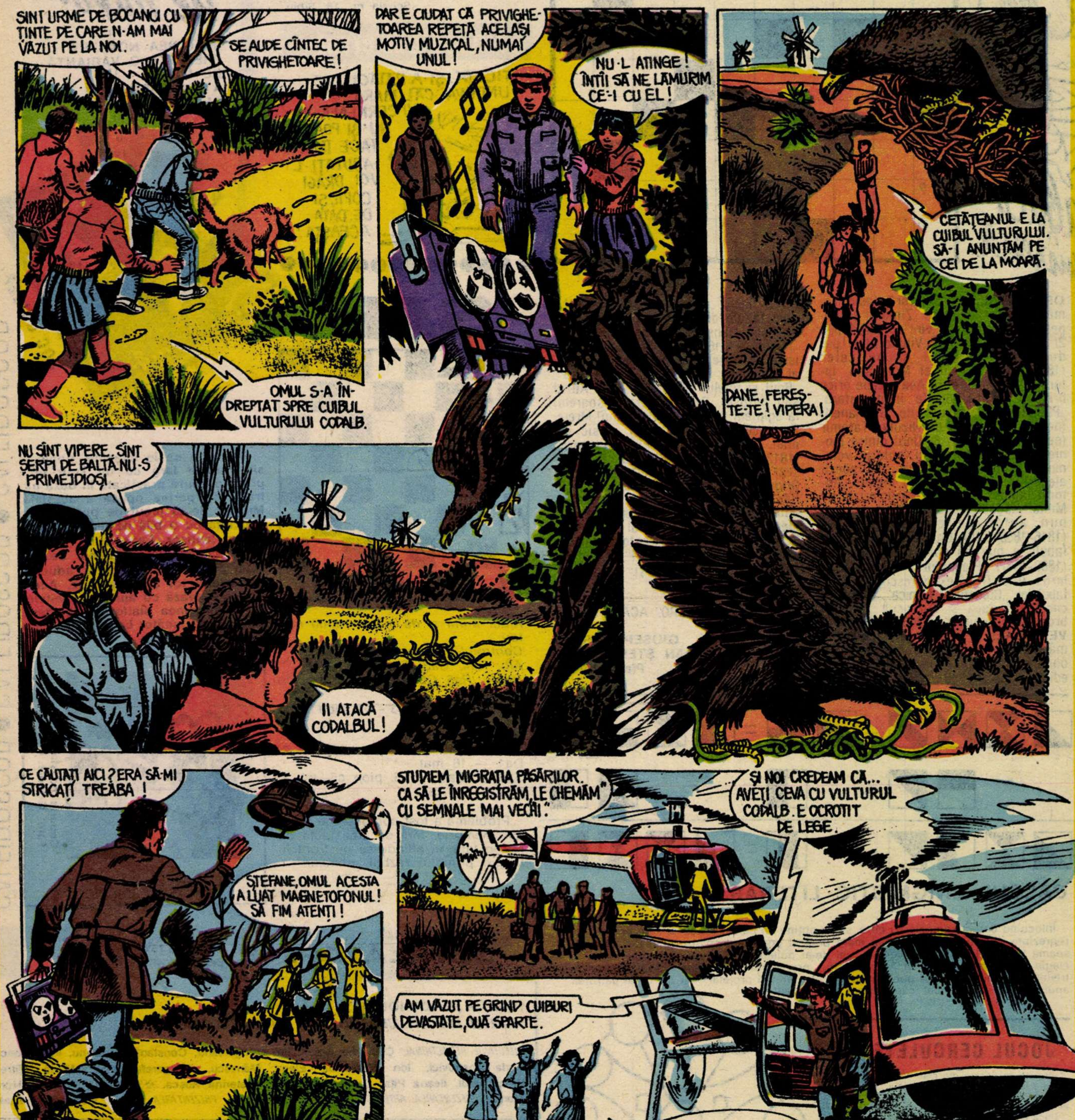
SINT URME DE BOCANCI CU ȚINTE DE CARE N-AM MAI VĂZUT PE LA NOI.
SE AUDE CÎNTEC DE PRIVIGHETOARE!
OMUL S-A ÎNDREPTAT SPRE CUIBUL VULTURULUI CODALB.
DAR E CIUDAT CĂ PRIVIGHETOAREA REPETĂ ACELAȘI MOTIV MUZICAL, NUMAI UNUL!
NU-L ATINGE! ÎNTÎI SĂ NE LĂMURIM CE-I CU EL!
CETĂȚEANUL E LA CUIBUL VULTURULUI. SĂ-I ANUNȚĂM PE CEI DE LA MOARĂ.
DANE, FEREȘTE-TE! VIPERA!
NU SÎNT VIPERE, SÎNT ȘERPI DE BALTĂ. NU-S PRIMEJDIOȘI.
ÎI ATACĂ CODALBUL!
CE CĂUTAȚI AICI? ERA SĂ-MI STRICAȚI TREABA!
ȘTEFANE, OMUL ACESTA A LUAT MAGNETOFONUL! SĂ FIM ATENȚI!
COBOARĂ ELICOPTERUL! FUGIȚI!
STUDIEM MIGRAȚIA PĂSĂRILOR. CA SĂ LE ÎNREGISTRĂM, LE CHEMĂM „CU SEMNALE MAI VECHI”.
ȘI NOI CREDEAM CĂ... AVEȚI CEVA CU VULTURUL CODALB. E OCROTIT DE LEGE.
AM VĂZUT PE GRIND CUIBURI DEVASTATE, OUĂ SPARTE.
ÎNSEAMNĂ CĂ AU APĂRUT NEVĂSTUICILE. TREBUIE SĂ ANUNȚĂM PAZNICUL.

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

13

JOI, 27 MARTIE 1986,
ANUL XX (NR. 964)

Din sumar:

- Acasă la viitorii mineri
- „Ați întrebat? Vă răspundem!"
- Acolo unde cu jucăriile nu-i de joacă...
- Meridianele copilăriei
- Operațiunea „Delta"

PCR

1921-1986

CADRAN POLITIC

Făurirea Partidului Comunist Român în primăvara anului 1921 constituie un eveniment de importanță epocală în istoria patriei, în desfășurarea luptelor revoluționare pentru dreptate socială și libertate națională, pentru victoria revoluției socialiste și edificarea noii orînduiri în țara noastră.

Apropiata aniversare a 65 de ani de la făurirea partidului are pentru toți oamenii muncii din patria noastră multiple și majore semnificații. Ei sînt ferm hotărîți să întîmpine această luminoasă sărbătoare prin remarcabile fapte de muncă, realizînd în mod exemplar obiectivele de dezvoltare economico-socială a României socialiste stabilite de Congresul al XIII-lea al partidului, indicațiile și orientările date de tovarășul Nicolae Ceaușescu, conducătorul partidului și statului nostru.

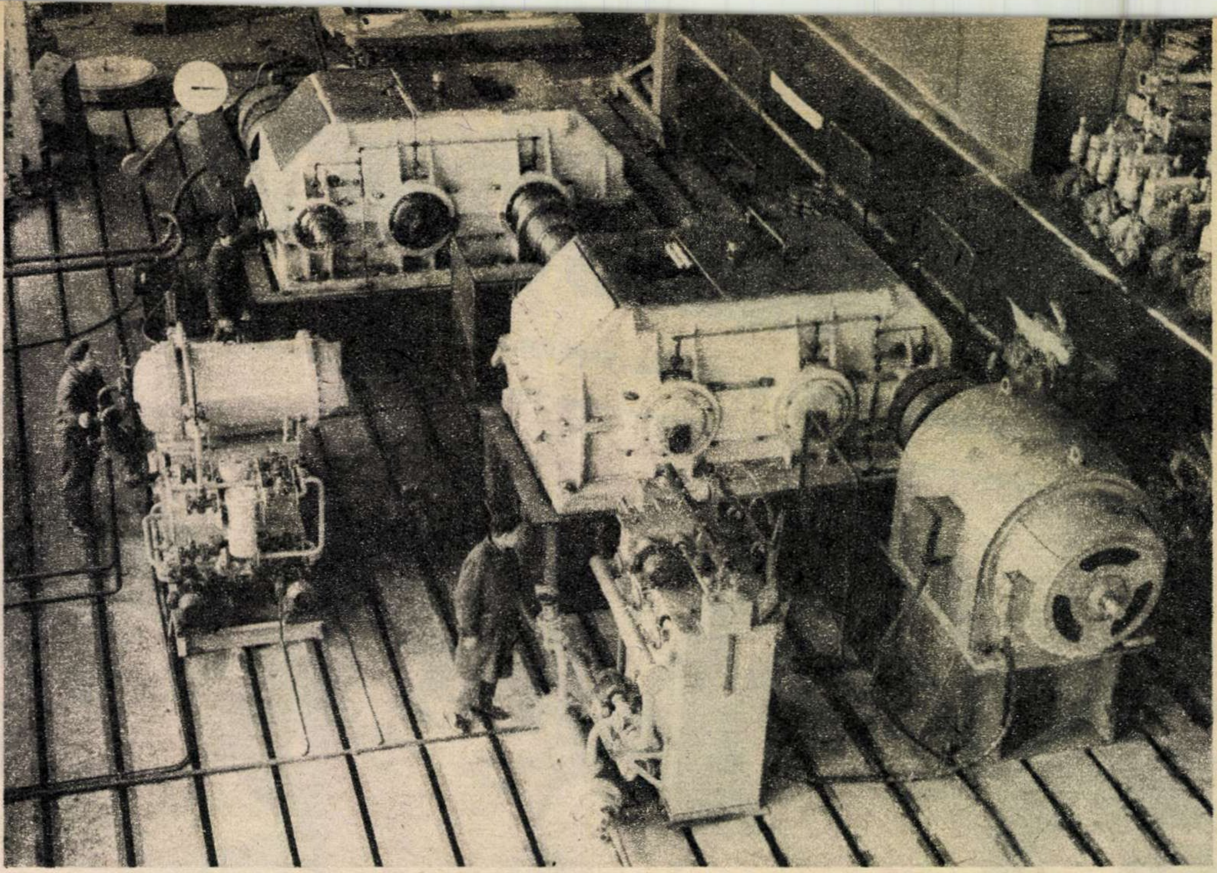

Mai sînt cîteva zile pînă la sfîrșitul lunii martie care încheie primul trimestru al primului an din actualul cincinal, etapă de dezvoltare la capătul căreia România socialistă va trece la stadiul de țară mediu dezvoltată. Oamenii muncii din toate domeniile de activitate cunosc că la baza înfăptuirii acestui grandios obiectiv trebuie situate realizările din primul an al cincinalului, anul 1986, în care se va asigura creșterea produsului social cu 7–8 la sută, a venitului național cu 10–12 la sută, a valorii producției-marfă industriale cu 8–9 la sută, a valorii producției globale agricole cu 6–7 la sută, a comerțului exterior cu 12–15 la sută, a productivității muncii cu 10–12 la sută.

De aceea, întîmpinînd cea de-a 65-a aniversare a partidului, colectivele de oameni ai muncii din sectoarele prioritare ale economiei noastre naționale, din celelalte domenii de activitate, răspunzînd cu dăruire exemplară și angajare revoluționară înflăcăratelor chemări ale secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, au obținut succese remarcabile în realizarea integrală a sarcinilor economice, în îndeplinirea și depășirea prevederilor planului suplimentar de producție industrială, a tuturor angajamentelor asumate în cadrul întrecerii socialiste.

Astfel, cunoscînd importanța industriei extractive pentru economia națională, minerii din Valea Jiului desfășoară o vie și rodnică activitate pentru sporirea producției de cărbune, obținînd, prin creșterea gradului de mecanizare și a productivității muncii, o producție suplimentară de 80 000 tone cărbune pe acest trimestru; minerii din Aninoasa, Întreprinderea minieră Cîmpulung, au depășit planul cu aproape 40 000 tone cărbune energetic, iar cei din Voievozi cu 44 000 tone. La rîndul lor, petroliștii se străduiesc să obțină resursele petroliere de care are nevoie economia națională, acționînd cu înaltă răspundere pentru îndeplinirea sarcinilor pe care le au: oamenii muncii de la schelele Videle și Șandra depun eforturi încununate de succese pentru reducerea termenelor de intrare în funcțiune a noi sonde, cei de la schelele Poieni, Brăila și Clejani aplică metode și procedee noi pentru optimizarea procesului de extracție a țițeiului.

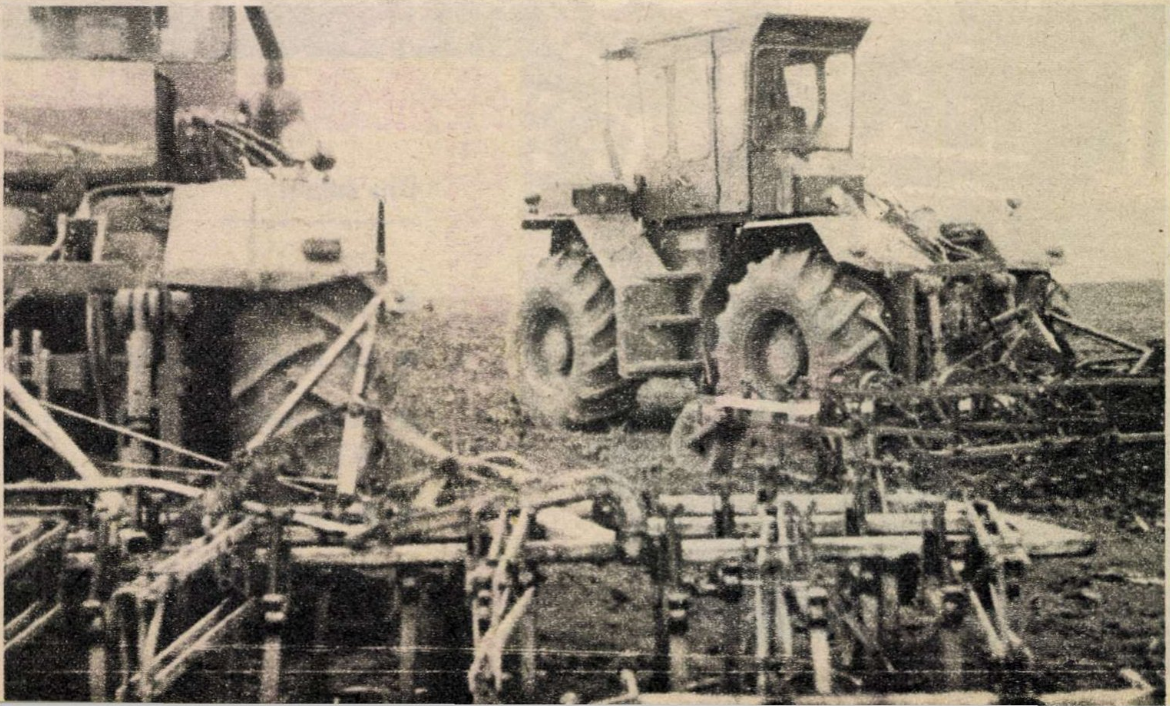

Cu rezultate deosebite este întîmpinată aniversarea făuririi partidului nostru și în celelalte sectoare ale economiei naționale. Oamenii muncii de la Întreprinderea de rulmenți Bîrlad au pus la dispoziția economiei naționale și au livrat la export, de la începutul anului, peste prevederile planului, peste 310 000 rulmenți, iar cei din județul Mureș au livrat suplimentar produse ale industriei electrotehnice și de mecanică fină în valoare de 69,1 milioane lei, mari cantități de carbid, amoniac de sinteză, prefabricate din beton armat, îngrășăminte chimice etc.

Aceeași dăruire entuziastă caracterizează și activitatea lucrătorilor ogoarelor din județele Timiș, Bistrița-Năsăud, Sibiu, din celelalte județe ale țării, care, în cadrul campaniei agricole de primăvară, sporesc cu fiecare zi suprafețele însămînțate sau plantate cu legume.

Faptele de muncă, voința unanimă a întregului popor de a înfăptui exemplar sarcinile din acest prim an al cincinalului constituie expresia elocventă a dragostei nețărmurite pe care oamenii muncii, toți cetățenii patriei o nutresc față de Partidul Comunist Român, față de secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit fiu al națiunii noastre socialiste.

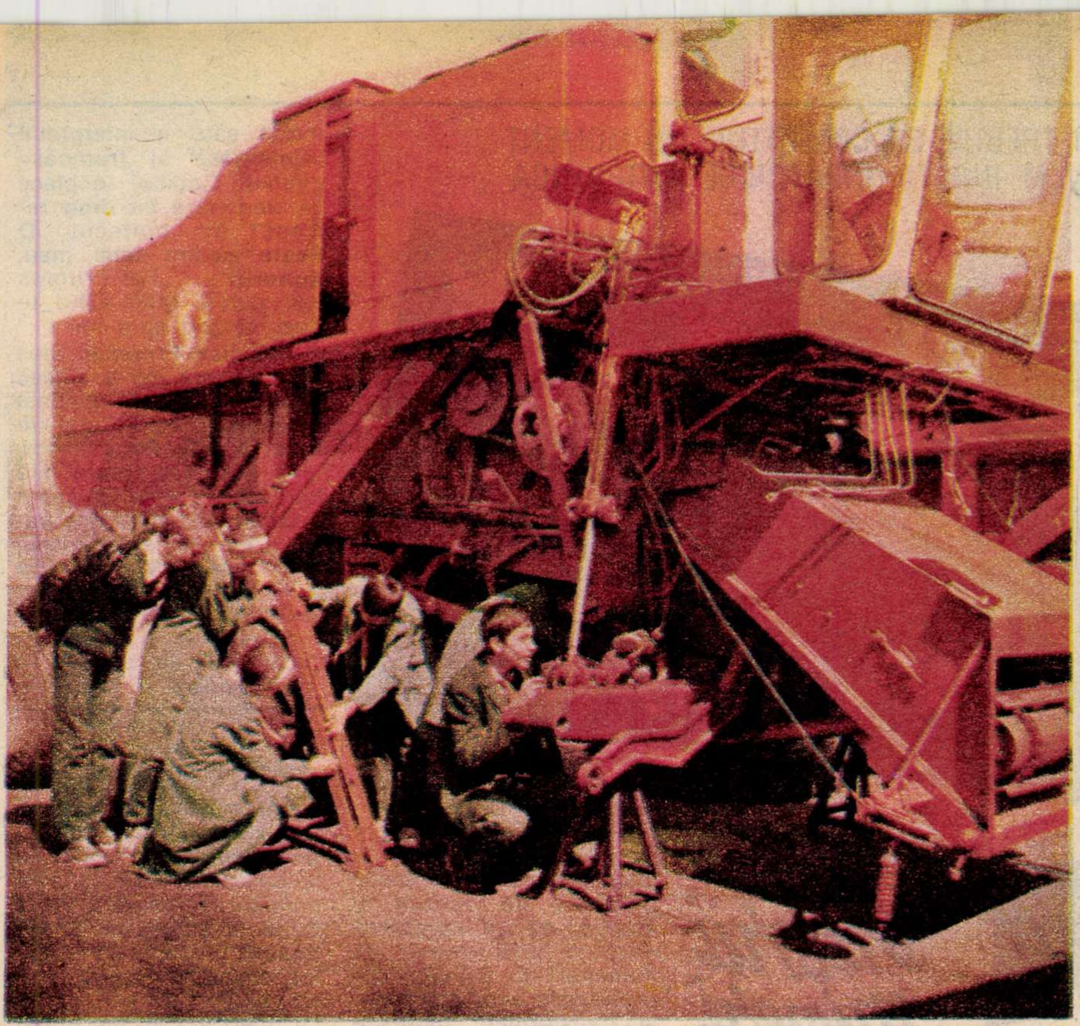

Patria

Ni-i patria tezaur de-mpliniri,
Şi ţărm de vis, şi cîmpul greu de pîine;
Tot mai uniţi prin faptă, prin simţiri,
Durăm în timp columne pentru mîine.

Cît noi arcade vremii dăltuiesc
Şi căi de-azur, să poarte-n larg solia,
Se-nalţă-n veac destinul românesc
Şi-n poartă de milenii România.

Mai luminos făcliile nu ard
Pe nici o vatră a planetei noastre.
Ca soarele, al patriei stindard
Dă strălucire zărilor albastre.

CRIŞAN CONSTANTINESCU

PENTRU CA PĂMÎNTUL SĂ RODEASCĂ MAI BOGAT

Statornicirea relaţiilor socialiste în agricultura noastră, amplu proces revoluţionar încheiat în primăvara anului 1962, a constituit un moment istoric deosebit, despre a cărui însemnătate tovarăşul Nicolae Ceauşescu arată: **„Victoria socialismului la oraşe şi sate, lichidarea pentru totdeauna a exploatării omului de către om reprezintă cea mai mare cucerire politică şi socială a partidului nostru“.**

Ceea ce astăzi numim „prima revoluţie în agricultură“ a fost o revoluţie în domeniul relaţiilor de producţie, prin trecerea mijloacelor de producţie şi a rezultatelor producţiei în proprietate socialistă — de stat şi cooperatistă — şi prin fundamentarea de raporturi noi, superioare, în rîndul ţărănimii.

Conceptul de nouă revoluţie agrară emană din prodigioasa gîndire ştiinţifică, novatoare a secretarului general al partidului nostru, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, din imensa sa încredere în capacitatea creatoare a clasei noastre muncitoare, a ţărănimii, a oamenilor de ştiinţă. Acest concept face parte integrantă din structura organică a socialismului care, pentru a-şi atinge ţelul istoric, nu poate fi decît revoluţionar pe tot parcursul existenţei sale. Acumulările cantitative (experienţă, dezvoltarea ştiinţei şi a industriei, ridicarea nivelului de conştiinţă a maselor) fac necesară şi permit trecerea la o fază nouă, superioară de dezvoltare a agriculturii, de transformare calitativă radicală a acestei ramuri. În concepţia partidului nostru, a secretarului său general, noua revoluţie agrară — ce se desfăşoară pe fondul revoluţiei tehnico-ştiinţifice — are un caracter complex, este un proces de natură economico-socială, tehnică, biologică şi ecologică, vizînd, aşadar, elementele de structură şi laturile calitative ale întregii activităţi agricole. Cu alte cuvinte, dacă prima revoluţie agrară a vizat relaţiile de producţie, a doua — declanşată la începutul cincinalului trecut — este o revoluţie în domeniul forţelor de producţie, al randamentelor, al modului de gîndire şi de acţiune. **„Ne propunem de fapt** — arăta în acest sens tovarăşul Nicolae Ceauşescu — **să realizăm o adevărată revoluţie agrară în ceea ce priveşte producţia, productivitatea muncii, nivelul tehnic, eficienţa economică, activitatea socială generală în satele noastre“.** Obiectivul central al noii revoluţii agrare îl constituie creşterea producţiei agricole prin valorificarea integrală a potenţialului productiv al pămîntului, concretizată în sporirea substanţială a randamentelor la hectar şi în zootehnie. Subliniind necesitatea creşterii rapide, în următorii ani, a producţiei agricole, a eficienţei economice, a activităţii din această ramură (a doua ca importanţă, după industrie), secretarul general al partidului a evidenţiat, în dese rînduri, rolul hotărîtor ce revine dezvoltării şi modernizării tuturor componentelor bazei tehnico-materiale a agriculturii, de care depinde transformarea muncii agricole într-o variantă a muncii industriale. În concordanţă cu această teză, pe lîngă înzestrarea agriculturii cu o gamă largă, variată — o adevărată sistemă — de maşini şi tractoare, o mare importanţă este acordată utilizării raţionale şi superioare a întregului fond funciar. De aici: cerinţa folosirii judicioase a fiecărui metru pătrat de pămînt; redarea în circuitul agricol a unor suprafeţe care, în prezent, au alte destinaţii; accent deosebit pe extinderea lucrărilor de îmbunătăţiri funciare prin amenajări pentru irigaţii a noi terenuri, lucrări de desecări şi de combatere a eroziunii solului. De aici: un Program naţional pentru asigurarea unor producţii sigure şi stabile, programe anuale, desfăşurate pe perioade şi genuri de lucrări, exigenţe sporite privind creşterea producţiei de cereale — problema fundamentală a agriculturii româneşti —, concomitent cu dezvoltarea prioritară a zootehniei.

În 1990, conform celor prevăzute în Directivele Congresului al XIII-lea al partidului, recoltele medii la hectar se vor ridica la 4 000 — 4 200 kg grîu şi secară, 5 500 — 6 000 kg porumb, 2 600 — 2 800 kg floarea-soarelui, 40—42 tone sfeclă de zahăr, 26—28 tone cartofi de toamnă. În 1990 vom ajunge la 5,5 — 6 milioane hectare irigate, la 11 milioane bovine, 15—16 milioane porcine, 28—30 milioane ovine şi caprine, la cel puţin 80 milioane păsări ouătoare (faţă de 48,2 milioane la începutul anului 1985). Sînt creşteri însemnate, apropiate şi chiar egale cu cele din ţările cu o agricultură puternic intensivă, care vor asigura producţii totale în stare să asigure o tot mai mare contribuţie a agriculturii la dezvoltarea generală a ţării.

Ing. IOAN ARTUR

ALEGEREA VIITOAREI NOASTRE PROFESII TREBUIE SĂ CONSTITUIE UN MOMENT DE MATURA CHIBZUINTĂ. CU TOȚII AVEM ÎNALTA INDATORIRE PATRIOTICĂ DE A OPTA ȘI A NE PREGĂTI PENTRU ACELE MESERII CERUTE DE DOMENIILE PRIORITARE ALE ECONOMIEI NAȚIONALE.

ACASA la viitorii mineri

Jienii au o zicală cunoscută din tată-n fiu: **„Cine bea apă din Valea Jiului, nu mai poate s-o uite“.** Născuți și crescuți în dragoste pentru bărbăteasca meserie de miner, copiii se pregătesc încă de pe acum să preia peste cîțiva ani de la părinți ștafeta acestei meserii nobile.

Porți deschise spre comorile din subteran

... Pe tabla clasei a VIII-a A, de la Școala nr. 2, Lupeni, se află o hartă a întreprinderilor miniere de pe Valea Jiului. A fost întocmită, cu acuratețe științifică și simț estetic. Pionierii **Mihai Cichi, Marian Liviu, Nicolae Goreș, Iulian Pelin** și **Constantin Matei** fac, pe rînd, expuneri clare, concise, marcînd pe hartă, cu cîte un steguleț, obiectivul economic prezentat. Acțiunea „Din tainele meseriei mineritului“, inițiată de ei, se află în plină desfășurare. În mijlocul lor au și invitați: tovarășul **Nicolae Bucur,** veteran în meseria de miner, tovarășul **Marcel Jimborean,** reprezentant al Întreprinderii miniere Bărbăteni, tovarășul **Liviu Avram,** directorul adjunct al Liceului industrial nr. 1, cu profil minier, Lupeni. Participă la acțiunea lor și membri din comandamentul unității, Giani Cîmpoieș și Navradi Hanelore. Pionierii clasei a VIII-a A își cunosc bine locurile natale și reușesc să facă o incursiune revelatorie în tezaurele subterane de la Petrila, Uricani, Lupeni, Vulcan, în întreaga constelație de mine ale municipiului Petroșani. Ei menționează noile mine care vor funcționa în actualul cincinal. **Iulian Țărmure, Iulian Blaga, Valentin Sterie, Iosif Moldovan, Viorel Blîndu** își exprimă dorința de a deveni muncitori mineri. „Tata — mărturisește Valentin — este miner și neamul meu este de mineri. Le voi urma exemplul“. Adresîndu-se copiilor cu căldură, invitații de onoare fac să învie scene grăitoare de dăruire în muncă, să se contureze chipuri pilduitoare de muncitori. Ei definesc coordonatele unor schimbări și transformări impresionante în munca și viața minerilor de astăzi, extinderea mecanizării și automatizării, tehnica înaintată utilizată în subterane, profilarea muncitorului miner, ca un muncitor specialist, care lucrează cu unelte moderne. În fața pionierilor se relevă eroismul și frumusețea acestei munci, posibilitățile de a-și căli caracterul, de a se forma ca oameni noi, minunați, curajoși.

IOSIF PRESECAN

MONICA PRESECAN

„Onoare muncii“

Și astăzi își amintesc cu toții acele clipe, cînd au întîmpinat o brigadă fruntașă de mineri, la ieșirea din schimb. Astfel de inițiative au fost îmbrățișate de toate unitățile pionierești ale Petroșanilor. Ei, cei din clasa a VIII-a A, de la Școala nr. 4, Petroșani, sînt apreciați în unitatea lor pionierească astfel: „Ponderea elevilor buni la învățătură, aici, este de vîrf“. Cu atît mai mult s-au simțit mîndri că merită să participe la activitatea tradițională intitulată „Onoare muncii“. Au plecat la Întreprinderea minieră Livezeni. De cum au ieșit din schimb acei oameni dîrji ai adîncurilor pămîntului, copiii i-au întîmpinat cu flori. Au recitat poezii. Grupul lor folk, unanim apreciat pentru talentul său, a interpretat numeroase și frumoase cîntece. Copiilor le place să fredoneze cu drag refrenul din cîntecul **„O floare pentru tatăl meu, minerul“...** „Făt-Frumos ești parcă, tată/ Cînd te duci în zori spre mină...“

...Monica Presecan încă de cînd era într-a cincea își dorise să fie evidențiată la panoul tradițional în toate școlile Petroșanilor, „Pe aceleași trepte ale hărniciei“, unde pionierii fruntași stau alături de părinții lor, mineri fruntași. Din clasa a V-a, Monica n-a mai părăsit panoul. Astfel, ea își dă mîna simbolic cu tatăl ei, Iosif Presecan, șef de brigadă la I.M.-Aninoasa.

Privind cutezător spre viitor

— **Ce trebuie să fac, ce vreau să fac, ce pot să fac...** Sînt întrebări importante cărora au căutat să le găsească răspunsuri și pionierii din **clasa a VIII-a C,** de la **Școala nr. 5, Petroșani.** Printre activitățile lor recente se înscrie și întîlnirea pe care au inițiat-o cu tineri liceeni din municipiu. Dialogul viu pe care l-au purtat cu ei le-a trezit satisfacție. **Daniel Brînzan** a vrut să afle amănunte despre practica în laboratoarele liceului industrial; **Florin Pătrașcu** dorea să-și facă o idee despre nivelul de predare al unor obiecte de învățămînt la liceu; **Adela Pop,** să știe care sînt diferențele dintre profilul de informatică și cel de electrotehnică; **Carmen Nagy,** ce profiluri ale liceelor din municipiu sînt mai adecvate pentru fete ș.a.m.d. Oaspeții, **Florina Popa, Florin Archip, Valentin Braga, Robert Murany, Lucian Munteanu,** elevi în treapta a doua de liceu, le-a vorbit detaliat despre varietatea meseriilor din domeniul mineritului, pentru care se pregătesc în liceele din municipiu. Dezbaterea lor colegială a avut darul să lărgească sensibil orizontul opțiunilor, dovedind că pionierii claselor a VIII-a se gîndesc cu seriozitate la viitorul apropiat, cînd vor deveni colegi buni cu liceenii pe care i-au invitat în mijlocul lor. Și nu peste mulți ani ei se vor înrola în eroicul detașament al temerarilor muncitori ce extrag prețioasele bogății ale adîncurilor, spre continua înflorire a patriei dragi.

M. MICU

SEMNAL! SEMNAL! SEMNAL!

Acțiunea „TOT ÎNAINTE!“

În dimineața zilei de **30 martie,** membrii unităților din toate orașele și satele țării se vor întruni în careul pionieresc pentru a face bilanțul realizărilor obținute de fiecare detașament pe itinerarele **etapei de masă** ale acțiunii „Tot înainte“ dedicată, în acest an școlar, **aniversării a 65 de ani de la făurirea Partidului Comunist Român.**

Pe parcursul celor cîteva luni de la declanșarea etapei de masă, milioanele de copii ai țării, pionieri și școlari, au înscris, sub cele patru cunoscute generice ale acțiunii, bogate activități de educație patriotică, revoluționară. Ei și-au îmbogățit orizontul cunoașterii și au cinstit prin fapte principalele momente ale gloriosului trecut de muncă și luptă al poporului nostru și tradițiile revoluționare ale clasei noastre muncitoare, realizările obținute în anii construcției socialiste, măreţele înfăptuiri ale Epocii Nicolae Ceaușescu.

Concursurile tematice privind istoria partidului, realizările prezentului și perspectivele de dezvoltare ale țării, cele tehnico-aplicative, de îndemînare și de orientare turistică, ca și spectacolele prezentate de formațiile artistice ale detașamentelor vor încununa, la 30 martie, etapa de masă în fiecare unitate. Tot atunci vor fi stabilite echipajele care vor reprezenta unitatea în noua etapă — **etapa pe localitate** — ce se va desfășura în perioada aprilie-mai.

Împreună cu felicitările adresate tuturor pionierilor și școlarilor pentru frumoasele fapte înscrise în cronica etapei de masă a amplei acțiuni, le adresăm călduroase urări de succes în etapa pe localitate de pe ale cărei itinerare așteptăm cît mai multe vești.

MERIT PIONIERESC

Prin munca, hărnicia și talentul lor, copiii din Orșova, județul **Mehedinți,** se străduiesc, zi de zi, să sporească frumusețea și faima așezării în care trăiesc. Între ei se numără și pionierii din imagine, înzestrați cu harul de a reda prin graiul artelor chipul frumos al orașului și al țării, viața cotidiană, jocul și bucuria de a trăi în pace. În fiecare săptămînă îi putem întîlni în atelierul cercului Tapiserie și grafică și la „Atelierul fanteziei“ de la Casa pionierilor și șoimilor patriei. Încă în urmă cu patru ani, de cînd și-au început activitatea, ei au manifestat pasiune și interes pentru tehnicile picturii pe lemn și sticlă, macramé și linogravură. Din materiale recuperabile au confecționat jucării, păpuși, măști, mărțișoare. În același timp și-au înfrumusețat atelierele și interioarele Casei.

O primă confirmare a faptului că munca aduce împliniri a constituit-o premiul obținut de pioniera **Marieta Bașulescu** pentru pictura pe lemn „Azi știu ce vreau să devin mîine“. Alte premii I și II obținute de **Ana Ciucă, Corina Ionescu, Matyas Ariana** și **Eugenia Dăescu** la concursul interjudețean „Lume pentru ochii copiilor“ veneau să le încununeze strădania. Linogravura — tehnică dificilă care implică etape de pregătire migăloasă a materialelor și uneltelor, efortul creator în transpunerea subiectelor — a unit în jurul conducătorilor de cerc tot mai mulți pionieri pasionați. Între ei se numără **Adina Moșneanu, Corina Ionescu, Otilia Ionescu, Ozana Brăteanu, Camelia Marianici, Lăcrămioara Marianici** și mulți alții. Frumoasele rezultate obținute de ei la concursurile „Românie, plai de aur“ și „Eroica“ i-au mobilizat să pornească la drum și în acest an cu dorința de a obține noi și bogate împliniri. Le urăm din toată inima succese și bucurii.

PCR 1921-1986

PIONIERII ÎNTÎMPINĂ PRIN FAPTE GLORIOSUL JUBILEU

ÎN AMPLUL repertoriu de acțiuni pe care pionierii din școlile **Sectorului II** al **Capitalei** le dedică aniversării a 65 de ani de la crearea P.C.R., se înscrie și concursul de creație literară și plastica recent lansat și intitulat **„Cinstim memoria eroilor patriei“** ● **ÎN PLINĂ DESFĂȘURARE** se află, de asemenea, acțiunea **„Memoria străzilor“**, în cadrul căreia pionierii aceluiași sector întreprind itinerare istorice, vizitînd și investigînd acele locuri ale Bucureștiului care amintesc emoționante momente din lupta partidului în anii grei ai ilegalității ● **PRINTRE** numeroșii pionieri-poeți care închină versuri-omagiu apropiatei sărbători a partidului, se află și **Lucica Dan**, elevă în clasa a VIII-a la **Școala nr. 286, Dragomirești-Vale, Sectorul agricol Ilfov.** Iată două semnificative strofe din poezia sa, intitulată „Partidul“: „Te-ai zămislit prin lupta/ A mii de muncitori/ Iar fala ta crescut-a/ Incă din primii-ți zori.// 65 de ani de glorii / Partid, ne-ai dăruit/ Și pasul spre victorii/ Tu ne-ai călăuzit.“ ● **MEMBRĂ** a subredacției pionierești „Aspirații“, de la **Liceul „Spiru Haret“** din **Tulcea, Cristina Crîncev** ne scrie că a fost părtașă momentului emoționant pe care l-au trăit colegii ei din clasa a V-a B în sala care găzduiește muzeul școlar amenajat de către pionieri în cadrul acțiunii “Patrie română, țară de eroi“: rostirea și semnarea solemnului Legămînt al pionierului ● **PRIMĂVARA** a declanșat o teribilă mobilizare de energii în rîndul pasionaților zootehniști de la **Școala Ionești,** județul **Vîlcea.** Microferma lor necesită urgente lucrări de reamenajare și extindere, odată cu creșterea efectivului de păsări ouătoare, de porumbei și iepuri. Colegii lor apicultori și sericicultori nu se lasă nici ei mai prejos. Noi le dorim tuturor, în acest anotimp al hărniciei, mult succes! ● **MARIUS CARA**, de la subredacția „Cutezătorii“ din **Ploiești** ne trimite imagini inedite cu... cîțiva dintre copiii interpreți ai noului film pentru voi „Marele premiu“: împreună cu regizoarea **Maria Callas-Dinescu, Bogdan Bazgă, Crenguța Doncea** și **Florin Dodescu** au fost oaspeții pionierilor de la **Școala nr. 20** din municipiu. Cel de-al patrulea, **Costin Albu,** s-a aflat însă în dublu rol: de aplaudat interpret al unuia dintre eroii filmului, dar și de... foarte emoționată gazdă! Fiindcă el este elev în clasa a IV-a B chiar la această școală ● **O TELEGRAMĂ** f.f. urgentă a sosit la redacție pe cînd articolul „Cînd o simplă literă devine... carte de vizită!“ se afla sub tipar: „Clasa a VII-a D de la **Școala nr. 1 Motru** a organizat fulger măsuri de îndreptare. De aproape zece zile, nici o nota slabă, nici o absență. Stop! Vă vom ține la curent cu noutățile. Stop!“

RITM

ACOLO UNDE C

UNIVERSUL ÎN MINIATURĂ

Vă invităm, dragi prieteni, intr-o călătorie in lumea de vis, de culoare, de zimbet, de freamăt şi de... viaţă a jucăriilor! Ne putem alege după vrere orice vehicul, incepînd de la tractor, maşină, tren, vapor, avion şi pînă la cea mai complicată navă spaţială. Putem să ne formăm şi un alai de roboţi inteligenţi sau, pur şi simplu, de simpatici urşi, tigri, elefanţi invăţaţi să facă fel de fel de lucruri nostime. Din bagajul nostru nu va lipsi insă, in nici un caz, aparatul de fotografiat şi carneţelul de notiţe. Aceasta pentru că ne-am propus să aflăm, de fapt, in ce fel şi unde se nasc jucăriile. Primul popas — CENTRUL DE CERCETARE ŞTIINŢIFICĂ ŞI INGINERIE TEHNICĂ PENTRU ARTICOLE CASNICE — care se preocupă, in mod ştiinţific, de proiectarea şi realizarea jucăriilor în întreaga ţară.

— Aţi întrebat cum şi unde se nasc jucăriile? Mai intii ele există in... imaginaţia creatorilor. A creatorilor de aici, a creatorilor din intreprinderile de jucării din ţară. Apoi „gîndul se aşază" pe hirtie sub formă de linii, repere, cote. O dată, de două ori, de zeci de ori pentru cea mai simplă jucărie, ne explică MIHAELA BOTNARIU, cercetător ştiinţific la acest centru.

— De ce totuşi este atit de complicat?

— Jucăria, pentru creator, nu-i un lucru de... joacă, ci inseamnă muncă serioasă. EL CREEAZĂ UN UNIVERS ÎN MINIATURĂ! Şi pentru aceasta trebuie să ia in calcul o mulţime de lucruri. Jucăria trebuie să „trăiască", să „aprindă" imaginaţia copiilor, să le sugereze „scenariul de joc", cum zicem noi, specialiştii. Mai mult decit atit, ea poate fi un excelent mijloc de transmitere a unor cunoştinţe, de exersare, de invăţare a unor reguli de conduită, de cooperare sau de competiţie in cazul jocurilor colective.

— Şi de unde ştie creatorul că a reuşit să inglobeze in jucăria realizată toate aceste calităţi?

— Este un drum lung pînă se poate convinge de acest lucru. După ce proiectul său este gata — de cele mai multe ori sint angrenaţi mai mulţi creatori — se trece la realizarea prototipului, adică a modelului care nu intră in fabricaţie decit după ce este analizat, studiat şi omologat de specialişti. Printre aceştia sint şi... copii.

— Îşi spun ei părerea?

— Da, dar fără ca măcar să-şi dea seama de lucrul acesta. Jucăria sau jucăriile „in probă" sint oferite — in cămine, grădiniţe, in şcoli — copiilor de diferite virste după cum acestea au fost concepute. Fără a bănui că sint observaţi, copiii se grăbesc, bineinţeles, să folosească de indată prilejul. Nu-i greu să le inţelegem reacţiile.

Cei mici, de pildă, cind se intilnesc cu personaje cunoscute, şi intr-un mod fericit realizate, le string la piept, le vorbesc sau chiar le sărută. Cei mari, cînd au la indemină jucării complicate, le studiază mai intii cu seriozitate apoi, dacă le stirnesc interesul, sînt tentaţi să le desfacă, să le afle secretul, dar se poartă cu multă grijă şi atenţie să nu le strice.

— Şi dacă nu le plac?

— Le invirtesc, le răsucesc pe toate părţile, doar, doar or găsi ceva deosebit. Apoi le părăsesc. Nu acelaşi lucru se intimplă cu jocurile logice, de perspicacitate, ce presupun diferite combinaţii, construcţii, montaje, de fapt cele care se adresează mai ales intelectului. Am constatat că de acestea se lasă copiii cel mai mult captivaţi. Este şi motivul care ne determină şi pe noi, cercetători şi creatori, să tindem mereu spre jucării care se adresează atit sufletului cit şi minţii lor iscoditoare.

UN CERTIFICAT DE NAŞTERE NEOBIŞNUIT

Numele: Ciclop. Prenumele: jucarie utilaj de construcţie cu şenilă. Data şi locul naşterii: februarie 1986, Timişoara. Semne caracteristice: este acţionat prin telecomandă, se deplasează rapid stinga-dreapta, inainte-inapoi şi are culoarea roşie. Observaţii: la testare a rezistat la o sută de incărcări şi descărcări efectuate de un harnic şi neobosit băiat, in virstă de 12 ani.

Nu, nu-i glumă. Jucăriile au, absolut toate, „certificat de naştere". Chiar dacă nu se numeşte aşa şi chiar dacă formularea nu corespunde celei de mai sus, vă asigurăm că datele din fişa care insoţeşte in fabrică prototipul — adică modelul — spre a fi realizat in serie sint mult, mult mai numeroase.

„Ciclopul" deci s-a născut la ÎNTREPRINDEREA „AMBALAJUL METALIC" din TIMIŞOARA, unde există o mare secţie producătoare de jucării. Cu un avion, de data aceasta „de-adevărat", am zburat, zilele trecute, spre oraşul de pe Bega pentru a afla amănunte in legătură cu procesul de fabricaţie, propriu-zis, pentru a vă transmite ultimele noutăţi ce vi se pregătesc chiar in acest an. Iată-ne deci in faţa unei clădiri, cu parter şi două etaje, luminoasă, prietenoasă încă de la poartă. Peste tot intilnim oameni tineri foarte, foarte ocupați. La proiectare (iarăşi proiectare, fără de care nu poate fi conceput nici un „reper"), la planşete se lucrează de zor. Şeful atelierului, **DORU BOGOEVICI**, ne explică faptul că pentru o simplă jucărie din plastic trebuie realizate chiar şi 200 de desene in vederea fabricării celor aproximativ 30 de „SDV"-uri (scule, dispozitive, verificatoare speciale) şi 14—15 matrițe (forme).

Sintem conduşi prin secții, ni se explică procesul de fabricație, apoi primim invitația să ne... jucăm. În secția de „injectat plastic", maşini uriaşe sint acționate prin fel de fel de butoane şi, in citeva secunde, apar carcase de maşini, corpuri de avioane, scaune ce urmează a fi introduse in vehicule, faruri şi cite şi mai cite. Fiecare are insă drumul său. Carcasele, de pildă, merg la... metalizare pentru că maşina care pretinde a fi „Raliu Nr. 1" trebuie să se respecte... Într-un cuvint, să păstreze — desigur, la scară redusă — caracteristicile modelului real. Este o regulă care, dacă este incălcată, ii nemulțumeşte pe... beneficiarii-copii.

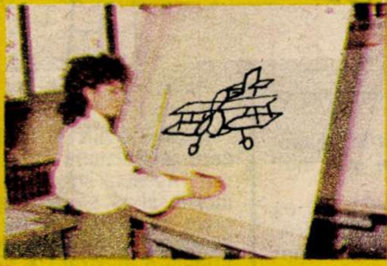

JUCĂRIILE NU-I DE JOACĂ...

Foto: MIHAI NIEDL

Pe benzile de montaj, fete şi băieți tineri, parcă jucindu-se, iau mereu, cu gingăşie şi in acelaşi timp cu siguranță, fiecare mică piesă şi o îmbină cu celelalte intr-un fel pe care numai ei il ştiu. Astfel, in citeva minute — in funcție de complexitate — apare o nouă jucărie. Specialişti in mecanică, in electronică ii instalează mecanismele, apoi urmează o ultimă toaletă inainte de ambalare. Cutiile se aşază in stive inalte. Zeci, sute, mii, sute de mii de jucării care se vor afla curind in miinile copiilor din intreaga țară. Iată o satisfacție nemăsurată pe care muncitorii şi specialiştii de aici ne-au împărtăşit-o.

— Ştim că jucăria este, de fapt, primul „Abecedar" al copilului. Este apoi prietenul său dintotdeauna, ne spune tovarăşul inginer şef **VASILE MOISE**. De aceea ne-am străduit, intreg colectivul, să ajungem la un grad tot mai inalt de profesionalitate. Micii noştri prieteni şi beneficiari nu se mai mulțumesc cu puțin. Sint doritori de jucării care să le solicite participarea in cel mai inalt grad. De aceea sintem intr-un stadiu avansat de proiectare a unor noi jucării electrocomandate prin stație radio de mică putere. Pentru aceasta vom colabora cu firme de renume, cum este I.P.R.S.-Băneasa care va fabrica stația de radio. Vom realiza jocuri de concurs cu modele pe pistă, autodrom. Chiar acum, in trimestrul al doilea, începem pregătirea de fabricație, sperînd ca la sfirşitul anului să oferim prima mare serie. Contractate de comerț în aceasta primavară, cele trei şalupe cu motor — „Albatros", „Pescăruş" şi „Rindunica" — se comportă foarte frumos pe apă, ele pretindu-se şi la radiocomandă. De asemenea, modelele noi — buldozerul „Colos", excavatorul „Ciclop" şi transportorul cu platformă „Voinic" — toate cu şenile — au o frumoasă ținută... de lucru. Ca şi „Safari", de altfel, maşină din familia „Aro" care poate parcurge terenuri accidentate.

— Fabrica noastră realizează anual peste 800 000 de jucării. Sintem încă în plină transformare şi dezvoltare, ne spune tovarăşul director **IOAN GONGEA**. Ne vom specializa in producerea atît de jucării electromecanice cit şi de cele electromecanice cu componente electrice. Vrem ca Moş Gerilă, anul acesta, să fie cit mai... „automatizat"!

Un popas şi la Întreprinderea „Metaloglobus" din Bucureşti ne oferă o plăcută intilnire cu jucării ingenioase, cu altele deosebit de practice. De pildă, simulatorul de conducere auto, cu ecranul pe care se vede şoseaua, cu volanul care trebuie minuit corespunzător, altfel maşina scapă de sub control, cu schimbătorul de viteze care-ți poate oferi plăcerea vitezei. Sau, iată, maşina de cusut „Raluca" (în imaginea de pe copertă se află la asamblare). Orice fetiță harnică poate deveni şi o bună croitoreasă cu ajutorul acestei jucării. Apoi Telefonul electric, cu soneria lui veselă, sau Robotul profesor, limuzina decapotabilă, tractorul căruia nu-i lipseşte nici măcar țeava de eşapament. Lărgirea gamei de noutăți, calitatea ridicată ii preocupă şi pe muncitorii şi specialiştii de aici.

De unde se poate vedea cu cită... seriozitate este tratată jucăria ce urmează să ajungă in miinile voastre, ale fraților voştri mai mici. Creatori, psihologi, realizatori, cu toții sînt preocupați de rolul educativ al acesteia, indiferent cărei virste i se adresează, dorind să vă ofere jucării care să vă îmbogățească şi să vă înfrumusețeze anii dragi ai copilăriei.

ELENA MĂNESCU

semafor

CUM NE COMPORTĂM... CU PĂRINȚII NOȘTRI?

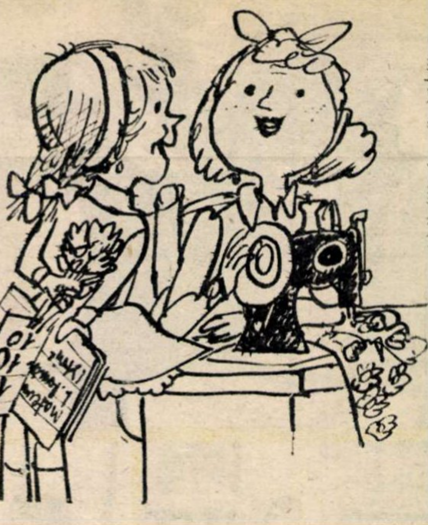

Ne-a reținut atenția următoarea frază din ceea ce ne spune Iulia M., cl. a VI-a, București.

„Pe mine mama nu mă lasă s-o ajut în gospodărie spunînd că nu mă pricep și că mai mult stric."

George R., cl. a VIII-a, Giurgiu, îmi relatează că **„acasă, și eu, și tata ajutam în gospodărie"** (bravo!) însă că **„uneori tata e cam aspru cu mine cînd află de la tovarășa dirigintă că uneori nu mă port chiar așa cum trebuie la școală".**

Recitind scrisorile de mai sus, mi-am dat seama că unii dintre colegi, în ciuda diferitelor calități pe care le au, nu prea știu (sau nu prea vor?!) să se poarte corect cu părinții lor. Ținînd seama de marele respect pe care îl datorăm părinților noștri, n-ar fi oare cazul să ne reamintim împreună cîteva reguli obligatorii de comportare în acest sens? Haideți să încercăm împreuna.

BUNA CUVIINȚA desăvîrșită trebuie să caracterizeze întotdeauna comportarea noastră față de părinți. Aceasta înseamnă nu numai să le vorbim cuviincios, ci și să le respectăm munca, preocupările, orele de odihnă ● Nu ne vom exprima niciodată zgomotos și nu vom face pe „supărații" atunci cînd primim o mustrare ● Nimic nu este mai stupid decît să-i spui mamei sau tatei „las' că știu eu mai bine decît tine" ● Nu uitați: cine e nepoliticos cu părinții săi, degeaba va aștepta să fie luat în serios de către oameni.

SINCERITATEA deplină – iată o trăsătură, de asemenea, obligatorie. Sîntem datori să le relatăm cu exactitate părinților noștri tot ceea ce ni se întîmplă la școală și în general în orice împrejurări ● Succesele și eșecurile noastre, relațiile de prietenie pe care le avem, gîndurile de viitor – toate trebuie împărtășite părinților ● Urmînd sfaturile lor, dovedim nu numai că ne cunoaștem îndatoririle, ci și că sîntem inteligenți! Într-adevăr: părinții noștri au o mare experiență de viață, ceea ce nouă ne cam lipsește. Atunci, cum să nu folosim această sursă de idei și soluții care ne stă la îndemînă?

ARMONIA dintre cuvînt și faptă este încă o condiție obligatorie ● Nu e suficient să le promitem părinților că le vom urma sfaturile; trebuie să facem **într-adevăr** acest lucru! ● Ori de cîte ori ne vom îndeplini cuvîntul dat, le vom aduce o mare bucurie ● Este o gravă eroare să crezi că-ți poți păcăli părinții; ei știu întotdeauna adevărul, dar uneori, din delicatețe și din dragoste pentru voi, sînt mult prea blînzi... ● Încercați să gîndiți din punctul lor de vedere: veți descoperi lucruri surprinzătoare despre voi înșivă!

CONSECVENȚA trebuie să fie neapărat o trăsătură a comportării noastre în gospodărie ● Nu vom aștepta să fim rugați pentru a da o mînă de ajutor, ci ne vom oferi singuri ● Activitatea noastră gospodărească trebuie să fie nu facultativă, adică azi facem și mîine nu, după chef! – ci permanentă ● Nimic mai greșit (și mai neserios) decît să pretinzi cine știe ce... răsplată pentru ajutorul dat în gospodărie ● La fel de absurzi sînt colegii care cred că pentru fiecare notă bună trebuie să primească de acasă un cadou!

SĂ FIM DEMNI de speranțele pe care părinții noștri le pun în noi – aceasta este cerința la care trebuie să aspirăm mereu ● Cel mai drag țel al părinților noștri este să devenim specialiști de vază în meseria aleasă, oameni integri și respectați; tot ceea ce întreprindem, întregul nostru mod de a trăi și munci trebuie să urmărească realizarea acestui țel ● Amintiți-vă înțeleapta zicală care spune: „Cinstindu-ți părinții, îți cinstești țara".

Dragi prieteni, dacă doriți să adăugați noi opinii și, mai ales, întîmplări de-ale voastre în legătură cu cele de mai sus, voi fi bucuros să le public.

La revedere,

Dorel

ANCHETA NOASTRĂ

CE CITIM? CÎT CITIM? CÎND CITIM? CUM CITIM?

Ne aflăm într-o mare bibliotecă, Biblioteca județeană din municipiul Bacău. În sălile de lectură, rafturile grele cu cărți ajung pînă spre tavan. Tovarășa directoare, **Varvara Alexescu**, ne spune că în anul trecut „cartea difuzată", adică numărul volumelor citite din această bibliotecă, s-a ridicat la cifra de 323 083. Ne mai precizează că dintre cei 14 368 de cititori, 4 589 sînt copii, care au citit 93 000 cărți.

— Înseamnă mult? cerem precizări.

— Foarte mult! Cititorilor copii le sînt la îndemînă, în primul rînd, bibliotecile școlare foarte bine dotate. Apoi sînt propriile biblioteci și, în fine, schimbul între prieteni. Dacă apelează și la Biblioteca județeană înseamnă că citesc, într-adevăr, mult. De altfel, nu-i greu de verificat. Priviți în sălile de lectură, studiați fișele.

Aplecați deasupra cărților sau căutîndu-și titluri noi, copiii sînt pretutindeni. Cîtorva dintre ei le propunem o mică pauză, timp în care, retrași într-o încăpere liberă, să putem sta de vorbă, să răsfoim prin fișele „cititorilor copii" puse la îndemînă de către tovarășa **Aneta Popa,** bibliotecară la această secție.

— Ne-ați ales fișele cititorilor ideali? întrebăm în glumă.

— Nicidecum! Ar fi imposibil de studiat în timpul scurt pe care îl avem la îndemînă pentru că aceștia sînt în majoritate. Dar să nu credeți că o fișă foarte încărcată de titluri ale cărților împrumutate înseamnă neapărat și un cititor pasionat. Sînt unii care iau mai multe odată și uită să le mai înapoieze. Noi le spunem...

...cititori de ocazie!

— Ia uitați-vă! Incredibil! De mai bine de un an, Dragoș Uncas de la Școala nr. 4 ține la el acasă „Frații Jderi", „Din jurnalul unui cascador"... Cîți copii ar fi putut să le mai citească în acest răstimp? se întreabă cu glas tare **Roxana Balan** (comandant de grupă la detașamentul clasei a VII-a C, Școala nr. 19).

Între interlocutorii noștri îi observăm, cam neliniștiți, pe Marian Nicolae și Cătălin Ionescu, de la aceeași școală cu Roxana.

— Vreți să interveniți? îi încurajăm să vorbească.

— Nu. La noi se citește mai puțin... Mai ales cărțile „de aventuri" care circulă cu mare rapiditate. Tovarășii profesori sînt cam supărați.

— Din acest motiv?!

— Pentru că avem rezultate slabe la învățătură.

— De unde se vede că rezumîndu-vă numai la lectura „aventurilor", nu vă alegeți cu prea mult.

— Da. Am ajuns și noi la această concluzie.

Avem pe masă înșiruite mai multe fișe de cititori copii. Ni se spune că aceștia au împrumutat o mulțime de cărți începînd de la „O mie și una de nopți" și pînă la opere clasice ale literaturii române și universale pe care nu le-au înapoiat, în timp ce alți copii tot veneau să le solicite.

Am adresat cîteva întrebări noilor noștri prieteni cu rugămintea de a ne răspunde scurt și concret. Deci:

Ce citim?

— Cărțile recomandate la școală și cele despre care știm că se adresează vîrstei noastre pentru a putea fi înțelese (Cătălin Surmei, cl. a VII-a D, Șc. nr. 19).

Cît citim?

— După părerea mea, cît de mult putem, fără să afecteze pregătirea temelor (Marius Bărbieru, cl. a VIII-a C, Șc. nr. 5).

Cînd citim?

— Simplu. Cînd avem timp. Uneori, cînd mă pasionează o lectură, mai iau chiar și din timpul de somn... (Marian Nicolae, cl. a VII-a F, Șc. nr. 19).

Cum citim?

— Îmi place să citesc într-un fotoliu, sau chiar la masa de lucru. Nu-mi lipsesc dicționarul, caiețelul în care trec cuvinte mai deosebite sau anumite idei interesante, personaje. Așa nu uit ce-am citit (Roxana Balan, cl. a VII-a C, Șc. nr. 19).

Voi cum ați răspunde, dragi prieteni, acestor întrebări? Așteptăm părerile voastre

ELENA MĂNESCU

Ați întrebat? Vă răspundem!

Continuam să răspundem ANGELICĂI POPOVICI din Bîrlad și altor cititori care vor să cunoască subiectele date la testul de verificare a cunoștințelor pentru treapta I de liceu, la matematică, în 1985

II. a) Efectuați: $3x^2-3x+5-(2x^2-3x+4)$;

b) Aflați restul împărțirii polinomului $5x^4-21x^2+7$ la binomul $x-\sqrt{2}$;

c) Demonstrați că triunghiul ale cărui laturi de lungimi a, b, c satisfac relația:

$$\frac{c-b}{a}+\frac{a-c}{b}+\frac{b-a}{c}=0 \text{ este isoscel.}$$

Soluții:

a) Efectuînd paranteza și reducînd termenii asemenea, avem: $3x^2-3x+5-(2x^2-3x+4)=3x^2-3x+5-2x^2+3x-4=x^2+1$.

b) Aplicăm următoarea teoremă: Restul împărțirii unui polinom $f\neq g$ prin binomul $x-a$ este egal cu valoarea $f(a)$ a polinomului f în a.

Prin urmare:
$f(x)=5x^4-21x^2+7$ și
$f(\sqrt{2})=5(\sqrt{2})^4-21(\sqrt{2})^2+7=5\cdot4-21\cdot2+7=-15$.

Se mai poate calcula și altfel. Notînd cu $y=x^2$, avem de calculat restul împărțirii polinomului:
$g(y)=5y^2-21y+7$ prin $y-2$, deci
$g(2)=5\cdot2^2-21\cdot2+7=-15$.

Observație. Restul se mai poate obține prin împărțirea directă a celor două polinoame (metoda mai laborioasă în cazul de față).

c) Efectuînd suma primelor două fracții, avem:

$$\frac{c-b}{a}+\frac{a-c}{b}+\frac{b-a}{c}=\frac{b(c-b)+a(a-c)}{ab}+\frac{b-a}{c}=\frac{bc-b^2+a^2-ac}{ab}+\frac{b-a}{c}=$$

$$=\frac{(bc-ac)+(a^2-b^2)}{ab}+\frac{b-a}{c}=$$

$$=\frac{c(b-a)+(a-b)(a+b)}{ab}+\frac{b-a}{c}=$$

$$=\frac{c(b-a)-(b-a)(a+b)}{ab}+\frac{b-a}{c}=$$

$$=\frac{(b-a)(c-a-b)}{ab}+\frac{b-a}{c}.$$

Dînd factor comun termenul $(b-a)$, avem:

$$(b-a)\left[\frac{c-a-b}{ab}+\frac{1}{c}\right]=$$

$$=(b-a)\left[\frac{c^2-ac-bc+ab}{abc}\right]=$$

$$=(b-a)\frac{(c^2-ac)+(ab-bc)}{abc}=$$

$$=(b-a)\frac{c(c-a)+b(a-c)}{abc}=$$

$$=(b-a)\frac{c(c-a)-b(c-a)}{abc}=$$

$$=\frac{(b-a)(c-a)(c-b)}{abc}$$

Prin urmare, am obținut:

$$\frac{(b-a)(c-a)(c-b)}{abc}=0.$$

Avem $a\neq0$, $b\neq0$, $c\neq0$ și produsul a trei numere, nul. Acest lucru este adevărat numai atunci cînd unul dintre aceste trei numere este nul.

Adică, avem $b-a=0$ sau
$c-a=0$ sau
$c-b=0$.

În oricare din aceste cazuri se obține egalitatea a două laturi ale triunghiului, deci triunghiul este isoscel.

Putem obține același rezultat calculînd în alt mod suma celor trei fracții. De exemplu, adunînd și scăzînd la numărătorul primei fracții a, avem:

$$\frac{c-a+a-b}{a}+\frac{a-c}{b}+\frac{b-a}{c}=\frac{c-a}{a}$$

$$+\frac{a-b}{a}+\frac{a-c}{b}+\frac{b-a}{c}=$$

$$=\left(\frac{c-a}{a}-\frac{c-a}{b}\right)+\left(\frac{a-b}{a}-\frac{a-b}{c}\right)=$$

$$=(c-a)\left(\frac{1}{a}-\frac{1}{b}\right)+(a-b)\left(\frac{1}{a}-\frac{1}{c}\right)=$$

$$=\frac{(c-a)(b-a)}{ab}+\frac{(a-b)(c-a)}{ac}=$$

$$=(c-a)(b-a)\left[\frac{1}{ab}-\frac{1}{ac}\right]=$$

$$=\frac{(c-a)(b-a)(c-b)}{abc}=0.$$

La problema I apărută în nr. 11/1986, soluția a) se va citi astfel:

a) Aplicînd formula care dă rădăcinile unei ecuații de gradul al doilea:

$$x_{12}=\frac{-b\pm\sqrt{b^2-4ac}}{2} \text{ obținem}$$

$$x_{12}=\frac{5\pm\sqrt{25-16}}{2}=\frac{5\pm\sqrt{9}}{2}=\frac{5\pm3}{2},$$

de unde rezultă
$x_1=4$ și $x_2=1$.

MARIN BUCURESCU din Tg. Neamț se interesează de utilizările mai noi ale laserului.

Dintre nenumăratele utilizări ale laserului desprindem două de cea mai mare importanță practică și de viitor. S-a stabilit astfel că iradierea cu un fascicul laser a unei flori stimulează formarea fructelor. De asemenea, iradierea boabelor de porumb înainte de semănare cu lumina roșie a laserului face să se obțină știuleți mai grei cu 100 g decît cei obișnuiți.

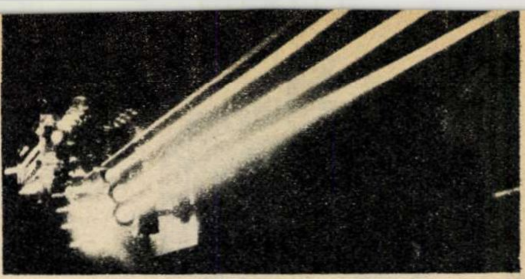

Aplicațiile laserului în agricultură nu se află la început. În prezent se și aplică efectele lui în cultura cartofului, unde a dus la sporirea vitalității tuberculilor și a rezistenței la dăunători.

SORIN GABREA din Călărași vrea să știe dacă e adevărat că zebrele sînt și ele... cai.

Oricît ar părea de ciudat, așa este! Numele de zebră îl poartă mai multe specii de cai sălbatici africani a căror blană este vărgată în culori închise și deschise. De altfel o spune și numele științific al acestor specii. Un exemplu: Equus grevyi. Iar equus în latinește înseamnă cal.

OLGUȚA VĂ SFĂTUIEȘTE

Duminică dimineața, cînd am intrat în camera Măriucăi, prietena mea cea mai bună, am găsit-o cu ochii scăldați în lacrimi, neștiind ce să facă mai întîi. De pe puloverul ei nou-nouț, tricotat chiar de Măriuca, se prelingeau stropi grei de cerneală care cădeau pe covor, iar pe birou se întindea o mare albăstrie. Măriuca era gata îmbrăcată să mergem la cinematograf... Ce era de făcut? În nici un caz nu puteam lăsa lucrurile așa, pentru că, știți și voi, orice pată proaspătă scoasă în pripă, iese mai ușor, de cele mai multe ori fără să lase urme. Altfel lucrurile se complică: petele neglijate ies mai greu și necesită alte metode de scoatere, mult mai sofisticate. Așa că pe Măriuca am sfătuit-o să-și scoată repede puloverul, să sugativeze pata de cerneală, apoi s-o „trateze“ cu glicerină și s-o preseze cu degetele, iar locul pătat să-l spele în mai multe ape. Cerneala însă a pătat și frumoasa ei bluză de terocel de un alb imaculat. Măriuca, ascultătoare și rapidă în mișcări, a muiat bine pata de pe bluză în lapte călduț (se poate și în lapte acru!). Cînd cerneala a ieșit, a spălat bluza cu apă caldă și detergent, apoi a limpezit-o bine în mai multe ape. Ce-ar fi făcut Măriuca dacă nu avea lapte? I-aș fi sugerat să folosească produsul „Pic“, care se găsește în librării. După ce se umezește locul pătat, se presară în strat subțire „Pic“, se lasă cîteva minute, apoi se spală cu apă și detergent, se clătește bine pentru înlăturarea totală a prafului.

Împreună cu cei doi frați mai mici ai Măriucăi, trebăluiam de zor în camera ei, frecînd biroul și covorul. Ați observat și voi că cerneala se infiltrează și se fixează ușor în lemn, încît, uneori, încercarea de a scoate petele nu ne reușește. Pentru că totul trebuia făcut nu numai în grabă, ci și cu chibzuială, în timp ce pe cei mici i-am pus să sugativeze bine petele, am alergat și am înmuiat în apă caldă două cîrpe curate peste care am pus: pe una zeamă de lămîie (pentru curățarea biroului), pe alta glicerină (pentru curățarea covorului). Am frecat atît biroul ca și covorul cu mișcări în sens circular, nu la întîmplare în sus și în jos, ca să nu întind pata pe locuri pînă atunci curate. Apoi frații Măriucăi au șters biroul cu o cîrpă uscată, în timp ce eu am frecat covorul cu un burete înmuiat în apă caldă cu detergent, pentru ca spațiul de pe care am scos pata să nu rămînă marcat prin contururi de alte nuanțe.

Am obosit cu toții și degetele ne erau murdare de cerneală. Ne-am dat cu lămîie pe mîini. Acum totul era în ordine și am ajuns și la cinematograf. Eram bucuroase că am cruțat-o pe mama Măriucăi nu numai de supărare, ci și de oboseală.

Dragi prietene, rețineți cum trebuie să procedați dacă, din întîmplare, voi sau frații voștri mai mici vărsați cerneala.

KRKONOŠSKÝ NÁRODNÍ PARK

MICII ECOLOGI DIN MUNȚII Krkonoše

MLADÝ OCHRÁNCE KRKONOŠSKÉ PŘÍRODY

Mica localitate Vrchlabi, aflată nu departe de Praga, este un orășel din inima Munților Krkonoše, ca toate orășelele-stațiune, cu un puternic trafic de turiști, cu cîteva străduțe tixite de magazine și multe altele străjuite de case cu o arhitectură originală. Și cu toate acestea, Vrchlabi are o viață intensă, întreaga activitate a oamenilor de aici fiind legată de însăși natura în mijlocul căreia trăiesc, de acești munți declarați parc național și rezervație de animale și plante ce se întind pe o suprafață de 40 000 ha.

Dragostea pentru natură, pentru apărarea frumuseților ei îi reunește pe copiii din Vrchlabi în asociația „Micii ecologi din Munții Krkonoše", vestită în toată Cehoslovacia. Ei își desfășoară activitatea într-un castel renovat și sînt patronați de Ocolul silvic al Parcului Național Krkonoše.

Un grup de copii cu obrajii îmbujorați de frigul iernii, zîmbitori și bine dispuși, ne întîmpină și, nu pentru prima oară, am avut senzația că poți înțelege limba vorbită de orice copil din lume, limba purității și gingășiei, limba universal valabilă a prieteniei, a bucuriei generată de liniște și pace, de creație și frumos.

Am aflat multe lucruri despre munca, pasiunea și preocupările lor din cadrul acestei mari „asociații a micilor ecologi". Secția unde mă aflam era una din cele 19 existente pe cuprinsul zonei pe care se întind acești munți, toate avînd același specific: de a proteja flora și fauna zonei de factorii externi. Ideea înființării asociației a plecat nu numai de la dorința de a dirija activitățile extrașcolare spre un domeniu practic, ci mai ales de la dorința de a desfășura o muncă utilă, eficientă. Pentru că întreaga zonă a Munților Krkonoše este atacată de agenți externi specifici care amenință cu pericolul dispariției unele specii de plante, de păsări și de mici rozătoare. Micii ecologi, împreună cu cadre specializate și lucrători ai ocoalelor silvice, au luat locul lui „Moș Krkonoše", personaj de legendă — uriașul bun care avea grijă de pădurile munților și îi pedepsea pe cei răi care tăiau copacii și vînau animalele.

În cadrul activității lor, echipele de mici ecologi se acomodează mai întîi cu flora și fauna din zonă, trecînd apoi la studierea sistematică a acestora. Ei cercetează cu minuție plantele mai firave, care au nevoie de protecție, le clasează, întocmesc referate cu privire la mediul în care trăiesc și la condițiile lor de dezvoltare. Studiul este completat apoi cu desene și ierbare cu plantele aflate în pericol. Pe baza datelor științifice și a mostrelor culese, micii ecologi dau ajutor specialiștilor sosiți în zonă pentru a lua măsurile cele mai eficiente pentru salvarea și protejarea acestor plante. Micii ecologi din Vrchlabi dau, de asemenea, un prețios ajutor la asanarea zonelor sărace în substanțe nutritive și la curățarea zonelor atacate de diferiți agenți patogeni. Micile viețuitoare bolnave din pădure sînt luate de copii care le ajută să se restabilească în propriul parc, situat în spatele clădirii ce găzduiește asociația. Și tot ei curăță terasele turistice de resturile menajere lăsate de oaspeții neglijenți și, în fiecare primăvară, controlează și refac, acolo unde este nevoie, indicatoarele turistice. Vara, în zona orașului Vrchlabi se organizează tabere la care participă numeroși pionieri și școlari din toate colțurile Cehoslovaciei, care pe parcursul anului au dovedit interes pentru ocrotirea florei și faunei, aplecare către științele naturale, biologie și chimie.

Toate acestea le-am aflat de la copiii al cărui oaspete am fost. Cu farmecul deosebit al vîrstei lor, cu interes și cu pasiune, mi-au arătat lucrările lor (multe dintre ele tipărite), desenele și ierbarele, animalele pe care le îngrijesc și multe altele... Demn de reținut este că această asociație, această familie de ocrotitori ai naturii, se constituie într-o pepinieră — care crește mereu — de viitoare cadre silvice, care la anii maturității vor lucra în perimetrul ocoalelor silvice din zonă. Mulți alții vor ajunge muncitori forestieri, ocupîndu-se la rîndul lor de protejarea și alegerea cu grijă a arborilor ce urmează a fi tăiați. Pentru toți, activitatea în asociația micilor ecologi este o imensă poartă larg deschisă spre viitor.

ION MIHĂESCU

COPII !
VINE
PRIMAVARA!
vine,
vine
primavara!

1	2	3	4	5	6	7	■	9	10	11
2					■					
3			■						■	
4						■				
5				■						
6							■			
7	■							■		
8		■				■				■
■					■					
10			■							
11						■				

ORIZONTAL: 1) Mare poet român (1881-1957), autorul poeziei „Note de primăvară". Umedă. 2) Îşi umflă apele primăvara. Material de construcţie aflat în albia unor rîuri. 3) Diminutiv masculin. Celui cenuşiu i se mai spune şi bîtlan. 4) Vor deveni flori. Oraş moldav. 5) Aflat în întrecere. Volum de Vasile Alecsandri, din care menţionăm „Oaspeţii primăverii" (sing.). 6) Flori de primăvară, albe sau galbene. Diminutivul Emiliei. 7) „Primele...", volum semnat de Nicolae Labiş. Ana Ene. 8) Plantă textilă. Arbore cu flori gălbui, puternic parfumate. Erou al unei cunoscute balade a lui Alecsandri. 9) Gustul pelinului. Rămas în urmă. 10) Poezii elogioase. Cu inele (fem. pl.). 11) Titlul unui tablou de Ion Andreescu înfăţişînd o importantă lucrare agricolă de primăvară (2 cuv.). Păşune.

VERTICAL: 1) Alături de ghiocei şi toporaşi, se numără printre primii vestitori ai primăverii. Oală. 2) Aievea. „...florilor", scriere de Mihail Sadoveanu. 3) Reşedinţe ale păsărelelor. Pronume posesiv (fem.). 4) Conjuncţia cu sensul „dar, însă". Oală mică (reg.). 5) Plantă semiparazită întîlnită prin pădurile de conifere. Peninsulă în vestul Europei. 6) Tăvi. Nota traducătorului (abr.). 7) Fiecare are o primăvară (pl.). Atmosferă. Pronume relativ. 8) Stînjenel. Zei africani. 9) Aşa devine pămîntul sub acţiunea vîntului de primăvară (fem. pl.). Nume masculin. 10) Îndemn pentru cai. Ogoarele după arăturile de primăvară (fem. sing.). 11) Sună a primăvară. Aici primăvara vine mai înainte de a sosi la munte.

DICŢIONAR: EMUL, OLCUŢĂ.

DORIN ARGHIR, profesor, Oneşti

* * *

Arena matematicienilor

REZULTATELE CONCURSULUI

Pe adresa concursului au sosit peste 600 de scrisori din întreaga ţară. Selecţionarea celor mai bune răspunsuri, în aceste condiţii, nu a fost deloc uşoară. S-a procedat astfel: s-au separat mai întîi scrisorile care conţineau 10 răspunsuri corecte şi apoi pe acelea cu numai 9 răspunsuri corecte. S-a analizat dacă la diversele probleme propuse s-a dat cîte un răspuns sau au fost prezentate mai multe variante. Aceasta a condus la o nouă selecţionare. După care s-a ţinut seama şi de modul de prezentare a răspunsurilor. În final, pentru fiecare categorie de premiere s-a tras la sorţi. Iată rezultatul:

PREMIUL I: Mariana Ioana Duma, Şcoala nr. 2, Jibou-Sălaj; **Mariana Andrei,** Şcoala Brăgăreasa, Scutelnici-Buzău; **Cristina Baciu,** Liceul agroindustrial Teaca - Bistriţa-Năsăud.

PREMIUL II: Cătălin Valentin Uşurelu, Şcoala nr. 4, Tîrgu Jiu-Gorj; **Daniel Marian Vîrtosu,** Şcoala Cezieni-Olt; **Maria D. Stîngaciu,** Şcoala Sticlăria-Iaşi.

PREMIUL III: Elena Dobrin, Şcoala Orbeni-Bacău; **Mădălina Claudia Stoica,** Şcoala nr. 194, Bucureşti; **Călin Pîrvu,** Şcoala Tudora-Botoşani.

În curînd - seria a II-a a Concursului „Arena matematicienilor"!

Ing. LIVIU MACOVEANU

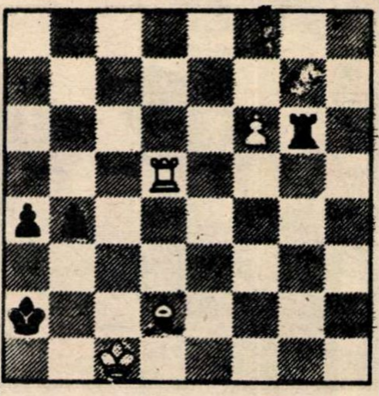

Şah

Unul dintre cele mai frumoase studii realizate vreodată, care demonstrează toate calităţile unui mare compozitor problemist: fantezie, intuiţie, forţă de calcul. Autor, celebrul problemist sovietic G. Kasparian.

Redăm, în continuare, desfăşurarea ostilităţilor fără a comenta şi alte variante posibile, care duc la remiză.

Controlul diagramei:
Alb: Rc1, Nd2, Td5, pion f6;
Negru: Ra2, pion a4, pion b4, Tg6.

Albul mută şi dă mat în nouă mutări. 1. Nd2-g5, pion b4-b3; 2. Td5-d2 (şah), Ra2-a1; 3. Pion f6-f7, Tg6:Ng5; 4. Pion f7-f8D, Tg5-g1 (şah); 5. Td2-d1, Tg1-g2; 6. Df8-a3 (şah), Tg2-a2. (În acest moment al partidei, albul ar fi putut încerca să-şi folosească dama apărută pe tablă prin 7. Da3-c5, la care negrul răspunde cu Ta2-h2! care duce la remiză). În această situaţie, albul a găsit o mutare memorabilă! (de neuitat, zic comentatorii de acum 47 de ani): 7. Td1-d2!!, Ta2:Da3; 8. Td2-b2! (pionii negrului sînt anihilaţi) Ta3-a2; 9. Tb2-b1 mat.

CONSTRUIŢI-VĂ UN DISCOPLAN

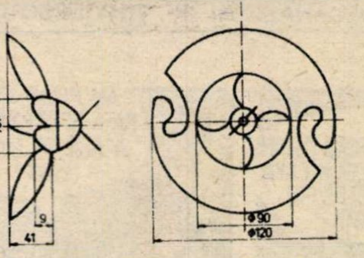

Discoplanul se decupează din placaj cu grosimea de 1 mm, după dimensiunile şi forma din fig. 1. Pe disc se lipeşte propulsorul, în formă de cerc, decupat din carton gros. După uscarea substanţei adezive, cartonul va fi muiat cu puţină apă, apoi va fi îndoit, aşa cum rezultă din desen, pentru a căpăta forma unei elice. Ca amortizor poate fi folosită o bucată de pîslă sau alt material cu grosimea de circa 7 mm, aplicat sub disc. Cabina va fi realizată din hîrtie groasă, răsucită şi lipită sub forma unui cilindru cu diametrul de 22—26 mm. La cabină folosiţi o emisferă din plexiglas sau alt material plastic. Două fire de sîrmă vor juca rolul antenelor, ca în fig. 2. Modelul poate fi vopsit cu un strat subţire de nitrolac. Praştia cu care se lansează discoplanul se realizează dintr-o bucată de lemn rotunjită, cu lungimea de 110—120 mm şi dintr-un fir de elastic tare, lung de 25—30 cm. Ultimul desen demonstrează felul cum trebuie să fie ţinută praştia în miini la start. Mai înainte de a lansa discoplanul, calculaţi unghiul cel mai potrivit al direcţiei de zbor. Pînă cînd vă obişnuiţi cu această jucărie, trageţi încordînd mai puţin elasticul. Este recomandabil să construiţi de la început două-trei aparate de zbor, pentru a-l alege pe cel care dă rezultate mai bune şi pentru a avea rezerve în cazul în care unul se strică sau se pierde.

CLAUDIU VODĂ

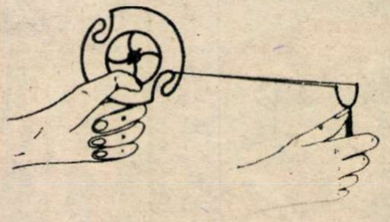

COPERTA NOASTRĂ:

În vizită la Fabrica de jucării

Foto: GRIGORE PREPELIŢĂ

TICUŢĂ CEL UITUC

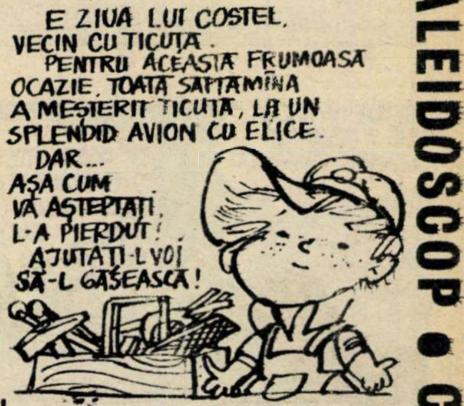
E ZIUA LUI COSTEL, VECIN CU TICUŢA.
PENTRU ACEASTĂ FRUMOASĂ OCAZIE, TOATĂ SĂPTĂMÎNA A MEŞTERIT TICUŢĂ, LA UN SPLENDID AVION CU ELICE.
DAR...
AŞA CUM VĂ AŞTEPTAŢI, L-A PIERDUT!
AJUTAŢI-L VOI SĂ-L GĂSEASCĂ!

TICUŢĂ CEL UITUC... NU UITĂ ÎNSĂ SĂ-I PREMIEZE PE CITITORII CARE ÎL AJUTĂ! AŞADAR, IATĂ-I PE CEI MAI RECENT CÎŞTIGĂTORI AI MINI-CONCURSULUI „TICUŢĂ CEL UITUC". PREMIILE CONSTAU ÎN STILOURI ŞI PIXURI.

Ioana Şchiopu, cl. a IV-a B, Şcoala nr. 1 Tîrnăveni, jud. Mureş; **Elena Macrea,** Şcoala nr. 2, Slobozia, jud. Ialomiţa; **Daniela Tănăselea,** cl. a VII-a A, Şcoala Urecheni, jud. Neamţ; **Tamara Obreja,** cl. a VIII-a, Aleea Ulmilor, bl. 37, sc. B, ap. 53, et. III, Piatra Neamţ, jud. Neamţ; **Vincenţiu Mihaiu,** cl. a VI-a, Str. Mitropolitul Iosif 66, Sector 4, Bucureşti; **Elena Ciocea,** cl. a IX-a, Str. Bucureşti 317 b, Călăraşi; **Simona Brânda,** cl. a V-a, Str. Ciucaşului 1, Arad; **Raluca Busuioc,** cl. a III-a B, Şcoala nr. 21, Craiova, jud. Dolj; **Răzvan Răduinea,** cl. a III-a, Str. Energiei 8, bl. 8, Şc. C, et. II, ap. 9, Bacău; **Mihaela Murgu,** cl. a IV-a, Str. Lămiiţei 58, Braşov; **Camelia Cătălina Lascu,** cl. a VI-a, comuna Racoviţa, jud. Brăila; **Cristian Alexandru Febrei,** cl. a V-a, Str. Progresului 92, D-33, ap. 12, Piatra Neamţ, jud. Neamţ; **Valer Nicoară,** cl. a V-a, Str. Taul Roşu 1, Baia Mare, jud. Maramureş; **Cristina Mihaela Iliescu,** cl. a VI-a, Bd. Metalurgiei 16, bl. 16, ap. 6, Sector 5, Bucureşti; **Cătălina Blănaru,** cl. a VIII-a, Str. 11 Iunie 81, Galaţi; **Ionel Muncileanu,** cl. a VI-a, Viziru 1, bl. 12, Şc. 7, et. 4, ap. 139, Brăila; **Răzvan Mătăşel,** cl. a VII-a, Str. T. Vladimirescu, bl. E-14, ap. 15, Moineşti, jud. Bacău; **Laura Mihaela Leuca,** cl. a V-a, Str. Hunedoarei 61, Salonta, jud. Bihor; **Adriana Gioadă,** cl. a VI-a, Str. T. Vladimirescu 367, Sc. A, et. 2, ap. 8, Drăgăşani, jud. Vîlcea; **Gelu Sulugiuc,** cl. a IV-a A, comuna Unirea, loc. 6 Martie, jud. Tulcea; **Călin Pîrvu,** cl. a VI-a A, Şcoala nr. 1, com. Tudora, jud. Botoşani; **Marian Călina,** cl. a V-a, Str. Cireşilor 83, com. Rotunda, jud. Olt; **Costinela Mitu,** cl. a VII-a, Sat Oancea, com. Romanu, jud. Brăila; **Georgiana-Petronela Mihalache,** cl. a V-a, Str. 1907, nr. 8, Bîrlad, jud. Vaslui; **Ioana Şchiopu,** cl. a IV-a, Str. Republicii 33, Tîrnăveni, jud. Mureş; **Dan-Marius Boabeş,** Str. Argeşului 18-20, bl. P-3, sc. A, ap. 6, Olteniţa, jud. Călăraşi.

CUTEZĂTORII 13 REDACŢIA REVISTELOR PENTRU COPII — BUCUREŞTI

Redactor şef: ION IONAŞCU. Secretar responsabil de redacţie: OVIDIU ZOTTA
Responsabil de număr: Marga Micu
Prezentarea artistică: Pompiliu Dumitrescu; Prezentarea tehnică: Ioan Mihăescu

Redacţia Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAŢIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile şi agenţiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" - Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir Bucureşti, Calea Griviţei nr. 64-66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. *Index 41836 12 pagini 1,50 lei*

Ce v-a plăcut mai mult în acest număr?
Ce mai doriţi să publicăm?

OPERAȚIUNEA DELTA

7

Scenariu: **ION COSTIN** Desene: **V. TĂNASE** și **R. VINTILESCU**

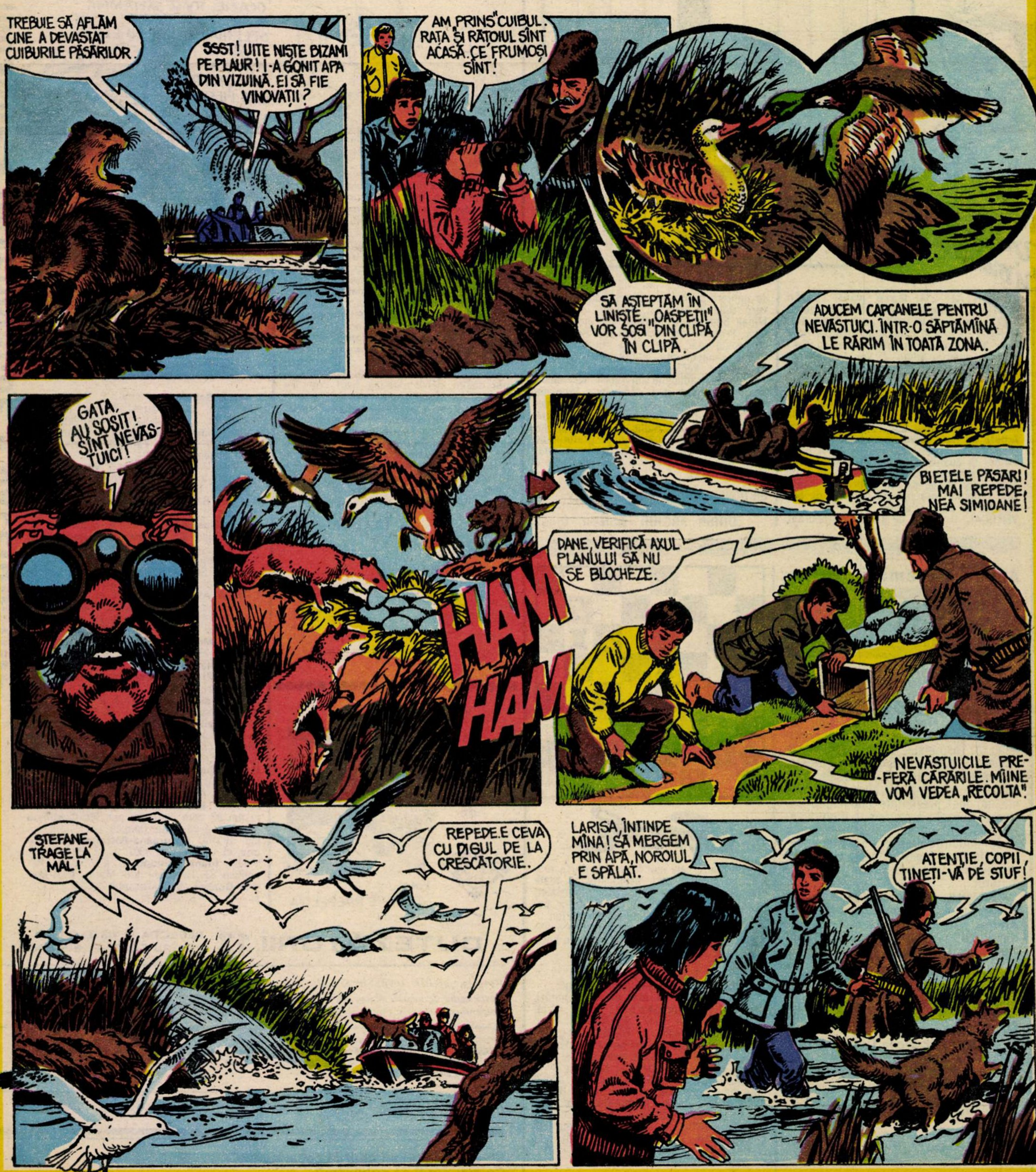
TREBUIE SĂ AFLĂM CINE A DEVASTAT CUIBURILE PĂSĂRILOR.
SSST! UITE NIȘTE BIZAMI PE PLAUR! I-A GONIT APA DIN VIZUINĂ. EI SĂ FIE VINOVAȚII?
AM PRINS "CUIBUL". RAȚA ȘI RĂȚOIUL SÎNT ACASĂ. CE FRUMOȘI SÎNT!
SĂ AȘTEPTĂM ÎN LINIȘTE. „OASPEȚII" VOR SOSI "DIN CLIPĂ ÎN CLIPĂ.
ADUCEM CAPCANELE PENTRU NEVĂSTUICI. ÎNTR-O SĂPTĂMÎNĂ LE RĂRIM ÎN TOATĂ ZONA.
GATA, AU SOSIT! SÎNT NEVĂSTUICI!
HAM
HAM
BIETELE PĂSĂRI! MAI REPEDE, NEA SIMIOANE!
DANE, VERIFICĂ AXUL PLANULUI SĂ NU SE BLOCHEZE.
NEVĂSTUICILE PREFERĂ CĂRĂRILE. MÎINE VOM VEDEA „RECOLTA".
ȘTEFANE, TRAGE LA MAL!
REPEDE. E CEVA CU DIGUL DE LA CRESCĂTORIE.
LARISA, ÎNTINDE MÎNA! SĂ MERGEM PRIN APĂ, NOROIUL E SPĂLAT.
ATENȚIE, COPII! ȚINEȚI-VĂ DE STUF!

767

14

JOI, 3 APRILIE 1986,
ANUL XX (NR. 965)

∢A = 30°
∢B = 60°
∢C = 90°
Â+B́+Ĉ=180°
C

Bilanț rodnic la sfîrșit de trimestru!

DIN SUMAR:
- Campioni la... inițiativă
- Muzeul literaturii române
- Semafor
- Surpriza rubricii
- Operațiunea Delta

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

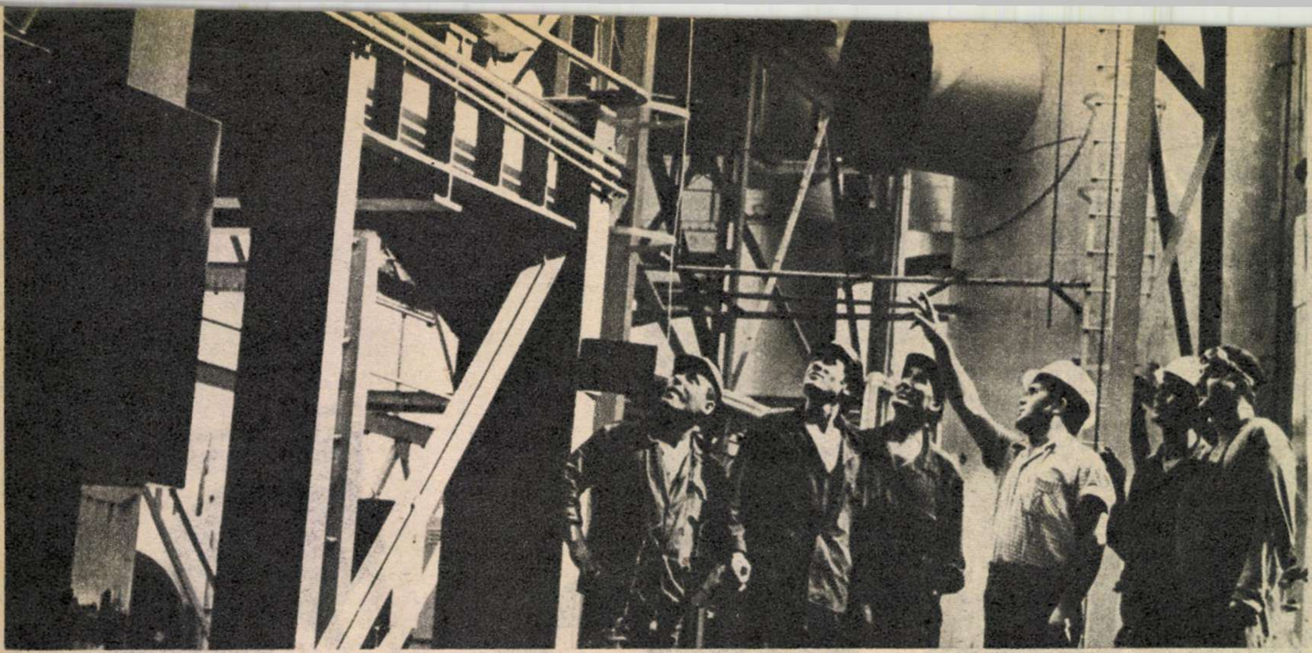

CADRAN POLITIC

Pe baza hotărîrilor Congresului al XIII-lea al partidului, în cincinalul 1986—1990 industria, agricultura, construcţiile, ştiinţa şi cultura vor cunoaşte o nouă dezvoltare, un puternic avînt. În centrul atenţiei vor sta dezvoltarea intensivă a întregii activităţi, realizarea unei calităţi noi, superioare a muncii şi vieţii poporului nostru.

NICOLAE CEAUŞESCU

Dezvoltarea intensivă a întregii noastre economii socialiste este, în stadiul actual, o necesitate obiectivă, de covîrşitoare importanţă, căreia partidul şi statul îi acordă permanent o atenţie deosebită. Numai prin dezvoltarea intensivă a tuturor domeniilor activităţii productive se pot asigura, în momentul de faţă, progresul general al ţării, continua creştere a nivelului de trai material şi spiritual al poporului, acesta fiind ţelul suprem al politicii partidului nostru.

În ce constă, în ce se concretizează, de fapt, dezvoltarea intensivă? În cuvîntarea rostită la plenara lărgită a Consiliului Naţional al Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii şi Gospodăririi Apelor, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a evidenţiat încă o dată esenţa acestei necesităţi în dezvoltarea economico-socială a patriei: „Ne aflăm într-o asemenea epocă a dezvoltării societăţii omeneşti cînd ştiinţa şi tehnica, cele mai noi cuceriri ale cunoaşterii umane din toate domeniile constituie factorul fundamental hotărîtor al progresului general şi, cu atît mai mult, al construcţiei socialiste şi comuniste".

Dezvoltarea intensivă impune deci, în primul rînd, aplicarea în producţie, cu şi mai mare consecvenţă, a celor mai noi cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii. În industrie, de pildă, dezvoltarea intensivă presupune, cere, de fapt, creşterea gradului de automatizare, de cibernetizare şi de robotizare a proceselor tehnologice, proces aflat la noi în plină desfăşurare şi care determină, implicit, creşterea productivităţii muncii, obiectiv prioritar al economiei noastre. O altă componentă a dezvoltării intensive constă în continua ridicare a calităţii şi nivelului tehnic al produselor. Criteriul valorii, calităţii şi eficienţei a devenit azi atotstăpînitor în sfera producţiei materiale. Numai oferind atît pe piaţa internă, cît şi pe cea externă, produse de înalt nivel calitativ şi tehnic, o economie poate participa în competiţia mondială declanşată de noua revoluţie ştiinţifică şi tehnică. Tocmai pentru atingerea acestui ţel Directivele celui de-al XIII-lea Congres al partidului prevăd că pînă în anul 1990 majoritatea covîrşitoare a produselor realizate de economia noastră să se situeze la nivelul tehnic mondial, iar cîteva procente din aceste produse, chiar peste acest nivel. La fel de importantă pentru realizarea dezvoltării intensive a economiei în întregul ei ansamblu este şi reducerea continuă a consumurilor de materii prime, de materiale şi energie. Iată un argument convingător în acest sens: numai printr-o reducere cu 10 la sută a pierderilor tehnologice în metalurgie şi construcţia de maşini s-ar putea asigura, la nivelul unui an, peste un milion de tone de metal în plus pentru producţie.

Actuala etapă de dezvoltare intensivă a economiei noastre naţionale impune, de asemenea, adoptarea unei adevărate strategii pentru reducerea permanentă, mai pronunţată a cheltuielilor materiale pe fiecare produs în parte, o cît mai bună organizare a muncii, recuperarea şi refolosirea surselor de energie şi de materiale.

În agricultura noastră, dezvoltarea intensivă presupune noi şi importante direcţii de activitate economică. În condiţiile în care suprafaţa agricolă nu mai poate fi substanţial mărită, singura soluţie a obţinerii unei cantităţi, de la un an la altul, mai mari de produse – în 1990 trebuie să realizăm o producţie de 28–32 milioane tone cereale – este dezvoltarea intensivă a acesteia prin creşterea gradului de mecanizare şi chimizare, prin folosirea de seminţe de înaltă productivitate, prin ameliorarea raselor de animale şi alte asemenea mijloace care oferă posibilitatea creşterii continue a producţiilor în toate sectoarele.

Economia noastră socialistă dispune în momentul de faţă de tot ceea ce este necesar pentru a se dezvolta intensiv. Avem maşini şi utilaje moderne, dispunem de materia primă necesară, avem – şi-n industrie, şi-n agricultură – oameni harnici, pricepuţi, specialişti capabili să valorifice baza materială aflată la dispoziţia lor şi care acţionează din plin, zi de zi, pentru îndeplinirea sarcinilor economice din actuala etapă. Faptul că şi-n acest prim an al noului cincinal ţara noastră şi-a propus ritmuri înalte de dezvoltare în toate ramurile şi sectoarele de activitate dovedeşte convingător hotărîrea fermă a tuturor oamenilor muncii, a întregului popor de-a acţiona pentru înfăptuirea neabătută a obiectivelor stabilite de Congresul al XIII-lea al partidului, a indicaţiilor tovarăşului Nicolae Ceauşescu, pentru progresul neîntrerupt, multilateral al patriei, prin dezvoltarea intensivă a întregii noastre economii naţionale.

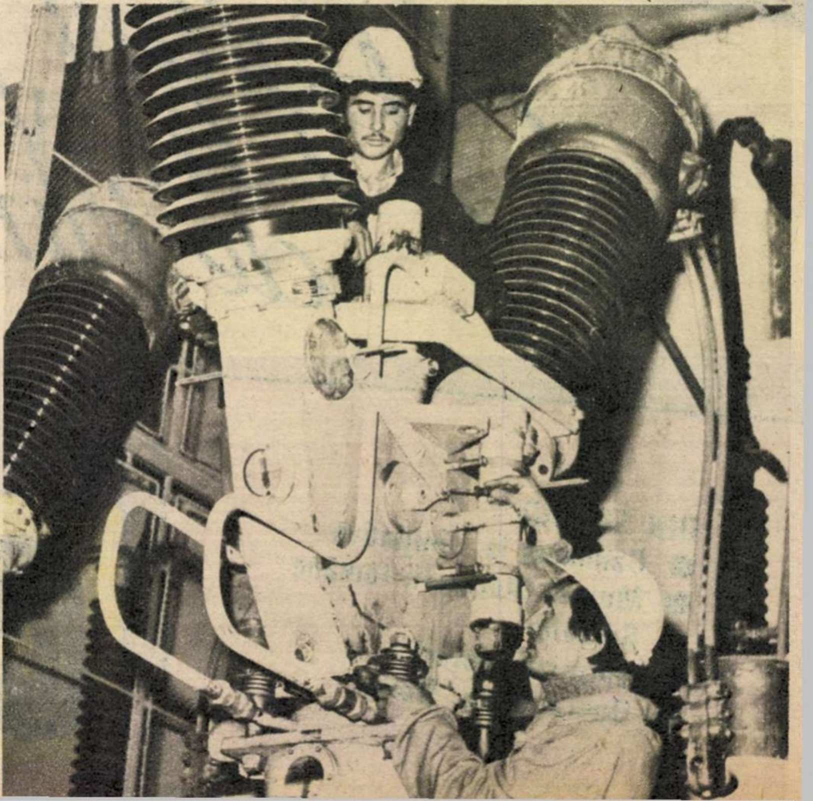

8 MAI 192
CREAREA PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

STEAGUL ŢĂRII

Înălţarăm falnic steagul,
Mîndrul nostru tricolor,
Erei noi trecîndu-i pragul,
Socialism biruitor.

Roşu-i semnul vremii noastre,
Rodul muncii aur sfînt,
Iar nădejdea-i zări albastre
Şi-nfrăţire pe pămînt.

Steaua noastră e partidul
Mergem pas la pas cu el;
Cot la cot şi tari ca zidul
El ne duce către ţel.

MIHAI BENIUC

65
PCR
1921-1986

FĂURIREA PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN–

MOMENT HOTĂRÎTOR ÎN ISTORIA ROMÂNIEI

Cu gindul inalt de lumină, cu fapte de muncă harnică, cu noi impliniri socialiste, poporul român intimpină gloriosul jubileu al partidului său comunist — 65 de ani de la făurirea acestuia, in mai 1921, „la vremea cind dădeau cireşii in floare". Sint 65 de ani de istorie eroică, clocotitoare care atestă cu forţa faptelor că Partidul Comunist Român şi-a indeplinit cu neabătută consecvenţă misiunea pe care şi-a asumat-o incă de la intrarea sa in viaţa politică a ţării — aceea de a organiza, mobiliza şi conduce masele populare pe calea transformării revoluţionare a societăţii româneşti, a edificării unei orinduiri mai bune şi mai drepte pe pămintul scump al României străbune. Reliefind acest adevăr de esenţă al istoriei noastre contemporane, tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU aprecia: „Se poate afirma că Partidul Comunist Român s-a identificat intru totul cu interesele vitale ale clasei muncitoare, ale intregului popor, că in istoria zbuciumată a poporului român nu a existat niciodată un partid politic care să fi servit cu atita abnegaţie interesele intregii naţiuni, ale bunăstării şi fericirii ei, ale intăririi independenţei şi suveranităţii României".

Făurirea Partidului Comunist Român la istoricul Congres din 8—12 mai 1921 reprezenta incununarea unei indelungate istorii de organizare şi luptă revoluţionară a clasei noastre muncitoare, a intregului popor român. Intr-adevăr, de la apariţia sa pe scena social-politică a ţării, proletariatul român s-a afirmat prin combativitate, hotărire de luptă şi spirit revoluţionar, iniţiind şi purtind viguroase bătălii revoluţionare, participind activ la toate marile infăptuiri ale epocii moderne. Istoria clasei noastre muncitoare consemnează, totodată, faptul că proletariatul român a inţeles de timpuriu că organizarea şi unitatea rindurilor sale reprezintă un nesecat izvor de putere, pe această temelie făurindu-se incă in prima jumătate a veacului trecut cele dintii asociaţii muncitoreşti pentru intrajutorarea lucrătorilor. La scurtă vreme a fost creată in anul 1872 „Asociaţia generală a tuturor lucrătorilor din România", una dintre cele mai vechi organizaţii de acest fel din lume. În acelaşi timp, in ţara noastră au cunoscut o puternică şi timpurie penetraţie ideile socialiste, au circulat lucrări ale lui Marx şi Engels. Un moment important in istoria luptei revoluţionare l-a reprezentat apariţia, in 1886, a studiului „Ce vor socialiştii români", primul program revoluţionar marxist din România, in paginile căruia s-a demonstrat legitimitatea luptei pentru socialism in ţara noastră, cerinţa făuririi partidului politic al clasei noastre muncitoare. Pe această cale, etape insemnate le-au constituit crearea cercurilor muncitoreşti (1887) şi transformarea lor, incepind cu anul 1890, in cluburi ale muncitorilor. Ca un corolar al acestor eforturi de clarificări teoretice şi de organizare politică, marele congres socialist din 31 martie — 3 aprilie 1893 a statuat făurirea Partidului Social-Democrat al Muncitorilor din România, adevărat stat-major al luptei proletariatului din ţara noastră, care a acţionat in permanenţă pentru implinirea idealurilor şi vrerilor oamenilor muncii.

Toate aceste glorioase tradiţii de organizare şi luptă revoluţionară aveau să capete o nouă strălucire prin activitatea partidului comunist. Făurirea Partidului Comunist Român. la istoricul Congres din mai 1921, fusese cerută de noua etapă pe care o străbătea ţara noastră, după incheierea primului război mondial. Făurirea partidului era, totodată, rezultatul maturizării mişcării muncitoreşti, revoluţionare din ţara noastră, rodul unui lung şi efervescent proces de clarificare politico-ideologică, de ample dezbateri in cursul cărora s-a rostit apăsat cerinţa făuririi unui partid, care să inmănuncheze toate forţele muncitoreşti, revoluţionare ale ţării, un partid care, inarmat cu adevărurile socialismului ştiinţific, să conducă lupta maselor populare pentru transformarea revoluţionară a societăţii din noua Românie intregită. Răspunzind acestor aşteptări ale mulţimilor muncitoare de pe intreg cuprinsul ţării, Congresul deschis la 8 mai 1921 la Bucureşti a hotărît, in unanimitate, transformarea vechiului partid socialist in partid comunist, asigurind astfel făurirea partidului unic al clasei muncitoare din patria noastră. La istoricul Congres de acum şase decenii şi jumătate s-au rostit cele mai cutezătoare şi inaripate gînduri privind prezentul şi viitorul societăţii româneşti, s-a afirmat hotărirea sa fermă de a nu se precupeţi nici un efort pentru ca să fie inlăturate rinduielile intemeiate pe exploatare şi asuprire, să se edifice un regim de autentică democraţie in care poporul să fie singur stăpin al destinelor sale, punindu-se in valoare uriaşele energii şi puteri creatoare ce sălăsluiau in sinul său. La Congresul din mai 1921 s-a făurit astfel forţa politică aptă să determine un nou curs al vieţii social-politice a ţării, să ducă spre biruinţa idealurile de dreptate socială si naţională ale maselor, să inalţe România pe noi culmi de bunăstare, demnitate şi măreţie. Cu drept cuvint tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU sublinia că făurirea partidului nostru comunist „a reprezentat victoria concepţiei revoluţionare, a socialismului ştiinţific, a marxism-leninismului revoluţionar, constituind un moment istoric de importanţă deosebită in mişcarea revoluţionară din ţara noastră, in organizarea luptei viitoare a proletariatului, a maselor asuprite din România".

SILVIU ACHIM